

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับ
ปฏิบัติการโรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป : กรณีศึกษาบริษัท ตรีอรรถบูรณ์ จำกัด

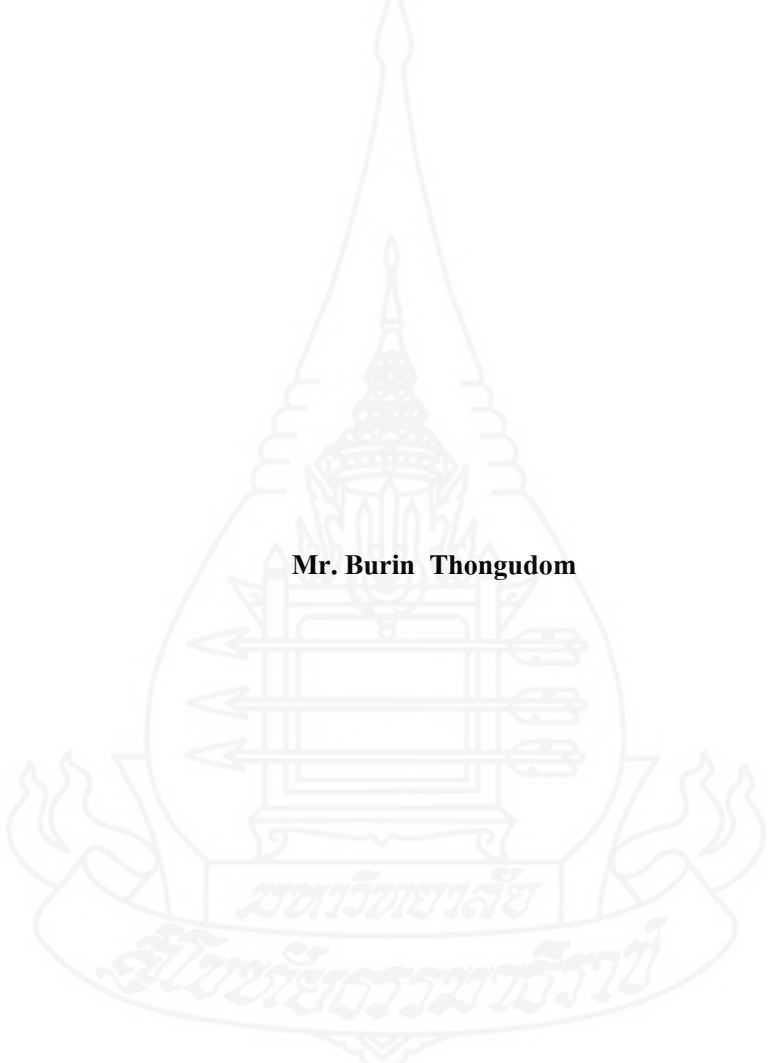

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2554

**Factors affecting work safety behavior of operational employees in injection
molded Plastics factories: A Case Study of Tre-atthaboon Company Limited**

Mr. Burin Thongudom

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration
School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University

2011

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
ระดับปฏิบัติการ โรงงานผลิตพลาสติกขึ้นรูป : กรณีศึกษา
บริษัทรีอรรธบูรณ์ จำกัด

ชื่อและนามสกุล นายบูรินทร์ ทองอุดม

แขนงวิชา บริหารธุรกิจ

สาขาวิชา วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ศรีธนา บุญญเศรษฐ์

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2555

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

.....
(รองศาสตราจารย์ศรีธนา บุญญเศรษฐ์) ประธานกรรมการ

.....
(รองศาสตราจารย์ชนินทร์ ชุณหพันทรัพย์) กรรมการ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. เฉลิมพงศ์ มีสมนัย)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
ระดับปฏิบัติการโรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป : กรณีศึกษา
บริษัทตรีอรรธนบุรี จำกัด

ผู้ศึกษา นายบูรินทร์ ทองอุดม รหัสนักศึกษา 2533003022 **ปริญญา** บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ศรีธนา บุญญเศรษฐ์ **ปีการศึกษา** 2554

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป บริษัทตรีอรรธนบุรี จำกัด (2) ศึกษาปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน และ(3) เปรียบเทียบพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรคือ พนักงานระดับปฏิบัติการของฝ่ายผลิตในโรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป บริษัทตรีอรรธนบุรี จำกัด มีจำนวนทั้งสิ้น 236 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 149 คนโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษาพบว่า (1) พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานอยู่ในระดับสูง (2) ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และทั้งสองปัจจัยมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยร่วมกันทำนายการส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานได้ร้อยละ 35.6 และ(3) พนักงานที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนพนักงานที่มีสถานภาพ หน่วยงานที่สังกัด จำนวนชั่วโมงการทำงาน และช่วงเวลาที่เข้างานแตกต่างกัน มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป บริษัทตรีอรรธนบุรี จำกัด

Independent Study title: Factors affecting work safety behavior of operational employees in injection molded Plastics factories: A Case Study of Tre-atthaboon Company Limited

Author: Mr. Burin Thongudom; **ID:** 2533003022; **Degree:** Master of Business Administration; **Independent Study advisors:** Sritana Boonyasait, Associate Professor; **Academic year:** 2011

Abstract

The objectives of this study were: (1) to study work safety behaviors of the operational employees in injection molded plastic factories of Tre-Atthaboon company limited; (2) to study factors of knowledge and working environment affecting work safety behavior; and(3) to compare work safety behaviors by employee personal factors.

This study was a survey research. The population was 236 operational employees of production department in injection molded plastic factories of Tre-Atthaboon company limited. The sample size was 149 employees randomized by stratified random sampling. Data collection was done by a questionnaire and analytical statistics were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one way ANOVA, Scheffe's method and multi regression analysis.

The study found that: (1) work safety behaviors of the operational employees were at the high level; (2) overall knowledges of work safety and work environment factors at the high level and these two factors affect work safety behaviors. Both factors predicted work safety behaviors of 35.6%; and(3) the employees with different gender, age, educational level, work experience, experience of dangerous work had different work safety behaviors at the statistical significant level of 0.05. The employees with different status, agencies, hours of operation and work time had no different works safety behaviors.

Keywords: Work safety behavior, Injection molded plastics factories, Tre-Atthaboon company limited

กิตติกรรมประกาศ

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ศรีธนา บุญชูเศรษฐ์ อาจารย์ที่ปรึกษาที่ให้ ความกรุณาใช้เวลาช่วยเหลือในการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องและข้อเสนอแนะต่างๆที่มีคุณค่า เป็นอย่างดียิ่งต่อการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณด้วยความเคารพเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณ ผู้บริหารและพนักงานบริษัทตรีอรรถบูรณ จำกัด ทุกท่านที่ อนุเคราะห์ในการให้ข้อมูลและตอบแบบสอบถาม ทั้งนี้รวมถึงเจ้าหน้าที่ในมหาวิทยาลัยทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงานและให้กำลังใจแก่ผู้ศึกษาด้วยดี เสมอมาจนทำให้งานศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของงานค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอมอบให้กับบิดามารดาและ สมาชิกทุกคนในครอบครัวที่เป็นกำลังใจให้เสมอมา รวมทั้งพระคุณของครู คณาจารย์ทุกท่านที่ให้ การอบรมสั่งสอนวิชาความรู้ให้แก่ผู้ศึกษา จนกระทั่งประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานค้นคว้าอิสระฉบับนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับ บริษัท ตรีอรรถบูรณ จำกัด และผู้ที่สนใจศึกษาเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาปรับแก้ไขเพื่อ มุ่งหวังให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กรและสังคมต่อไป

บุรินทร์ ทองอุดม

พฤษภาคม 2555

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การศึกษา	4
กรอบแนวคิดการศึกษา	4
สมมติฐานการศึกษา	5
ขอบเขตของการศึกษา	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน	8
ข้อมูลทั่วไปของบริษัท ตรีอรรถนรินทร์ จำกัด	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	43
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	43
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	46
การวิเคราะห์ข้อมูล	47
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	50
ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	51
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ความปลอดภัยในการทำงาน	54
ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน	55

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน.....	60
ส่วนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล.....	63
ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน.....	75
ส่วนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อ ความปลอดภัยในการทำงาน.....	76
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	77
สรุปการศึกษา	77
อภิปรายผล	80
ข้อเสนอแนะ	86
บรรณานุกรม	90
ภาคผนวก	97
ก ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม	98
ข แบบสอบถาม.....	100
ประวัติผู้ศึกษา	109

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1.1 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานของลูกจ้าง ในสถานประกอบการจำแนกตามความรุนแรง ปี พ.ศ. 2549-2553	2
ตารางที่ 1.2 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความรุนแรง ของบริษัทฯปี พ.ศ. 2550-2554	3
ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา.....	44
ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละด้านลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	51
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	54
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ในการทำงาน ในภาพรวม	55
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ในการทำงาน ด้านความร้อน.....	56
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ในการทำงาน ด้านเสียง	57
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ในการทำงาน ด้านแสงสว่าง	58
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ในการทำงาน ด้านอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย.....	59
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน ในภาพรวม.....	60
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมความปลอดภัยในการ ทำงานด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงาน.....	60
ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมความปลอดภัยในการ ทำงานด้านการปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงาน.....	62
ตารางที่ 4.11 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน โดยจำแนกตามเพศ.....	63
ตารางที่ 4.12 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน โดยจำแนกตามสถานภาพ	64

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.13 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน โดยจำแนกตามอายุ	65
ตารางที่ 4.14 ทดสอบความแตกต่างรายกลุ่มระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุกับพฤติกรรม ความปลอดภัยในการทำงาน	66
ตารางที่ 4.15 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา	67
ตารางที่ 4.16 ทดสอบความแตกต่างรายกลุ่มระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน	68
ตารางที่ 4.17 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน	69
ตารางที่ 4.18 ทดสอบความแตกต่างรายกลุ่มระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประสบการณ์ ในการทำงาน กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน	70
ตารางที่ 4.19 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความ ปลอดภัยในการทำงาน โดยจำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด	71
ตารางที่ 4.20 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความ ปลอดภัยในการทำงาน โดยจำแนกตามจำนวนชั่วโมงการปฏิบัติงาน	72
ตารางที่ 4.21 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความ ปลอดภัยในการทำงาน โดยจำแนกตามช่วงเวลาที่เข้างาน	73
ตารางที่ 4.22 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความ ปลอดภัยในการทำงาน โดยจำแนกตามประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุ	74
ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการ ทำงานที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน	75
ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อ ความปลอดภัยในการทำงาน	76

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา	5
ภาพที่ 2.1 รูปแบบทฤษฎีโดมิโน	17
ภาพที่ 2.2 โครงสร้างการบริหารของบริษัทหรือรรดบูรณ์ จำกัด	22

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสภาวะการแข่งขันที่เพิ่มสูงขึ้นในปัจจุบันนี้ ผู้บริหารต้องให้ความสำคัญในการบริหารจัดการการดำเนินงานด้านต่างๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดความสูญเสียให้องค์กร ปัญหาด้านความปลอดภัยในการทำงานเป็นปัญหาหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กร การปฏิบัติงานที่ปราศจากการให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการทำงาน การขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานอย่างถูกต้อง และปลอดภัย ผู้บริหารไม่มีมาตรการในการป้องกันอุบัติเหตุที่ดีเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน ส่งผลทำให้สิ่งที่ตามมาคือการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานกับพนักงานผู้ปฏิบัติงานในองค์กรได้ ปัญหาเรื่องความปลอดภัยในการทำงานนี้ เป็นปัญหาที่เกิดความสูญเสียต่อองค์กร และส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเป็นอย่างมากทั้งทางตรงและทางอ้อม

ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานผู้ปฏิบัติงานเป็นเรื่องสำคัญในภาคอุตสาหกรรม เพราะความสูญเสียที่เกิดขึ้นจากการทำงานของพนักงาน โดยปราศจากความปลอดภัย หรือขาดความระมัดระวังที่จะทำงานอย่างปลอดภัยจะไม่จำกัดเฉพาะความสูญเสียทางด้านทรัพย์สินและสุขภาพร่างกายหรือชีวิตเท่านั้น แต่จะมีผลกระทบไปถึงความสูญเสียที่เกิดจากการทำงานที่ขาดความปลอดภัยด้วย จากทฤษฎีและแนวคิด ปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงานและการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานนั้น เกิดจากสภาพแวดล้อมที่ไม่ปลอดภัยและการกระทำที่ไม่ปลอดภัย ซึ่งล้วนแล้วแต่นำมาซึ่งความสูญเสียให้เกิดขึ้นทั้งสิ้น ดังนั้นการให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อลดความสูญเสีย และเป็นการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานแล้ว ยังสามารถทำให้ต้นทุนการผลิตลดลง ผลผลิตเพิ่มขึ้น พนักงานมีขวัญกำลังใจในการทำงาน และสามารถทำให้พนักงานทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บริษัท ตรีอรรณบูรณ์ จำกัด ซึ่งเป็นโรงงานอุตสาหกรรมประเภทกิจการการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก งานฉีดขึ้นรูปพลาสติก ผลิตจำหน่ายในประเทศและต่างประเทศ มีกำลังการผลิตอยู่ที่ประมาณ 1,000 ตันพลาสติกต่อเดือน ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2530 ปัจจุบัน ตั้งอยู่ที่ 69/5 หมู่ 11 ถนนพุทธมณฑลสาย 5 ตำบลไร่จิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มประเภทกิจการการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก ที่มีจำนวนลูกจ้างประสบอันตรายอยู่ในลำดับต้นๆของประเภทกิจการ โดยสถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานสูงสุด 5 ลำดับแรกของสถิติ

การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานของลูกจ้างในสถานประกอบการ พ.ศ. 2549 - 2553 (สำนักงานกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม 2554) พบว่าผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานของลูกจ้างในสถานประกอบการ ประเภทกิจการที่มีจำนวนลูกจ้างประสบอันตรายสูงสุดคือประเภทกิจการก่อสร้าง รองลงมาที่มีจำนวนไม่แตกต่างกันมาก คือ กิจการการผลิตเครื่องดื่ม อาหาร ฯลฯ กิจการค้าเครื่องไฟฟ้า ยานพาหนะ ฯลฯ กิจการการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก และกิจการการหล่อหลอม กิ่งไม้ โลหะ ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาจากการรวบรวมข้อมูลสถิติจำแนกความรุนแรงของการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานของลูกจ้างในสถานประกอบการ พ.ศ. 2549-2553 ความรุนแรงของการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานในช่วงปีดังกล่าว พบว่าเฉลี่ยใน 5 ปี มีจำนวนลูกจ้างที่ประสบอันตรายในสถานประกอบการ ถึง 175,072 ราย ลูกจ้างส่วนใหญ่ประสบอันตรายและหยุดงานไม่เกิน 3 วันคิดเป็นร้อยละ 71.85 รองลงมาคือ ประสบอันตรายและหยุดงานเกิน 3 วันคิดเป็นร้อยละ 26.14 และมีลูกจ้างประสบอันตรายกรณีสูญเสียอวัยวะ ร้อยละ 1.62 และกรณีตายอยู่ที่ร้อยละ 0.39 สำหรับกรณีทุพพลภาพมีสัดส่วนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.01 ของลูกจ้างที่ประสบอันตรายจากการทำงานในสถานประกอบการทั้งหมด

ตารางที่ 1.1 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานของลูกจ้างในสถานประกอบการจำแนกตามความรุนแรง พ.ศ. 2549 – 2553

พ.ศ.	ความรุนแรง											
	ตาย		ทุพพลภาพ		สูญเสียอวัยวะ บางส่วน		หยุดงานเกิน 3 วัน		หยุดงานไม่เกิน 3 วัน		รวมทั้งสิ้น	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
2549	807	0.40	21	0.01	3,342	1.64	51,962	25.44	148,125	72.52	240,257	100.00
2550	741	0.37	16	0.01	3,259	1.64	50,525	25.43	144,111	72.54	198,652	100.00
2551	613	0.40	15	0.01	3,096	1.75	45,719	25.90	127,059	71.99	176,502	100.00
2552	597	0.40	8	0.01	2,383	1.59	39,850	26.67	106,598	71.30	149,436	100.00
2553	619	0.42	11	0.01	2,149	1.47	39,919	27.25	103,813	70.86	146,511	100.00
เฉลี่ย 5 ปี	675	0.39	14	0.01	2,846	1.62	45,595	26.14	125,941	71.85	175,072	100.00

ที่มา:สำนักงานกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

จากการศึกษาข้อมูลของบริษัทตรีอรรถบูรณ จำกัด พบว่าสถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานตั้งแต่ พ.ศ. 2550-2554 มีจำนวนผู้ประสบอันตรายทั้งสิ้น 156 ราย จากผู้ที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานทั้งหมดที่เกิดขึ้นพบว่าเฉลี่ยใน 5 ปีที่ผ่านมา ลูกจ้างส่วนใหญ่ประสบอันตรายและหยุดงานไม่เกิน 3 วันคิดเป็นร้อยละ 65.63 รองลงมาคือประสบอันตรายและหยุดงานเกิน 3 วันคิดเป็นร้อยละ 31.25 และกรณีสูญเสียอวัยวะมีสัดส่วนน้อยที่สุดอยู่ที่ร้อยละ 3.12 ของจำนวนพนักงานที่ประสบอันตรายทั้งหมด โดยไม่มีความรุนแรงถึงขั้นตายและทุพพลภาพเกิดขึ้นซึ่งสาเหตุของการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานมักจะเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีต่างๆที่มีผู้ศึกษาไว้

ตารางที่ 1.2 จำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงของบริษัทฯ พ.ศ. 2550-2554

พ.ศ.	ความรุนแรง							
	สูญเสียอวัยวะบางส่วน		หยุดงานเกิน 3 วัน		หยุดงานไม่เกิน 3 วัน		รวมทั้งสิ้น	
	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
2550	1	2.86	12	34.28	22	62.86	35	100.00
2551	0	0	9	28.13	23	71.87	32	100.00
2552	1	3.45	6	20.69	22	75.86	29	100.00
2553	1	3.03	12	36.36	20	60.61	33	100.00
2554	1	3.70	8	29.63	18	66.67	27	100.00
เฉลี่ย 5 ปี	1	3.12	10	31.25	21	65.63	32	100.00

ที่มา : หน่วยงานความปลอดภัยในการทำงานอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานของบริษัทฯ

ดังนั้นด้วยเหตุผลดังกล่าว และจากข้อมูลของผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานในระยะเวลาที่ผ่านมา 5 ปีของบริษัทฯ จะเห็นได้ว่าจำนวนของผู้ประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานยังไม่มีแนวโน้มลดลง และพบว่าผู้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานที่เกิดขึ้นสูงเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณร้อยละ 7.53 ต่อปี เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนของพนักงานทั้งหมด และมากกว่าร้อยละ 90.62 ของจำนวนผู้ประสบอันตรายเนื่องจากการทำงานเกิดจาก

พนักงานในระดับปฏิบัติการของฝ่ายผลิต การกระทำให้อัตราการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย เนื่องจากการทำงานลดลงได้นั้น จะต้องหาวิธีการป้องกันและแก้ไข เพื่อลดความสูญเสียที่เกิดขึ้น จากการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรม ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานภายในบริษัทฯ ที่เกิดจากปัจจัยด้านต่างๆ ที่เป็นสาเหตุให้ พนักงานมีพฤติกรรมในการทำงานที่ไม่ปลอดภัย เพื่อให้ทราบถึงปัญหาพฤติกรรมความปลอดภัยที่เกิดขึ้นจากปัจจัยดังกล่าว และใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัย การสร้างจิตสำนึกให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานให้ถูกต้อง และนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัยในบริษัทฯ เพื่อลดจำนวนการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานให้ลดน้อยลงและเป็นแนวทางให้กับสถานประกอบการอื่นๆ ที่เป็นอุตสาหกรรมการผลิตประเภทกิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก และผู้ที่สนใจศึกษาต่อไป

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

- 2.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการใน โรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป บริษัท ตรีอรรณบูรณ์ จำกัด
- 2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มี ผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการใน โรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป บริษัท ตรีอรรณบูรณ์ จำกัด
- 2.3 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ใน โรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป บริษัท ตรีอรรณบูรณ์ จำกัด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

3. กรอบแนวคิดการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษา ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ ความร้อน แสงสว่าง เสียง และอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานใน โรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป บริษัท ตรีอรรณบูรณ์ จำกัด ดังกรอบแนวคิดการศึกษาในภาพที่ 1.1

5. ขอบเขตของการศึกษา

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษา ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ ความร้อน แสงสว่าง เสียง และการใช้ อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน

5.2 ขอบเขตด้านประชากร

การศึกษาครั้งนี้ศึกษาจากประชากรที่เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการของฝ่ายผลิต ในโรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป ของบริษัทตรีอรรณูร์ จำกัด สาขานครปฐม จำนวนทั้งสิ้น 236 คน

5.3 ขอบเขตด้านเวลา

การศึกษาครั้งนี้มีระยะเวลาการศึกษาตั้งแต่เดือนมกราคม-พฤษภาคม 2555 โดยเก็บข้อมูลในช่วงระหว่างวันที่ 12 – 20 เมษายน 2555

5.4 ขอบเขตด้านตัวแปร

5.4.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย

- 1) ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
- 2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ สภาพะการทำงานที่เกี่ยวกับความร้อน แสงสว่าง เสียง และการใช้ อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ของพนักงานในโรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป

5.4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ได้แก่ การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงาน และการปฏิบัติตามวิธีปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงานที่ถูกต้อง

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง การกระทำ หรือการแสดงออกมาของพนักงาน ตามแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องของงานด้านความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทตรีอรรณูร์ จำกัด ประกอบด้วย

6.1.1 การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง การกระทำตามข้อกำหนดในการควบคุมให้พนักงานต้องปฏิบัติตามเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน

6.1.2 การปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงาน หมายถึง การกระทำตามวิธีการทำงานและขั้นตอนการปฏิบัติงานที่จัดทำขึ้นมาเพื่อให้พนักงานเข้าใจในวิธีการทำงานและขั้นตอนการปฏิบัติงาน และสามารถทำงานได้ตามวิธีการปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงานที่ถูกต้อง เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน

6.2 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง สิ่งที่ทำให้พนักงานแสดงออกทางพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน ประกอบด้วย

6.2.1 ความรู้ หมายถึง ความสามารถทางสติปัญญาของพนักงาน ในการเรียนรู้ ทำความเข้าใจในสาระต่างๆ โดยเริ่มจากระดับความรู้ที่มีน้อยไปยังระดับความรู้ที่สูงขึ้นได้

6.2.2 สภาพแวดล้อมในการทำงาน หมายถึง สิ่งต่างๆรอบตัวของพนักงานในขณะที่ทำงาน ได้แก่ ความร้อน แสงสว่าง เสียง และการใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ภายในโรงงาน

6.3 พนักงานระดับปฏิบัติการ หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติงานอยู่ในหน่วยงานของฝ่ายผลิตในโรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูปของ บริษัทตรีอรรณบูรณ์ จำกัด

6.4 โรงงานงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป หมายถึง สถานประกอบการที่เป็นผู้ผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก ด้วยวิธีการฉีดพลาสติกขึ้นรูป

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ผู้บริหารได้แนวทางเพื่อลดอัตราการเกิดอุบัติเหตุที่ได้รับจากการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานของพนักงานใน โรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูปของบริษัทตรีอรรณบูรณ์ จำกัด

7.2 ผู้บริหารได้แนวทางในการกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ วางแผนการดำเนินงานและพัฒนาปรับปรุงระบบบริหารงานความปลอดภัยของบริษัทฯ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานภายในบริษัท ตรีอรรณบูรณ์ จำกัด

7.3 ผู้สนใจทั่วไปได้แนวทางจากผลการศึกษานำไปประยุกต์ใช้ในองค์กรเพื่อลดจำนวนการเกิดอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานให้น้อยลง

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาในครั้งนี้ ได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน มาสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน
2. ข้อมูลทั่วไปของบริษัท ศรีธรรมบุรี จำกัด
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

1.1 ความหมายของความปลอดภัยในการทำงาน

การศึกษาความปลอดภัยในการทำงานเป็นการศึกษาเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุและการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน โดยมีผู้ที่อธิบายและให้นิยามของ “ความปลอดภัยในการทำงาน” ไว้ดังนี้

วิจิตรา วิเชียรชม (2545:189) ได้ให้ความหมายของความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง การกระทำ หรือสภาพการทำงานซึ่งปลอดภัยจากเหตุอันจะทำให้เกิดประสบอันตราย และการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน หรือเกี่ยวข้องกับงาน

วิฑูรย์ สิมาโชคติและวีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์(2545:19) กล่าวว่า ความปลอดภัย หมายถึง “การปราศจากภัย” ซึ่งในทางปฏิบัติเป็นไปได้ที่จะขจัดภัยทุกชนิดให้หมดไปโดยสิ้นเชิง ความปลอดภัยจึงให้รวมถึงการปราศจากอันตรายที่มีโอกาสจะเกิดขึ้นด้วย

อารี ทวีศรี (2551:6) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง สภาพการณ์ที่ปราศจากอันตรายจากการเกิดอุบัติเหตุ รวมถึงปราศจากโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การบาดเจ็บ พิการ ตาย อันเนื่องมาจากการทำงาน ทั้งต่อบุคคล ทรัพย์สินและสิ่งแวดล้อม

น้ำทิพย์ แจกภู (2551:12) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง สภาพการณ์อันปราศจากโอกาสที่จะก่อให้เกิดอันตราย การบาดเจ็บ พิการ ตาย การเกิดโรคจากการทำงาน รวมถึงเกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน นอกจากนี้แล้วยังเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ผลผลิตสูงขึ้น และต้นทุนลดลง การสร้างขวัญกำลังใจให้กับพนักงาน ส่งผลต่อภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรและคุณภาพประโยชน์นานับประการ

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกระทรวงแรงงาน อ้างอิงจากคู่มือการฝึกอบรมหลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน(2551:2) ได้ให้ความหมายของคำ

ว่า “ความปลอดภัยในการทำงาน” ที่ใช้ในประเทศไทยมีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า Occupational Safety and Health หมายถึง ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของผู้ประกอบวิชาชีพทั้งหลาย ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพ หรือผู้ใช้แรงงานนั้นอาจทำงานในอุตสาหกรรมก่อสร้าง ขนส่ง เหมืองแร่ ป่าไม้ ประมง พาณิชยกรรมหรืออาชีพอื่นก็ได้

พระราชบัญญัติ ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน (2554:6) ได้ให้ความหมายของคำว่า ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน หมายความว่า การกระทำหรือสภาพการทำงานซึ่งปลอดจากเหตุอันจะทำให้เกิดการประสบอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย จิตใจ หรือสุขภาพอนามัยอันเนื่องมาจากการทำงานหรือเกี่ยวกับการทำงาน

Bird and Germain (1985 อ้างถึงใน สุมณ นานาพุลสิน 2550:18) ได้ให้ความหมาย ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง ภาวะที่พ้นจากการบาดเจ็บ ความสูญเสีย ความเสียหายที่เกิดขึ้น ซึ่งความปลอดภัยนั้นสามารถกระทำได้โดยการป้องกันและควบคุมการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานให้เกิดขึ้นน้อยที่สุด

จากความหมายของความปลอดภัยในการทำงานที่มีผู้ให้ความหมายและกล่าวไว้ข้างต้นพอสรุปได้ว่า ความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง ภาวะที่ปราศจากอันตราย สภาพการทำงานหรือการกระทำซึ่งจะไม่ก่อให้เกิดการประสบอันตราย รวมทั้งโอกาสเสี่ยงที่จะเกิดการบาดเจ็บ พิการ ตาย และเจ็บป่วยเนื่องมาจากการทำงานซึ่งส่งผลต่อความสูญเสียต่อร่างกายและทรัพย์สิน

1.2 ความหมายของพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

การศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเป็นการศึกษาเพื่อป้องกันการกระทำที่จะก่อให้เกิดการประสบอุบัติเหตุและการเจ็บป่วยเนื่องมาจากการทำงาน โดยมีผู้ที่อธิบายและให้นิยามของ “พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน” ไว้ดังนี้

พจนารถ บุญญภัทรพงษ์ (2543 อ้างถึงใน พิณพงษ์ รัตนะ 2551:39) กล่าวว่า การทำงานให้ปลอดภัยต้องไม่ก่อให้เกิดสิ่งต่อไปนี้ได้แก่ การบาดเจ็บ พิการ หรือตาย การเจ็บป่วย หรือเป็นโรคที่เกิดจากการทำงาน ทรัพย์สินเสียหาย เสียเวลา กระบวนการหยุดชะงัก คนงานเสียขวัญ และกำลังใจ กิจกรรมสถานประกอบการเสียชื่อเสียงซึ่งพฤติกรรมความปลอดภัยจากการทำงานจะเกิดขึ้นได้ต้องกำจัดการเกิดอุบัติเหตุ และการเกิดอันตรายให้หมดไปได้แก่ สาเหตุของมูลฐานความปลอดภัยไม่ได้แก่ การกระทำที่ไม่ปลอดภัย (unsafe acts) และสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย (unsafe conditions) ต้องอาศัยปัจจัยหลายด้านมากระตุ้นทำให้เกิดพฤติกรรมความปลอดภัยเกิดขึ้นได้

นภาพร มัทย์พงษ์ถาวร (2543 อ้างถึงใน พิณพงษ์ รัตนะ 2551:39) กล่าวว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานคือ การกระทำหรือแสดงออกของบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องกับารอดพ้น

อันตรายที่มีโอกาสเกิดขึ้น หรือรอดพ้นจากการบาดเจ็บ การหลีกเลี่ยงการบาดเจ็บหรือการรอดพ้นจากอุบัติเหตุ ด้วยวิธีการต่างๆ

ปีติ พูนไชยศรี (2550:7-2) ได้ให้ความหมายพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน คือการประพฤติปฏิบัติที่แสดงออกเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานซึ่งมีผลกระทบโดยตรงกับสุขภาพอนามัย การพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยมีหลายขั้นตอนการดำเนินการพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยในโรงงานส่งผลให้อุบัติเหตุลดลง

องค์การอนามัยโลก(World Health Organization ,2001) ได้ให้ความหมาย พฤติกรรมเสี่ยงในการทำงานหมายถึง การกระทำที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ซึ่งเกิดจากการขาดการสังเกตและความตระหนักต่ออันตราย ขาดความเข้าใจในการปฏิบัติงานอีกทั้งขาดความรู้ที่เกี่ยวกับอันตรายในการทำงาน

Cooper (1999 อ้างถึงในอาภาภรณ์ อินทนนท์ 2549:19) กล่าวว่าพฤติกรรมความปลอดภัยเป็นการนำหลักจิตวิทยาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ไขปัญหาความไม่ปลอดภัยที่เกิดขึ้นจากการทำงาน

จากความหมายของพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานที่มีผู้ให้ความหมายและกล่าวไว้ในข้างต้น พอสรุปความหมายได้ว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง ลักษณะการกระทำหรือการปฏิบัติที่แสดงออกมาในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคลที่เกี่ยวข้อง แล้วไม่ก่อให้เกิดการประสบภัยอันตรายหรือการเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน

1.3 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

สมถวิล เมืองพระ (2537:54) กล่าวว่าตามหลักพฤติกรรมศาสตร์แล้วพฤติกรรมความปลอดภัยจะเกิดขึ้นได้ต้องประกอบไปด้วย 3 ปัจจัยด้วยกันคือปัจจัยแนวโน้ม ปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยส่งเสริม ให้เกิดพฤติกรรมในการทำงานได้อย่างปลอดภัย

1.ปัจจัยที่ช่วยโน้มน้าวให้เกิดพฤติกรรมความปลอดภัย (Predisposing factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความเข้าใจ ความเชื่อ ทศนคติ และค่านิยมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอนามัยของบุคคลซึ่งพฤติกรรมนี้ที่เกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ ที่ได้รับจากการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลทั้งทางตรงและทางอ้อม

2.ปัจจัยช่วยสนับสนุนให้เกิดพฤติกรรมความปลอดภัย (Enabling factor) เป็นปัจจัยที่เกิดขึ้นจากการที่บุคคลต่างๆมี โอกาสที่จะใช้บริการหรืออุปกรณ์รวมถึงสิ่งต่างๆที่จัดหาไว้อย่างทั่วถึงได้แก่ สถานพยาบาล แหล่งอาหาร หรืออุปกรณ์ป้องกันความปลอดภัย เป็นต้น

3.ปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมความปลอดภัย (Reinforcing factor) เป็นปัจจัยที่นอกเหนือจากปัจจัยดังกล่าวข้างต้น ได้แก่ ปัจจัยที่เกิดจากการกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการ

ดำเนินงานทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น ครอบครัว เพื่อน และนายจ้าง รวมทั้งบุคคลที่เป็นสิ่งแวดล้อมภายนอกซึ่งบุคคลเหล่านี้ มีส่วนปลูกฝังหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมโดยการสั่งสอนอบรม และกระตุ้นเตือนส่งเสริมให้กระทำ หรือการปฏิบัติที่ถูกต้องและเหมาะสมที่จะนำไปสู่การมีสุขภาพหรือพฤติกรรมความปลอดภัยตามเป้าหมายที่กำหนด

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544:81-83) นำเสนอปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลย่อมมีผลต่อการทำงานซึ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานของบุคคลควรพิจารณาจากสิ่งต่างๆเหล่านี้

1.ด้านบุคคล บุคคลมีลักษณะและคุณสมบัติเฉพาะตัวแตกต่างกันไปซึ่งมีผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมแตกต่างกันไปด้วยปัจจัยในตัวบุคคล ได้แก่ความถนัด เป็นความสามารถส่วนบุคคลซึ่งมีความชำนาญเฉพาะทางที่ไม่เหมือนกัน ถ้าเราสามารถทดสอบความถนัดของบุคคลได้ก็มอบหมายงานให้เหมาะสมกับบุคคลนั้นได้

2.ลักษณะทางบุคลิกภาพ เป็นส่วนประกอบที่เป็นโครงสร้างในลักษณะรวมกันของแต่ละบุคคลทำให้ลักษณะนิสัยการแสดงออกแตกต่างกันออกไป

3.ลักษณะทางกายภาพเป็นความแตกต่างทางความสามารถทางด้านกายภาพบุคคลที่แข็งแรงย่อมเหมาะกับงานในลักษณะหนึ่งแตกต่างจากคนที่หน้าตาสวยงาม

4.ความสนใจและจงใจเป็นความสนใจของแต่ละคนที่ไม่เหมือนกันความสนใจเป็นแรงผลักดันให้บุคคลเลือกงานตามความพอใจ

5.อายุ เพศและวัยต่างๆมีผลต่อการทำงานเด็กย่อมไม่เหมาะกับการทำงานที่จำเจ และต้องใช้แรงงานหนักหญิงและชายมีลักษณะของงานที่แตกต่างกันไปบ้าง

6.การศึกษามีส่วนในการคัดเลือกงานที่แตกต่างกัน ผู้ชำนาญเฉพาะย่อมต้องการผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมในด้านนั้นๆมิฉะนั้นก็อาจจะกระทำไม่ได้

7.ประสบการณ์การเรียนรู้งานมาก่อนย่อมมีความชำนาญในงานนั้นๆบางอย่างจึงระบุจำนวนปีที่เคยทำงานก่อนรับเข้าทำงาน

Herzberg (1959:71-79 อ้างอิงถึงใน ฌฎฐิติกา เจยากม 2551:15) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจต่างๆที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงานของพนักงาน พบว่ามีปัจจัยที่เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1.ปัจจัยกระตุ้น (Motivation factor) เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับงานโดยตรงเป็นปัจจัยที่ทำให้คนชอบงานและรักงาน เป็นตัวสร้างความพึงพอใจให้กับบุคคลในองค์การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มี 5 ประการได้แก่

1.1 ความสำเร็จของงาน (Work achievement) หมายถึง ผลของงานที่เกิดจากการปฏิบัติงานของบุคคลซึ่งบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

1.2 การยอมรับนับถือ (Recognition) หมายถึง การได้รับยกย่องชมเชย ได้รับการเชื่อถือไว้วางใจและได้รับการสนับสนุนจากผู้อื่น

1.3 ความก้าวหน้าในตำแหน่ง (Job advancement) หมายถึง การที่มีโอกาสเลื่อนขั้นรวมทั้งมีโอกาสเข้ารับการอบรม ดูงาน ศึกษาเพื่อหาความรู้เพิ่มเติมและได้รับวุฒิในการทำงานสูงขึ้น

1.4 ความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง ภาระหน้าที่ปฏิบัติงานให้เกิดผลสำเร็จ

1.5 ลักษณะงาน (Job attributer) ประเภทของงานที่มีความท้าทายน่าสนใจต้องการปฏิบัติงานที่ตรงกับความรู้ ความสามารถของบุคคล

2. ปัจจัยสุขอนามัย (Hygiene factor) เป็นปัจจัยที่คำจูงใจให้แรงจูงใจในการทำงานของบุคคล ถ้าไม่มี หรือมีลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับบุคคลในองค์กร จะทำให้เกิดพฤติกรรมความรู้สึกไม่ชอบงาน มีปัจจัย 5 ประการได้แก่

2.1 นโยบายและการบริการ (Policy and administration) หมายถึง หลักการแผนการหรือแนวทางของการปฏิบัติงานที่นำไปสู่เป้าหมายที่ชัดเจน

2.2 การปกครองบังคับบัญชา (Supervision) การวินิจฉัย การสั่งการ การมอบหมายงาน การควบคุม การกำกับ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

2.3 เงินเดือนและผลประโยชน์เกื้อกูล (Salary) หมายถึง รายได้ประจำและค่าตอบแทนประเภทอื่นนอกเหนือจากเงินเดือน

2.4 ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal relation) หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น

2.5 สภาพแวดล้อมในการทำงาน (Working condition) สภาพแวดล้อมทั่วไปที่เป็นองค์ประกอบภายนอกซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในหน่วยงาน

Albert Bandura (1986 อ้างอิงใน อภาภรณ์ อินทนนท์ 2549:21) อธิบายทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม (Social cognitive theory) เชื่อว่าพฤติกรรมไม่ได้เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงเนื่องจากปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมเพียงด้านเดียวแต่จะต้องมีปัจจัยส่วนบุคคลเข้ามากำหนดและมีอิทธิพลต่อกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล Albert Bandura ได้ให้แนวคิดไว้ดังนี้

1.การเรียนรู้ด้วยการสังเกต(Observation learning) Albert Bandura เชื่อว่าการเรียนรู้ส่วนใหญ่ของคนเกิดจากตัวแบบมากกว่าการลองผิดลองถูกด้วยตนเองเพราะการเรียนรู้จากตัวแบบที่ดูนอกจากไม่ทำให้เสียเวลาแล้วยังทำให้เกิดความปลอดภัยในบางพฤติกรรมการเรียนรู้จากตัวแบบยังสามารถถ่ายทอดความคิดและการแสดงออกไปพร้อมกัน

2.กำกับตนเอง (Self regulation) Albert Bandura เชื่อว่าพฤติกรรมคนนั้นไม่ได้เกิดจากการเสริมแรงภายนอกเท่านั้นแต่คนเราสามารถจะควบคุมความคิดความรู้สึกและการกระทำของตนเองได้ซึ่งเรียกว่าการกำกับตนเอง

3.ความรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self efficacy) Albert Bandura เชื่อว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองนั้นจะมีผลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคลเพราะคนที่รับรู้ความสามารถของตนเองดีนั้นจะเป็นผู้ที่มีความอดทน ไม่ย่อท้อ

สรุปได้ว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายๆปัจจัยตามแนวคิดของผู้ที่ได้ศึกษาเสนอไว้ ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ความรู้ความเข้าใจที่เกิดจากการเรียนรู้และการรับรู้ของแต่ละบุคคลทั้งทางตรงและทางอ้อม การกระทำของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน และสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เป็นองค์ประกอบภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานในพื้นที่ทำงาน ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

1.4 วิธีการศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

เชษฐา ธนะ โสภกา (2548:12) บอกถึงวิธีการศึกษาพฤติกรรมตามรายละเอียดที่ได้กล่าวไว้

1.การศึกษาจากภาคสนาม (Field Study) เป็นการศึกษาสภาพจริงโดยการเข้าไปสังเกตพฤติกรรมตามธรรมชาติที่เป็นจริงโดยไม่เข้าควบคุมตัวแปรอิสระเลยกล่าวคือจะไม่ทำให้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัวดังนั้นการศึกษาวีธีนี้จะเป็นเพียงสังเกตพฤติกรรมหรือดูความสัมพันธ์ของตัวแปรเท่านั้นไม่สามารถรู้ถึงสาเหตุของการเกิดกิจกรรมนั้นๆ

2.การทดลองในสนาม (Field Experiment) เป็นการศึกษาโดยการควบคุมตัวแปรแต่เป็นการควบคุมตัวแปรบางตัวแต่ในการทดลองไม่สามารถควบคุมตัวแปรอื่นๆได้

3.การทดลองในห้องทดลอง (Laboratory Experiment) เป็นการศึกษาโดยการควบคุมตัวแปรอิสระหลายๆตัวในสภาพห้องทดลองแล้วสังเกตผลจากการควบคุมตัวแปรนั้นๆซึ่งการศึกษาวีธีนี้ผู้ศึกษาสามารถจะทำให้เกิดปรากฏการณ์ที่ต้องการศึกษาได้สะดวกแต่ผลเสียคือขาดสภาพแวดล้อมที่เป็นจริงตามธรรมชาติ

4.การสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง (Sampling Survey) เป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือทัศนคติพฤติกรรมของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในอดีต ปัจจุบันหรืออนาคต ซึ่งผู้ศึกษามักจะทำกับกลุ่มของประชากรที่มีขนาดใหญ่ที่ไม่สามารถใช้ประชากรทั้งหมดได้และในการศึกษาก็มีข้อระวังในเรื่องของการสุ่มตัวอย่าง ถ้าเลือกกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นประชากรที่แท้จริงแล้วก็จะทำให้ข้อมูลไม่น่าเชื่อถือและเป็นการสิ้นเปลืองเวลานอกจากที่ระบุในข้างต้นเรายังสามารถวัดพฤติกรรมโดยวิธีการวัดความตระหนัก(Awareness) เป็นพฤติกรรมที่เกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดว่ามีสิ่งนั้นอยู่ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ละเอียดอ่อนเกี่ยวกับความรู้สึกและอารมณ์ ดังนั้นการศึกษาต้องอาศัยหลักการและวิธีการทดลองจนเทคนิคเฉพาะที่ไม่สังเกตได้โดยง่าย ซึ่งวิธีการวัดมีหลายวิธีด้วยกัน

สมภพ วงศ์ประสาร (อ้างอิงในครุพันธ์ แสนศิริพันธ์ 2537:24) ได้กล่าวถึงวิธีการวัดความตระหนักไว้ดังนี้

1.วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) อาจเป็นการสัมภาษณ์ชนิดที่มีโครงสร้างคำถามที่แน่นอน (Structured item) โดยสร้างคำถามและมีคำตอบให้เลือกเหมือนกับแบบสอบถามชนิดเลือกตอบและคำถามจะตั้งไว้ก่อน จัดเรียงลำดับก่อนหลังไว้อย่างดี หรืออาจเป็นแบบไม่มีโครงสร้างคำถาม (Unstructured item) ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ที่กำหนดไว้เพียงหัวข้อใหญ่ๆให้ผู้ตอบมีโอกาสตอบอย่างอิสระและคำถามก็เป็นไปตามโอกาสอำนวยในขณะที่ทำการสนทนา

2.แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบสอบถามอาจเป็นแบบชนิดปลายปิดหรือปลายเปิดหรือผสมระหว่างปลายเปิดและปลายปิดก็ได้

3.แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เป็นเครื่องวัดชนิดที่ให้ตรวจสอบว่าเห็นด้วยกับไม่เห็นด้วย หรือมีกับไม่มี สิ่งที่กำหนดตามรายการอาจอยู่ในรูปของการทำเครื่องหมายหรือเลือกตอบว่าใช่กับไม่ใช่ก็ได้

4.มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เครื่องมือชนิดนี้เหมาะสำหรับวัดอารมณ์และความรู้สึกที่ต้องการทราบความเข้ม (Intensity) ว่ามีมากน้อยเพียงใดในเรื่องนั้นๆ

สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2526 อ้างอิงใน พิณพงษ์ รัตนะ 2551:44) ได้กล่าวถึงวิธีการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลมี 2 วิธี ดังนี้ด้วยกันได้แก่

1.การศึกษาพฤติกรรมโดยตรง ประกอบด้วย

1.1 การสังเกตแบบให้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัว เช่นครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในห้องเรียน โดยบอกให้นักเรียนในชั้นได้ทราบว่าครูจะสังเกตว่าใครทำกิจกรรมอะไรบ้างในห้องเรียนการสังเกตแบบนี้อาจทำให้ผู้ถูกสังเกตไม่แสดงพฤติกรรมที่แท้จริงออกมาให้เห็นก็ได้

1.2 การสังเกตแบบธรรมชาติ คือการที่ผู้ต้องการสังเกตพฤติกรรม ไม่ได้กระทำตนเป็นที่รบกวนพฤติกรรมของผู้ถูกสังเกตและเป็นไปในลักษณะที่ทำให้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัวหรือทราบว่าการกำลังถูกสังเกต การสังเกตแบบนี้จะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมที่แท้จริงของผู้ถูกสังเกตและสามารถนำผลที่ได้ไปอธิบายพฤติกรรมในสภาวะที่ใกล้เคียงหรือเหมือนกัน ได้อย่างไรก็ตามก็มีข้อจำกัดของการสังเกตโดยวิธีนี้คือต้องอาศัยระยะเวลาในการสังเกต และการสังเกตต้องกระทำติดต่อกันเป็นจำนวนหลายๆครั้งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องแท้จริงและมีความน่าเชื่อถือ

2.การศึกษาพฤติกรรม โดยอ้อม มีวิธีการศึกษาได้หลายวิธีดังนี้

2.1 การสัมภาษณ์เป็นวิธีการที่ผู้ศึกษาต้องการซักถามข้อมูลจากผู้ถูกสังเกตหรือกลุ่มบุคคลซึ่งทำได้โดยการซักถามเผชิญหน้ากัน โดยตรงหรือมีคนกลางทำหน้าที่ซักถามให้ก็ได้ การสัมภาษณ์เพื่อต้องการทราบพฤติกรรมของบุคคลแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆคือการสัมภาษณ์โดยตรงหรืออย่างเป็นทางการ ทำได้โดยผู้สัมภาษณ์ซักถามผู้ถูกสัมภาษณ์เป็นเรื่องราวตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้ อีกประเภทคือ การสัมภาษณ์โดยอ้อมหรือไม่เป็นทางการผู้ถูกสัมภาษณ์จะไม่ทราบว่าผู้สัมภาษณ์ต้องการอะไรเพราะผู้สัมภาษณ์จะพูดคุยไปตามปกติ ขณะเดียวกันก็จะสอดแทรกเรื่องที่สัมภาษณ์เมื่อมี โอกาส ซึ่งผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่รู้ตัวว่าเป็นสิ่งที่ผู้สัมภาษณ์เจาะจงที่จะทราบถึงพฤติกรรม การสัมภาษณ์ทำให้ได้ข้อมูลมากมายแต่มีข้อจำกัด คือบางเรื่องผู้สัมภาษณ์ไม่ต้องการเปิดเผย

2.2 การใช้แบบสอบถามเป็นวิธีการที่เหมาะสมกับการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลจำนวนมาก เป็นผู้ที่อ่านออกเขียนได้หรือสอบถามกับบุคคลที่อยู่ห่างไกลหรือกระจัดกระจายมาก การสัมภาษณ์วิธีนี้ถามถึงพฤติกรรมในอดีตได้ หรือต้องการทราบแนวโน้มพฤติกรรมในอนาคต ข้อดีอีกประการหนึ่งคือผู้ถูกสัมภาษณ์สามารถที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ปกปิดได้หรือพฤติกรรมที่ไม่ยอมแสดงออกให้บุคคลอื่นได้ทราบได้โดยวิธีอื่น ซึ่งผู้ถูกศึกษาแน่ใจว่าเป็นความลับและการใช้แบบสอบถามจะใช้ศึกษาเวลาใดก็ได้

2.3 การทดลองเป็นการศึกษาพฤติกรรมโดยผู้ถูกศึกษาจะอยู่ในสภาพควบคุมตามที่ผู้ศึกษาต้องการ โดยสภาพแท้จริงแล้วการควบคุมจะทำได้ในห้องทดลอง แต่การศึกษาพฤติกรรมของชุมชนโดยการควบคุมตัวแปรต่างๆคงเป็นไปได้น้อยมากการทดลองในห้องปฏิบัติการจะให้ข้อมูลจำกัด ซึ่งบางครั้งอาจนำไปใช้ในสภาพแวดล้อมที่เป็นจริงไม่ได้แต่ก็มีประโยชน์มากต่อการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลทางการแพทย์

2.4 การทำการบันทึกวิธีนี้จะทำให้ทราบพฤติกรรมของบุคคลโดยให้บุคคลแต่ละคนบันทึกพฤติกรรมของตนเองซึ่งอาจเป็นการบันทึกประจำวันหรือศึกษาพฤติกรรมแต่ละประเภท เช่นพฤติกรรมการทำงาน พฤติกรรมสุขภาพ พฤติกรรมทางสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

สรุปได้ว่า การศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยมีวิธีการศึกษาพฤติกรรมได้หลายวิธีไม่ว่าจะเป็นการศึกษาจากสภาพการปฏิบัติงานจริงตามธรรมชาติโดยการสังเกตไม่ให้ผู้ปฏิบัติงานรู้ตัว การศึกษาโดยมีการควบคุมตัวแปรบางตัวที่สามารถควบคุมได้เพื่อดูผลด้านพฤติกรรม การศึกษาโดยการทดลองในห้องทดลอง โดยมีการควบคุมตัวแปรอิสระหลายๆตัวเพื่อสังเกตผลที่เกิดขึ้นจากการควบคุมตัวแปรนั้น และการศึกษาโดยการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างของประชากรที่มีทั้งหมดเพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรมของบุคคลที่มีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งผู้ศึกษาต้องเลือกแนวทางวิธีการศึกษาพฤติกรรมให้เหมาะสมกับสิ่งที่ต้องการศึกษาโดยสามารถใช้วิธีการวัดด้วยวิธีการสัมภาษณ์โดยการซักถามข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ทราบถึงพฤติกรรม วิธีการใช้แบบสอบถามเป็นอีกวิธีที่เหมาะสมกับการศึกษาพฤติกรรมของจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวนมากหลากหลาย ยืดหยุ่นและสามารถทราบถึงพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างได้ วิธีการทดลองเป็นการศึกษาพฤติกรรมโดยผู้ที่ถูกศึกษาจะอยู่ในสภาพการควบคุมที่ผู้ศึกษาต้องการซึ่งการทดลองดังกล่าวจะให้ข้อมูลจำกัดและไม่สามารถนำไปใช้วัดในสภาพความเป็นจริงไม่ได้ทั้งหมด และวิธีการบันทึกเพื่อทำให้ทราบพฤติกรรมของบุคคลโดยที่บุคคลทำการบันทึกพฤติกรรมของตนเอง ซึ่งจากวิธีการวัดพฤติกรรมดังกล่าวมีวิธีการที่แตกต่างกันอยู่ที่วัตถุประสงค์ของการนำไปใช้งานและเหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษาพฤติกรรมเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องที่สุด

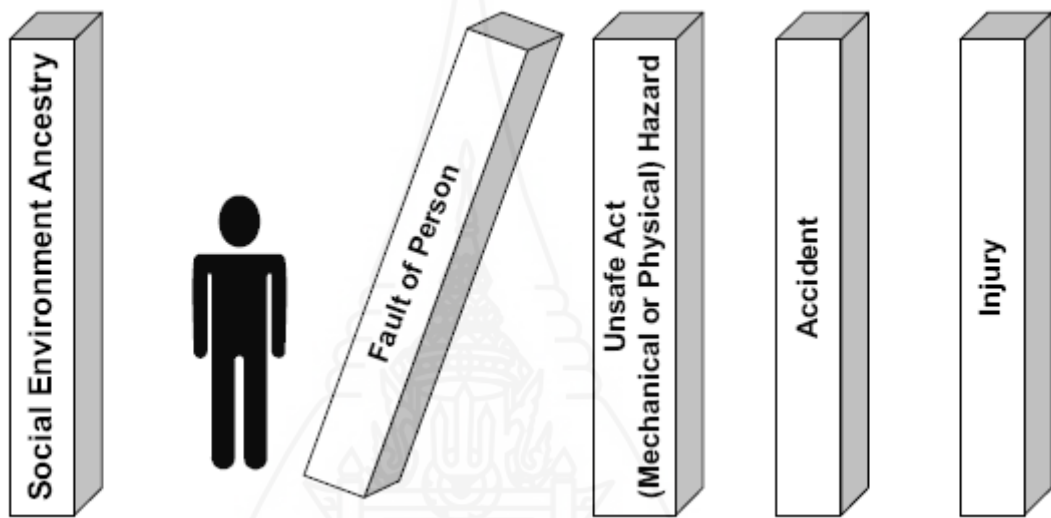
1.5 ทฤษฎีเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

ความปลอดภัยในการทำงาน เพื่อป้องกันการประสบอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานและทำให้เกิดความสูญเสียต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการบาดเจ็บ ทรัพย์สินเสียหาย เกิดความพิการ หรือเสียชีวิต ทำให้เกิดข้อสงสัยว่าอุบัติเหตุต่าง ๆ เกิดขึ้นได้อย่างไร เพราะเมื่อทราบสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ ก็จะสามารถหาวิธีดำเนินการป้องกันแก้ไขได้อย่างตรงเป้าหมายเพื่อลดความสูญเสียต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น ดังนั้นจึงได้เกิดแนวคิดและทฤษฎีต่าง ๆ มากมายที่พยายามอธิบายว่าทำไมจึงเกิดอุบัติเหตุขึ้นซึ่งจะช่วยคาดการณ์ล่วงหน้าถึงความสูญเสียที่อาจเกิดขึ้นตลอดจนการควบคุมป้องกันการเกิดอุบัติเหตุจากการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงาน

วราวัณ บัญมาก (2551:23-27) ในการศึกษาครั้งนี้จะขออ้างอิงทฤษฎีที่นิยมนำมาใช้ และสามารถอธิบายสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุได้ชัดเจนมี 2 ทฤษฎีได้แก่ทฤษฎีโดมิโน(Domino theory) ของ (Heinrich,Petersen,Petersen and Roos,1980)และทฤษฎีสาเหตุวิคูณ (Multiple causation theory) ของ (Peterson as cited in skiba,1998) และ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.ทฤษฎีโดมิโน (Domino theory) เป็น ทฤษฎีที่มีรากฐานมาจากการสังเกตศึกษาวิเคราะห์ถึงสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุในโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ โดยสามารถสรุปสาเหตุสำคัญ

ของการเกิดอุบัติเหตุไว้ 2 ประการคือการกระทำที่ไม่ปลอดภัย และสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย โดยร้อยละ 85 เกิดจากการกระทำที่ไม่ปลอดภัยและร้อยละ 15 เกิดจากสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย ทฤษฎี โคมิโนได้อธิบายถึงสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานโดยเชื่อว่า เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นจะมีผลกระทบกับเหตุการณ์อื่นๆตามลำดับอย่างเป็นขั้นตอนเปรียบเทียบเสมือนตัวโคมิโนที่เรียงเป็นแถวอยู่ใกล้กัน เมื่อโคมิโนตัวใดตัวหนึ่งล้มลงก็จะส่งผลให้โคมิโนตัวอื่นๆ ล้มตามไปด้วย ทฤษฎีโคมิโน ได้อธิบายตัวโคมิโนทั้ง 5 ตัวไว้ดังนี้

ภาพที่ 2.1 รูปแบบทฤษฎีโคมิโน

หมายเหตุ แหล่งที่มาดัดแปลงจาก “Maintenance-relate incidents and accidents: Aspects of hazard identification,” by Holmgren, M., (2006:23)

1.1 สภาพแวดล้อมทางสังคม ภูมิหลังส่วนบุคคล (social environment ancestry) ภูมิหลังส่วนบุคคล เป็นลักษณะหรืออุปนิสัยอื่นๆซึ่งเป็นที่ไม่ต้องการหรือเป็นอุปนิสัยที่กระทำติดต่อกันเป็นเวลานาน ได้แก่ ความไม่สนใจ ความไม่ระมัดระวัง ความดี้อื่น ส่วนสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ การศึกษา เศรษฐกิจ ประเพณี อาจมีส่วนในการเปลี่ยนแปลงลักษณะ หรืออุปนิสัยที่ไม่เป็นที่ต้องการเหล่านั้นได้ ทั้งภูมิหลังส่วนบุคคล และสภาพแวดล้อมทางสังคมมีผลต่อความบกพร่อง หรือความผิดปกติของบุคคล ซึ่งส่งผลต่อเนื่องนำไปสู่การกระทำที่ไม่ปลอดภัย หรือสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยได้

1.2 ความบกพร่องของบุคคล (fault of person) ได้แก่ ความพิการทางด้านร่างกาย การสูญเสียประสาทสัมผัส ความบกพร่องทางด้านจิตใจ เช่น การตื่นเต้น หรือตกใจง่าย ความวิตกกังวล

ความเครียด รวมถึงการเพิกเฉยต่อกฎความปลอดภัย ก่อให้เกิดการกระทำ และ/หรือสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย นำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุได้ในที่สุด

1.3 การกระทำที่ไม่ปลอดภัยหรือสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย (unsafe act or unsafe condition) การกระทำที่ไม่ปลอดภัย เป็นการกระทำ หรือพฤติกรรมที่นำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ ได้แก่การทำงานไม่ถูกวิธี หรือไม่ถูกขั้นตอนการทำงาน การหยอกล้อกันขณะทำงาน การถอดเครื่องกำบังหรืออุปกรณ์ป้องกันอันตรายของเครื่องจักรออก การไม่ตรวจสอบสภาพเครื่องจักรก่อนใช้งาน การไม่สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตราย การไม่ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัย ส่วนสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยเป็นลักษณะทางกายภาพหรือสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่นำไปสู่การเกิดอุบัติเหตุ ได้แก่ แสงสว่างไม่เพียงพอ เครื่องจักรไม่มีอุปกรณ์ป้องกันอันตราย เครื่องจักรหรือเครื่องมือชำรุด ทั้งการกระทำและสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุ

1.4 อุบัติเหตุ (accident) หมายถึง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างทันทีทันใด โดยไม่ได้คาดคิด เมื่อเกิดขึ้นแล้วก่อให้เกิดความบาดเจ็บ พิการ เสียชีวิต และ/หรือทำให้ทรัพย์สินได้รับความเสียหาย เช่น คนตกจากที่สูง การลื่นหกล้ม การชนหรือกระแทกวัตถุที่หยุดนิ่งกับที่ การถูกวัตถุที่กำลังเคลื่อนไหวกะแทก การถูกเครื่องจักรหนีบอวัยวะร่างกาย ซึ่งเป็นสาเหตุของการบาดเจ็บหรือความเสียหายต่อทรัพย์สินและกระบวนการผลิต

1.5 การบาดเจ็บหรือความสูญเสีย (injury) เป็นผลกระทบ หรือสิ่งที่เกิดขึ้นภายหลังจากการเกิดอุบัติเหตุ ส่งผลให้ร่างกายได้รับบาดเจ็บ หรือ เสียชีวิตได้ในที่สุด เช่น การเกิดบาดแผล อวัยวะร่างกายแตกหัก การพิการจากการถูกเครื่องจักรหรือของมีคมตัดบาดหรือเกิดความเสียหายต่อเครื่องจักร ทรัพย์สิน ตลอดจนกระบวนการผลิตหยุดชะงักได้ในที่สุด

จากทฤษฎีจะเห็นได้ว่า โดมิโนตัวที่ 1-3 เปรียบเทียบได้กับปัจจัยหรือสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานและ โดมิโนตัวที่ 4 คือ อุบัติเหตุเป็นเหตุการณ์ที่เกิดต่อเนื่องจากปัจจัยหรือสาเหตุของอุบัติเหตุ ซึ่งส่งผลกระทบต่อเนื่องให้เกิดการบาดเจ็บและการสูญเสียได้ในที่สุด (โดมิโนตัวที่ 5) ซึ่งหลายการศึกษาพบว่า ตัวโดมิโนตัวที่ 1-3 เป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุโดย โดมิโนตัวที่ 1 คือ สภาพแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ การศึกษา เศรษฐกิจ ประเพณี ส่วนภูมิหลังส่วนบุคคล ได้แก่ ความไม่สนใจ ความไม่ระมัดระวัง ความคือร้อน โดมิโนตัวที่ 2 ความบกพร่องของบุคคล ได้แก่ ความพิการทางด้านร่างกาย การสูญเสียประสาทสัมผัส ความบกพร่องทางด้านจิตใจ เช่น การตื่นเต้นหรือตกใจง่าย ความวิตกกังวล ความเครียดรวมถึงการเพิกเฉยต่อกฎความปลอดภัย จากการศึกษาความเสี่ยงต่อการเสียชีวิตจากการได้รับบาดเจ็บจากเครื่องจักรของพนักงาน โรงงาน หลอมเหล็กประเทศบราซิล พบว่าพนักงานที่มีความบกพร่องในการได้ยื่นเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ

จากการทำงาน มากกว่าพนักงานที่ไม่มีปัจจัยดังกล่าว 2.28 เท่า (Barreto, Swerdlow, Smith, and Higgins, 1997)

สำหรับโดมิโนตัวที่ 3 การกระทำที่ไม่ปลอดภัยและสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย โดยการกระทำที่ไม่ปลอดภัย ได้แก่ การไม่ตรวจสอบสภาพของเครื่องจักรก่อนทำงาน สภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่ปลอดภัย การไม่สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตราย การไม่ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัย เป็นต้น ในเชิงทฤษฎีเห็นได้ว่าการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุสามารถทำได้ โดยการตัด หรือการกำจัดโดมิโนตัวใดตัวหนึ่งที่เป็นปัจจัยหรือสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุโดมิโนตัวที่ 4 (อุบัติเหตุ) ก็จะไม่ล้มลงและไม่เกิดการบาดเจ็บและการสูญเสียตามมา โดยเฮนริช (Heinrich) เชื่อว่าสภาพแวดล้อมทางสังคมและภูมิหลังส่วนบุคคล (โดมิโนตัวที่ 1) และความบกพร่องของบุคคล (โดมิโนตัวที่ 2) เป็นสิ่งที่แก้ไขปรับปรุงได้ยาก ดังนั้นเมื่อกำจัด หรือตัดโดมิโนตัวที่ 3 (การกระทำที่ไม่ปลอดภัยและสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย) ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ง่ายกว่า การเกิดอุบัติเหตุและการบาดเจ็บหรือการสูญเสียจะไม่เกิดขึ้น

2. ทฤษฎีสาเหตุทวีคูณ (multiple causation theory) ของปีเตอร์สัน (Petersen) เป็นทฤษฎีที่อธิบายสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน โดยเชื่อว่าการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย (Petersen as cited in Skiba, 1998) สามารถจัดเป็นกลุ่มที่ส่งผลต่อการเกิดอุบัติเหตุ ได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยด้านพฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรือการปฏิบัติที่เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน (Petersen as cited in Skiba, 1998) รวมถึงปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคนงาน ได้แก่ทัศนคติในการทำงานไม่ดี การขาดความรู้ การขาดทักษะในการทำงาน สภาพร่างกายและสภาพจิตใจไม่เหมาะสม เช่น การทำงานขณะเจ็บป่วย ร่างกายอ่อนเพลีย เครียดและวิตกกังวล เป็นต้น (Petersen as cited in Skiba, 1998) การศึกษาของเทลลิน (Thelin, 2002) พบว่า สาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุในคนงานอายุน้อยเกิดจากการขาดทักษะในการทำงาน เนื่องจากมีประสบการณ์ในการทำงานและได้รับการฝึกอบรมน้อย

2.2 ปัจจัยทางด้านสภาพแวดล้อมในสถานที่ทำงาน หมายถึง ลักษณะสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ อุณหภูมิ เสียงดัง แสงสว่าง (Peterson as cited in Raouf, 2001) ซึ่งรวมถึงอุปกรณ์ป้องกันอันตรายไม่เหมาะสม เครื่องมือเครื่องจักรไม่มีอุปกรณ์หรือเครื่องป้องกันอันตราย และไม่มีกฎระเบียบในการทำงานที่ปลอดภัย (Peterson as cited in Skiba, 1998) การศึกษารูปแบบของการเกิดอุบัติเหตุและการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ พบว่า ร้อยละ 34 ของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานที่เกิดจากเครื่องจักร มีสาเหตุจากเครื่องจักรไม่มีอุปกรณ์หรือเครื่องป้องกันอันตราย (Hale, Ale, Goossens, Heijer, Bellamy, Mud et al., 2006)

จากแนวคิดและทฤษฎี ทั้ง 2 ทฤษฎี ดังกล่าวข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าทั้ง 2 ทฤษฎีสรุปสาเหตุการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานเป็น 2 ประเด็นใหญ่ๆ ได้แก่ พฤติกรรมความปลอดภัยหรือการกระทำที่ไม่ปลอดภัย (unsafe act) และสภาพแวดล้อมหรือสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย (unsafe condition) โดยหลายการศึกษาพบว่าอุบัติเหตุจากการทำงานมีสาเหตุจากพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยมากกว่าสภาพแวดล้อม ดังเช่น การศึกษาของวิลเลียมสันและฟิเยอร์ (Williamson and Feyer, 1990) ที่ทำการศึกษาวเคราะห์สาเหตุการตายจากอุบัติเหตุจากการทำงานของประเทศออสเตรเลียระหว่าง ปี ค.ศ. 1982-1984 พบว่า จากการรายงานการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากการทำงาน ร้อยละ 91 มีสาเหตุมาจากปัจจัยด้านพฤติกรรมที่ไม่ปลอดภัยของมนุษย์และจากการศึกษาของเซลมินเนนและทาลเบิร์ก (Salminen and Tallberg, 1996) ทำการตรวจสอบสาเหตุการตายจากอุบัติเหตุจากการทำงานของประเทศฟินแลนด์ระหว่าง ค.ศ. 1985-1990 และตรวจสอบสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานที่มีความรุนแรง ใน ค.ศ. 1988 และ ค.ศ. 1989 พบว่า ร้อยละ 84-94 มีสาเหตุจากการกระทำที่ผิดพลาดหรือการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของมนุษย์ จากการศึกษาดังกล่าวข้างต้นเห็นได้ว่าพฤติกรรมเสี่ยงหรือการกระทำที่ไม่ปลอดภัยเป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาต้องการทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โดยเฉพาะตัวบุคคลและสภาพแวดล้อมการทำงานเพราะเป็นสาเหตุหลักของความไม่ปลอดภัยและทำให้เกิดการประสบนอันตรายจากการทำงาน โดยเฉพาะพนักงานระดับปฏิบัติการที่มีปัจจัยหลายปัจจัยที่มากกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมในการทำงานที่ไม่ปลอดภัยแตกต่างกันการศึกษานี้มุ่งที่จะศึกษาเฉพาะพฤติกรรมและปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข สร้างจิตสำนึกให้เกิดพฤติกรรมความปลอดภัยที่ถูกต้องเพื่อลดการเกิดอุบัติเหตุหรือประสบนอันตรายจากการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิตในโรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป

2. ข้อมูลทั่วไปของบริษัท ตรีอรรถบุรณ จำกัด

2.1 ความเป็นมาของบริษัท

บริษัทตรีอรรถบุรณ จำกัด เป็นผู้ผลิตสินค้าพลาสติกโดยกรรมวิธีฉีดพลาสติกขึ้นรูปที่เริ่มต้นจากกิจการเล็ก ๆ ในอดีต เริ่มจากธุรกิจครอบครัวและมีการเจริญเติบโตจากการดำเนินงานทางธุรกิจ จนมาถึงปัจจุบัน ซึ่งบริษัทฯ จะต้องมีการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านต่างๆของบริษัท เพื่อให้สามารถแข่งขันกับสภาวะปัจจุบันที่มีการแข่งขันสูง โดยต้องพัฒนาขีดความสามารถด้านเทคโนโลยี การนำระบบบริหารจัดการมาประยุกต์ใช้ในองค์กร รวมถึงการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรเพื่อให้สามารถแข่งขันกับผู้ผลิตรายอื่นได้ บริษัท ฯจัดตั้งขึ้นใน พ.ศ. 2530

ตั้งอยู่ที่ 69/5 หมู่ 11 ถนนพุทธมณฑลสาย 5 ตำบลไร่จิง อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม เป็นบริษัท ฯ ชั้นนำในด้านการดำเนินธุรกิจในด้านอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติก เพื่อการส่งออก และขายในประเทศซึ่งบริษัท มีความมุ่งมั่นในความต้องการที่จะสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้า ภายใต้ระบบการบริหารงานที่มีคุณภาพ เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยด้วยคุณภาพที่ดีเยี่ยม บนพื้นฐานของการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจึงได้นำระบบการบริหารงานภายใต้มาตรฐานสากลมาใช้เป็นแนวทางในการจัดองค์กร และบริหารคุณภาพ เพื่อให้ได้ผลิตภัณฑ์พลาสติกที่มีคุณภาพสม่ำเสมอ ตรงตามความต้องการของลูกค้า สร้างความมั่นใจว่าความต้องการของลูกค้าจะได้รับการตอบสนอง และบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายของบริษัทฯ โดยบริษัทมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ และนโยบายการบริหาร ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision):บริษัท ศรีอรรณพบุรี จำกัด จะเป็นบริษัทผู้ผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกชั้นนำในเอเชีย โดยมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ในเรื่องคุณภาพสินค้า การออกแบบและการผลิตตลอดจนความมั่นคงและเติบโตอย่างต่อเนื่องของบริษัท

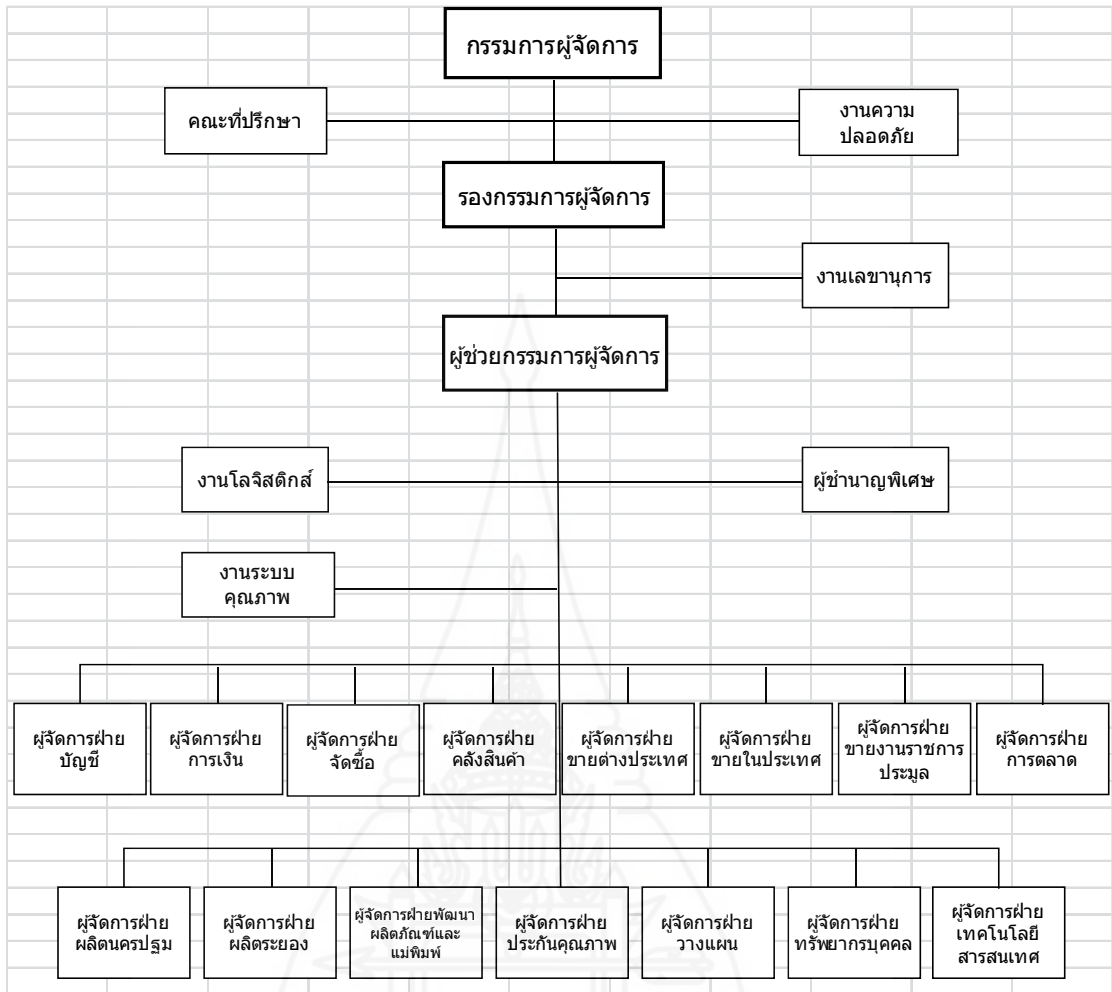
พันธกิจ (Mission)

- 1.ผลิตสินค้าพลาสติก ตอบสนองความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- 2.ดำเนินงานให้เกิดผลตอบแทนต่อทุนในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง และรักษาฐานะทางการเงินให้มีความมั่นคง
- 3.สร้างความเติบโตของธุรกิจอย่างยั่งยืน ด้วยการพัฒนาด้านนวัตกรรม เทคโนโลยี และทรัพยากรมนุษย์
- 4.มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม

นโยบายการบริหาร (Policies):มุ่งมั่นพัฒนาองค์กรภายใต้ระบบบริหารคุณภาพ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างต่อเนื่อง ต่อการผลิตสินค้าอย่างมีคุณภาพ ตรงต่อเวลา ตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้าสอดคล้องข้อกำหนดและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โครงสร้างการบริหารของบริษัท

2.2 โครงสร้างการบริหารของบริษัท

บริษัท ศรีอรรณพบุรี จำกัด จัดโครงสร้างการบริหารโดยแบ่งออกเป็น 14 ฝ่าย แสดงดังภาพที่ 2.2

ภาพที่ 2.2 โครงสร้างการบริหารของบริษัทฯ

โครงสร้างการบริหารแต่ละฝ่ายมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1. ฝ่ายผลิตมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมกระบวนการการผลิตสินค้าให้ได้คุณภาพและพัฒนาปรับปรุงกระบวนการผลิตให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานเพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าและควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนด การบำรุงรักษาเครื่องจักรแม่พิมพ์และโครงสร้างพื้นฐานการผลิตให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ฝ่ายจัดซื้อ มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในการจัดซื้อจัดหา คัดเลือกและประเมินผู้ขาย

3. ฝ่ายคลังสินค้านี้มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในการรับและจ่ายวัตถุดิบ สินค้าและการจัดเก็บ เคลื่อนย้ายและส่งมอบสินค้าให้กับลูกค้า

4. ฝ่ายประกันคุณภาพมีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในการวางแผนการควบคุมคุณภาพ ตรวจสอบและทดสอบวัตถุดิบ สินค้าระหว่างการผลิต และสินค้าสำเร็จรูป ควบคุมและสอบเทียบเครื่องตรวจ เครื่องวัด

5. ฝ่ายวางแผนมีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในการวางแผนความต้องการวัตถุดิบ กำลังการผลิตและวางแผนการผลิตให้ได้สินค้าส่งมอบตามความต้องการของลูกค้า

6. ฝ่ายการตลาดมีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในการวิเคราะห์สถานการณ์ทางการตลาดและวางแผนการตลาดและกำหนดกลยุทธ์ทางการตลาด

7. ฝ่ายพัฒนาผลิตภัณฑ์และแม่พิมพ์มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ออกแบบ พัฒนาและผลิตแม่พิมพ์ ตามข้อกำหนดและความต้องการของลูกค้า

8. ฝ่ายขายในประเทศมีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในการ ทบทวนความต้องการของลูกค้า ขายสินค้าภายในประเทศและประเมินความพึงพอใจของลูกค้า

9. ฝ่ายขายต่างประเทศมีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในการ ทบทวนความต้องการของลูกค้า ขายสินค้าในต่างประเทศและประเมินความพึงพอใจของลูกค้า

10. ฝ่ายขายราชการมีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในการ ทบทวนความต้องการของลูกค้า ขายสินค้าเฉพาะงานภาคส่วนราชการและประเมินความพึงพอใจของลูกค้า

11. ฝ่ายทรัพยากรบุคคลมีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในการวางแผน สรรหา และฝึกอบรม ให้บุคลากร มีขีดความสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายเป็นไปตามระบบการบริหารงานคุณภาพอย่างมีประสิทธิภาพ

12. ฝ่ายบัญชีมีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในการ จัดทำงบประมาณและรายงานผลการดำเนินงานทางการเงิน วางระบบบัญชี

13. ฝ่ายการเงิน มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในการ ควบคุมการรับจ่ายเงินสดและดูแลสภาพคล่อง

14. ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศมีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในการ ควบคุมดูแลพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดประสิทธิภาพต่อการดำเนินธุรกิจ

ผู้จัดการแผนก หัวหน้างานต่าง ๆ มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบให้ความมั่นใจว่าบุคลากรในแผนก หน่วยงาน มีความเข้าใจและปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายเป็นไปตามคู่มือคุณภาพ ขั้นตอนการดำเนินงาน วิธีการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

พนักงานทุกตำแหน่งของบริษัท มีอำนาจและหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงานตามใบกำหนดหน้าที่งาน (Job description) ของแต่ละตำแหน่ง ตามขั้นตอนดำเนินงานและตามวิธีการปฏิบัติงาน

จากโครงสร้างการบริหารงานของบริษัทประกอบด้วย 15 ฝ่ายที่จัดระบบโครงสร้างเน้นการทำงานตามหน้าที่และการประสานงานร่วมระหว่างฝ่ายเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งแต่ละฝ่ายจะมีแผนกงานและหน่วยงานย่อยทำงานตามหน้าที่เพื่อ

สนับสนุนการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายของแต่ละฝ่าย และนำไปสู่ความสำเร็จของธุรกิจ ซึ่งผู้ศึกษาสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในส่วนของฝ่ายผลิต ที่มีจำนวนผู้ประสบอันตรายและเจ็บป่วยเนื่องจากทำงานมากที่สุด จากการสรุปข้อมูลจากหน่วยงานความปลอดภัยของบริษัทฯ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาทางด้านความปลอดภัยในโรงงานฉีดขึ้นรูปพลาสติกโดยมีเป้าหมายในการลดอัตราการเกิดการประสบอันตรายและเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานให้ลดน้อยลง

2.3 การควบคุมดูแลความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานของบริษัทฯ

การดำเนินงานด้านความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทฯให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ซึ่งประกอบไปด้วยการมีนโยบายที่ชัดเจนและเป็นความมุ่งมั่นขององค์กร การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบและการมีส่วนร่วมของทุกคน การพัฒนาบุคลากร การจัดทำเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อการจัดการที่ชัดเจน สามารถตรวจสอบได้ การวางแผนและนำไปสู่การปฏิบัติ ตลอดจนมีการประเมินเพื่อนำไปสู่การดำเนินการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการดำเนินงานของบริษัทฯ โดยกำหนดให้มีวัตถุประสงค์ขอบข่ายผู้รับผิดชอบ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน กิจกรรมการส่งเสริมความปลอดภัย การดูแลสุขภาพอนามัยของพนักงาน และการแสดงข้อคิดเห็นเสนอแนะ ที่เกี่ยวข้องกับระบบการควบคุมดูแลความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.3.1 วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อกำหนดแผนงานนโยบายและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในการทำงาน
- 2) เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานด้านความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานอันได้แก่ผู้บังคับบัญชาในสายงานของบริษัท ฯ
- 3) เพื่อให้บริษัท ฯ สามารถดำเนินงานให้บรรลุในการให้หลักประกันว่าบริษัท ฯ สามารถจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ดีและให้สถานที่ทำงานมีความปลอดภัย ให้พนักงานมีสุขภาพอนามัยสมบูรณ์

2.3.2 ขอบข่าย

ระเบียบปฏิบัติงานฉบับนี้ครอบคลุมถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน โดยให้ทุกกิจกรรมเป็นงานประจำ มีผู้รับผิดชอบชัดเจน โดยดำเนินการเป็นระบบ และกระทำไปพร้อมกัน

2.3.3 ผู้รับผิดชอบ

1) นายจ้าง (เจ้าของสถานประกอบการ)

- (1) จัดให้มีข้อบังคับและคู่มือว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงาน
- (2) แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร และระดับวิชาชีพ
- (3) แจ้งชื่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้างาน ระดับบริหาร และระดับวิชาชีพ ต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้แต่งตั้งตามแบบ จป.1 และแจ้งเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานภายใน 60 วัน นับตั้งแต่วันที่เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยคนเดิมพ้นจากตำแหน่งตามแบบ จป.2
- (4) ส่งรายงานการดำเนินงานเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานและการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานตามแบบที่กำหนดเป็นประจำทุก 3 เดือนตามปีปฏิทิน
- (5) จัดให้มีการอบรมแก่ลูกจ้างซึ่งรับเข้าทำงานใหม่และลูกจ้างที่เปลี่ยนงานซึ่งมีความแตกต่างไปจากงานใหม่และอาจเกิดอันตรายเพื่อให้ความรู้พื้นฐานและข้อปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- (6) แจ้งข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับความปลอดภัยของสถานที่ทำงานซึ่งเสี่ยงหรืออาจเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายให้ลูกจ้างทราบก่อนทำงาน
- (7) ออกค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ตามพระราชบัญญัติ ความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

2) คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนจากแผนกต่างๆ ในตำแหน่งตั้งแต่ผู้ช่วยหัวหน้าแผนกขึ้นไป ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการระดับบังคับบัญชา และทำการเลือกตั้งพนักงานในตำแหน่งพนักงานจนถึงช่างหรือเจ้าหน้าที่เป็นกรรมการระดับปฏิบัติการ โดยมีสัดส่วนของคณะกรรมการฯตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้

- (1) พิจารณา นโยบายและแผนงานด้านความปลอดภัยในการทำงาน รวมทั้งความปลอดภัยนอกงาน เพื่อป้องกันและลดการเกิดอุบัติเหตุ การประสบอันตราย การเจ็บป่วยหรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน หรือความไม่ปลอดภัยในการทำงานเสนอต่อ นายจ้าง

(2) รายงานและเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงานและมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง เพื่อความปลอดภัยในการทำงานของลูกจ้าง ผู้รับเหมาและบุคคลภายนอกที่เข้ามาปฏิบัติงาน หรือเข้ามาใช้บริการในสถานประกอบกิจการต่อนายจ้าง

(3) ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทฯ

(4) พิจารณาข้อบังคับและคู่มือว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงาน รวมทั้งมาตรฐานด้านความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทฯ เสนอต่อนายจ้าง

(5) สำรองการปฏิบัติการด้านความปลอดภัยในการทำงานและตรวจสอบสถิติการประสบอันตรายที่เกิดขึ้นในบริษัทฯ อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

(6) พิจารณาโครงการหรือแผนการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน รวมถึงโครงการหรือแผนการอบรมเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในด้านความปลอดภัยของลูกจ้าง หัวหน้างาน ผู้บริหาร นายจ้าง และบุคลากรทุกระดับเพื่อเสนอความเห็นต่อนายจ้าง

(7) วางระบบการรายงานสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัยให้เป็นหน้าที่ของลูกจ้างทุกระดับต้องปฏิบัติ

(8) ติดตามผลความคืบหน้าเรื่องที่เสนอนายจ้าง

(9) รายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีรวมทั้งระบุปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการเมื่อปฏิบัติหน้าที่ครบ หนึ่งปีเพื่อเสนอนต่อนายจ้าง

(10) ประเมินผลการดำเนินงานด้านความปลอดภัยในการทำงานของบริษัทฯ

(11) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัย ในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย

3) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร (ผู้จัดการฝ่าย ผู้จัดการแผนก)

(1) กำกับ ดูแล เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานทุกระดับซึ่งอยู่ในบังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหาร

(2) เสนอแผนงานโครงการด้านความปลอดภัยในการทำงานหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อนายจ้าง

(3) ส่งเสริม สนับสนุน และติดตามการดำเนินงานเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานให้เป็นไปตามแผนงาน โครงการเพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับบริษัทฯ

(4) กำกับ ดูแล และติดตามให้มีการแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อความปลอดภัยของลูกจ้างตามที่ได้รับรายงานหรือตามข้อเสนอแนะของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน คณะกรรมการ หรือหน่วยงานความปลอดภัย

4) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับหัวหน้า

(1) กำกับ ดูแล ให้ลูกจ้างในหน่วยงานที่รับผิดชอบปฏิบัติตามข้อบังคับ และคู่มือว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงาน

(2) วิเคราะห์งานในหน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อค้นหาความเสี่ยงหรืออันตรายเบื้องต้น โดยอาจร่วมดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ

(3) สอนวิธีการปฏิบัติงานที่ถูกต้องแก่ลูกจ้างในหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

(4) ตรวจสอบสภาพการทำงาน เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยก่อนลงมือปฏิบัติงานประจำวัน

(5) กำกับ ดูแล การใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลของลูกจ้างในหน่วยงานที่รับผิดชอบ

(6) รายงานการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อน รำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างต่อนายจ้าง และแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพหรือแจ้งต่อหน่วยงานความปลอดภัยทันทีที่เกิดเหตุ

(7) ตรวจสอบหาสาเหตุการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุ อันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้างร่วมกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาค่อนายจ้างโดยไม่ชักช้า

(8) ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

(9) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับบริหารมอบหมาย

5) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ (เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน)

(1) ตรวจสอบและเสนอแนะให้นายจ้างปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

- (2) วิเคราะห์งานเพื่อชี้บ่งอันตราย รวมทั้งกำหนดมาตรฐานการป้องกันหรือขั้นตอนการทำงานอย่างปลอดภัยเสนอต่อนายจ้าง
- (3) ประเมินความเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน
- (4) วิเคราะห์แผนงาน โครงการรวมทั้งข้อเสนอแนะของหน่วยงานต่างๆ และเสนอแนะมาตรการความปลอดภัยในการทำงานต่อนายจ้าง
- (5) ตรวจสอบการปฏิบัติงานของสถานประกอบการให้เป็นตามแผนงาน โครงการ หรือ มาตรการความปลอดภัยในการทำงาน
- (6) แนะนำให้ลูกจ้างปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือว่าด้วยความปลอดภัยในการทำงาน
- (7) แนะนำฝึกสอน อบรมลูกจ้างเพื่อให้การปฏิบัติงานปลอดภัยจากเหตุอันจะทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยในการทำงาน
- (8) ตรวจสอบวัดและประเมินสภาพแวดล้อมในการทำงาน หรือ ดำเนินการร่วมกับบุคคลหรือหน่วยงานที่ขึ้นทะเบียนกับกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเป็นผู้รับรองหรือตรวจสอบเอกสารหลักฐานรายงานในการตรวจสอบสภาพแวดล้อมในการทำงานภายในบริษัทฯ
- (9) เสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อให้มีการจัดการด้านความปลอดภัยในการทำงานที่เหมาะสมกับบริษัทฯ และพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง
- (10) ตรวจสอบหาสาเหตุ และวิเคราะห์การประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงาน และรายงานผล รวมทั้งเสนอแนะต่อนายจ้างเพื่อป้องกันการเกิดเหตุโดยไม่ชักช้า
- (11) รวบรวมสถิติ วิเคราะห์ข้อมูล จัดทำรายงาน และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประสบอันตราย การเจ็บป่วย หรือการเกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากการทำงานของลูกจ้าง
- (12) ปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานอื่นตามที่นายจ้างมอบหมาย

6) พนักงานระดับปฏิบัติการ

- (1) พนักงานทุกคนต้องปฏิบัติตามข้อบังคับและคู่มือว่าความปลอดภัยในการทำงานอย่างเคร่งครัด
- (2) พนักงานทุกคนต้องรายงานสภาพที่ไม่ปลอดภัยและอุปกรณ์ที่ชำรุดเสียหายต่อผู้บังคับบัญชาทราบ

(3) พนักงานทุกคนต้องสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันภัยส่วนบุคคลตามความเสี่ยงของงานในขณะปฏิบัติงานทุกครั้ง

(4) พนักงานทุกคนต้องเลือกใช้อุปกรณ์เครื่องมือให้ถูกต้องตามลักษณะงานตลอดจนแต่งกายให้รัดกุมเหมาะสมกับงาน

(5) พนักงานทุกคนต้องไม่เสี่ยงกับงานที่ยังไม่เข้าใจว่าปลอดภัยหรือไม่

(6) พนักงานทุกคนต้องให้ความร่วมมือเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

2.3.4 ขั้นตอนการปฏิบัติงาน

1) กำหนดนโยบายเป็นคำมั่นสัญญาของคณะกรรมการบริหารของบริษัท ฯ ที่ประกาศต่อพนักงาน และ สาธารณะชนว่าตระหนักถึงความสำคัญและมีความมุ่งมั่นที่จะดำเนินงานด้านความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งนโยบายความปลอดภัย ฯ ต้องกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร รวมถึงการกำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อมและนำนโยบายที่กรรมการผู้จัดการลงนามแล้วติดไว้ที่สถานประกอบการหรือป้ายประกาศของบริษัท ฯ รวมถึงการจัดอบรมประชุมชี้แจงและช่องทางการสื่อสารอื่นๆ ตามระเบียบปฏิบัติงานการสื่อสาร และระเบียบปฏิบัติงานการจัดการสารสนเทศทางอิเล็กทรอนิกส์

2) การบริหารความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน การบริหารความปลอดภัยที่ประสบความสำเร็จ จึงจำเป็นต้องจัดตั้งองค์การความปลอดภัยในรูปของคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วยผู้บริหารและตัวแทนหัวหน้าแผนกต่างๆร่วมเป็นคณะกรรมการเพื่อร่วมวางแผน ให้ข้อคิดเห็นดำเนินการร่วมกันส่วนการบริหารงานไปสู่การปฏิบัติ จะกระจายไปตามสายงานบังคับบัญชาตามลำดับ โดยให้ถือว่างานความปลอดภัยเป็นหน้าที่ส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานในหน้าที่พนักงานทุกคนทุกระดับจะต้องรับผิดชอบ

(1) จัดตั้งคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานโดยจัดประชุมผู้บริหาร และตัวแทนหัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ โดยศึกษารายละเอียดและวิธีปฏิบัติจากประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่องคณะกรรมการความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและจัดทำประกาศ ให้กรรมการผู้จัดการลงนาม

(2) แจ้งรายชื่อคณะกรรมการความปลอดภัยฯ ต่อสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจังหวัด หรือ สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเขตพื้นที่ หรือกองตรวจความปลอดภัย และติดประกาศให้พนักงานของบริษัทฯทราบ ณ. บอร์ดประชาสัมพันธ์บริษัทฯ

(3) ปฏิบัติตามหน้าที่ของคณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานตามที่กำหนดไว้ในประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมตามขั้นตอนดังนี้

- ก. นำเรื่องบรรจุเข้าวาระการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยฯ
- ข. เสนอวิธีปฏิบัติ และงบประมาณ
- ค. กำหนดผู้รับผิดชอบ และระยะเวลา
- ง. พิจารณาลงมติ
- จ. เขียนรายงานการประชุม
- ฉ. สรุปเสนอนายจ้างอนุมัติ / ติดตามเรื่องที่เสนอ
- ช. นำเรื่องที่ได้รับการอนุมัติมากำหนดลงในแผน
- ซ. คณะกรรมการความปลอดภัยฯ ดำรวจติดตามผล
- ณ. วัดผลประเมินผล แจ้งเพื่อทราบในการประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยฯ ประจำเดือน

ปลอดภัยฯ ประจำเดือน

3) การจัดทำแผนงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานการบริหารความปลอดภัยในองค์กร จำเป็นต้องดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ หลายประการอย่างต่อเนื่อง และทุกคนในหน่วยงานต้องให้ความร่วมมือทุกคนมีบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินกิจกรรมแผนงานด้านความปลอดภัย จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ทราบถึงเป้าหมายร่วมของหน่วยงาน และหน้าที่รับผิดชอบของแต่ละบุคคล ตลอดจนสามารถใช้เป็นแนวในการติดตามผล และประเมินผลการดำเนินงานไปด้วยดีในการจัดทำแผนงานด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานได้ดำเนินการดังนี้

(1) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ดำรวจสภาพแวดล้อมและความปลอดภัยเพื่อเป็นข้อมูลในการร่างแผนงานความปลอดภัย ฯ ประจำปี นำเสนอคณะกรรมการความปลอดภัยฯ ในการประชุมโดยแผนงานฯ จะดำเนินการช่วงเดือนธันวาคม ของทุกปีและแผนงานที่ได้รับอนุมัติให้จะเริ่มดำเนินในปีถัดไป

(2) คณะกรรมการความปลอดภัยฯ พิจารณาแผน ที่ยกร่างโดยกั้นกรอง และปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม เป็นที่ยอมรับของทุกคน และส่งคืนเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพจัดทำแผนงานที่สมบูรณ์

(3) เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน จัดทำแผนงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการความปลอดภัยฯ นำเสนอกรรมการผู้จัดการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อลงนามอนุมัติ

(4) แผนงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ประจำปีที่ได้รับการอนุมัติให้จัดประชุมชี้แจงทุกหน่วยงาน

4) กิจกรรมด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน
 กิจกรรมด้านความปลอดภัย เพื่อป้องกันการประสพอันตรายของลูกจ้างจะต้องมีการวางแผนจัด
 กิจกรรม ตลอดทั้งปีเพื่อให้ลูกจ้างได้มีความตื่นตัวตลอดเวลาโดยกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นได้กำหนด
 อยู่ในแผนงานด้านความปลอดภัยฯ ประจำปี

(1) การพัฒนาพนักงานโดยการฝึกอบรม

ก. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยฯ เป็นผู้รับผิดชอบในด้านการอบรมด้าน
 ความปลอดภัยทั้งในการรับพนักงานใหม่ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระเบียบปฏิบัติงานเกี่ยวกับความ
 ปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยมีการประเมินทัศนคติด้านความ
 ปลอดภัยของพนักงานใหม่และเป็นส่วนหนึ่งของระเบียบปฏิบัติงานการฝึกอบรม

ข. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยฯ จัดอบรมความปลอดภัยร่วมกับหน่วยงาน
 กรณีการมอบหมายงานใหม่การนำเครื่องจักร เครื่องกลใหม่มาใช้

ค. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยฯ จัดอบรมความปลอดภัยเพื่อป้องกัน
 อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมาแล้ว

ง. การจัดอบรมตามแผนความปลอดภัยฯ ประจำปี

(2) การควบคุมตรวจสอบและปรับปรุง

การตรวจความปลอดภัย เป็นกิจกรรมป้องกันอุบัติเหตุ โดยการค้นหาอันตรายที่อาจ
 เกิดขึ้นในสถานประกอบการ ซึ่งหมายถึงสภาพที่ไม่ปลอดภัยและการปฏิบัติที่ไม่ปลอดภัยของ
 พนักงานเอง การตรวจความปลอดภัยมีหลายระดับทุกคนในสถานประกอบการล้วนมีส่วนช่วยใน
 กิจกรรมตรวจความปลอดภัยทั้งสิ้น

ก.พนักงาน ทำหน้าที่ตรวจก่อนเริ่มงานโดยสำรวจสภาพแวดล้อม
 บริเวณที่ทำงานโดยทั่วไปตรวจความผิดปกติของเครื่องจักร เครื่องมือก่อนใช้งาน และระหว่าง
 ทำงานเมื่อทราบสภาพที่ไม่ปลอดภัยจะต้องแก้ไขหากอยู่ในวิสัยที่ทำได้โดยหน้าที่ หรือรายงานให้
 หัวหน้าหน่วยงานทราบเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข

ข.หัวหน้างาน ทำหน้าที่ตรวจความปลอดภัยในพื้นที่รับผิดชอบเป็น
 ประจำทั้งด้านสภาพการทำงานและการปฏิบัติงานรวมถึงสภาพแวดล้อมของลูกจ้างในแผนก
 เพื่อให้มีการปรับปรุงให้ดีขึ้น และเสนอปัญหาที่มีอยู่และเสนอแนะการปรับปรุงให้คณะกรรมการ
 ความปลอดภัยฯ ทราบ ตามรูปแบบเอกสารดังนี้

- แบบตรวจพื้นที่ปฏิบัติงาน
- แบบตรวจเครื่องจักร
- แบบตรวจงานไฟฟ้า

- แบบตรวจงานเชื่อมโลหะ

ค. เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพ ดำเนินการตรวจสถานที่ทำงานเกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานรวมถึงการติดตามผลการตรวจสอบตามแบบฟอร์มต่างๆดังนี้

- แบบตรวจสอบอุปกรณ์ดับเพลิง

- แบบตรวจสัญญาณแจ้งเหตุ

- แบบตรวจสอบการป้องกันอัคคีภัย เขตพื้นที่ที่ควบคุม

- สรุปรายงานการป้องกันและระงับอัคคีภัย

- แบบตรวจเครื่องกำเนิดไฟฟ้า

- แบบตรวจสัญญาณไฟฉุกเฉิน

- แบบสรุปผลการตรวจความปลอดภัยในการทำงานโดยหัวหน้างาน

ง. คณะกรรมการความปลอดภัยฯ ทำหน้าที่ตรวจตราสถานประกอบการเป็นประจำทุกเดือนโดยใช้แบบตรวจความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน/ระบบ 5 ส. ประเภทสำนักงาน และแบบตรวจความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน/ระบบ 5 ส. ประเภทโรงงานเป็นแนวทางในการตรวจ หากพบข้อผิดพลาดจะแจ้งให้หัวหน้าแผนกทราบเพื่อแก้ไขและสรุปเสนอผลการดำเนินงานในที่ประชุมคณะกรรมการความปลอดภัยฯ และให้มีการติดตามผลการดำเนินงานทั่วไป

จ. ผู้บริหารทำหน้าที่ตรวจตราทั่วไปในบริเวณ โรงงานตามแบบตรวจความปลอดภัยโดยผู้บริหาร เพื่อให้พนักงานมีความตื่นตัวเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

ฉ. การตรวจสอบสภาพแวดล้อมในการทำงาน (แสง, เสียง, ความร้อน, ฝุ่นละออง, สารเคมี) โดยหน่วยงานจากภายนอก และจัดทำแผนงานปรับปรุงแก้ไข

(3) การปฏิบัติงานประจำ ของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ

ก. การตรวจสอบความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานโดยเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพตามแบบตรวจความปลอดภัยฯ โดยเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยฯซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบในการเดินตรวจสอบสภาพแวดล้อมและความปลอดภัย โดยประสานงานกับหน่วยงาน / แผนกต่าง ๆ รวมทั้งการอำนวยความสะดวกให้กับพนักงานในเรื่องต่าง ๆ พร้อมทั้งการให้คำแนะนำแก่พนักงานในเรื่องความปลอดภัยตามแบบตรวจความปลอดภัยฯ

ข. การบันทึกรายงานอุบัติเหตุ / การสอบสวนอุบัติเหตุ/การวิเคราะห์อุบัติเหตุเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ จัดทำใบรายงานอุบัติเหตุ/สอบสวนอุบัติเหตุ/การวิเคราะห์อุบัติเหตุที่ได้รับรายงานการเกิดอุบัติเหตุจากหัวหน้าแผนกที่เกิดอุบัติเหตุให้ผู้จัดการแผนกความปลอดภัยรับทราบ และ จัดทำรายงานนำเข้าสู่คณะกรรมการความปลอดภัยในการทำงานพิจารณาคำเนินการต่อไป

ค. การวิเคราะห์งานเพื่อความปลอดภัย เนื่องจากอุบัติเหตุส่วนใหญ่ เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้อง การปฏิบัติงานลัดขั้นตอน ดังนั้นการวิเคราะห์งานเพื่อความปลอดภัยจึงเป็นกิจกรรมป้องกันอุบัติเหตุอย่างหนึ่ง ซึ่งช่วยทำให้มีการปรับปรุงวิธีการทำงานให้ดีขึ้น เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ ติดตามการประเมินความเสี่ยงของงานของทุกหน่วยงานตามตารางวิเคราะห์ความเสี่ยงของงาน

ง. เสี่ยงตามสายเพื่อความปลอดภัยเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน จัดทำรายละเอียดข้อมูลข่าวสารด้านความปลอดภัย โดยให้ทางเจ้าหน้าที่แผนกธุรการ - ประชาสัมพันธ์ รับผิดชอบการใช้เสียงตามสายในช่วงก่อนเวลาทำงาน และหลังเลิกงานในเรื่องความปลอดภัยและช่วงเวลาอื่นที่เหมาะสม

จ. การปฏิบัติตามกฎหมายความปลอดภัยในเรื่อง การจัดทำรายงานต่างๆ เพื่อให้การดำเนินงานด้านความปลอดภัยของบริษัทบรรลุวัตถุประสงค์และเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพซึ่งได้ผ่านการอบรมหลักสูตรและได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ดูแล เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน สภาพแวดล้อมในการทำงาน ดังนี้

- จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ (แบบ จป.ว) โดยจัดส่งยังสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานทุกไตรมาส
- จัดให้มีการตรวจสอบอุปกรณ์ของบ้นจันชนิดอยู่กับที่ (แบบ คป.1) และจัดเก็บเอกสารรายงานเพื่อให้ทางราชการตรวจสอบทุกไตรมาส
- จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับสารเคมี (แบบ สอ.1) และข้อมูลความปลอดภัยเกี่ยวกับสารเคมี MSDS
- จัดทำแบบรายงานความปลอดภัยและประเมินการก่ออันตรายของสารเคมีอันตราย (แบบ สอ.2)
- จัดทำแบบรายงานผลการตรวจวัดปริมาณความเข้มข้นของสารเคมีอันตราย (แบบ สอ.3)

- จัดให้มีการตรวจสอบสภาพพนักงานทั่วไปพนักงานที่ทำงานเกี่ยวกับสารเคมี และจัดทำรายงานตาม แบบสอ.4

- จัดให้มีการฝึกซ้อมดับเพลิง และซ้อมอพยพหนีไฟอย่างน้อยปีละ 1 ครั้งและจัดทำรายงานผลการฝึกซ้อมดับเพลิงและฝึกซ้อมหนีไฟ(ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง การป้องกันและระงับอัคคีภัย ในสถานประกอบการเพื่อความปลอดภัยในการทำงานสำหรับลูกจ้าง)

- ประสานงานกับหน่วยงานภายนอกในเรื่องการตรวจสอบสภาพแวดล้อมในการทำงาน (แสงสว่าง เสียง ความร้อน ฝุ่นละอองและสารเคมี) และจัดทำแผนงานเพื่อทำการปรับปรุงสิ่งที่บกพร่อง

- ปฏิบัติตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่องการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว พ.ศ.2548

- ประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจวิเคราะห์สภาพน้ำเสียในบริเวณโรงงาน โดยจัดทำเป็นแผนงานการตรวจสอบประจำปี

- กำหนดให้มีการขออนุญาตทำงานบนที่สูงเพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้ปฏิบัติงานและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องตามเอกสารแบบขออนุญาตทำงานบนที่สูง

- กำหนดให้มีการปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของผู้รับเหมาและผู้รับเหมาช่วงตามประกาศเรื่อง ความปลอดภัยของผู้รับเหมาและระเบียบปฏิบัติงานตามแบบฟอร์มแบบบันทึกการฝึกอบรมของผู้รับเหมา

- ติดตามข้อมูล ข่าวสาร กฎหมาย ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อมในการทำงาน และจัดทำข้อมูลให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา จัดทำเป็นบัญชีรายชื่อกฎหมาย โดยประสานงานกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง, การติดตามโดยสื่อคอมพิวเตอร์ Internet, การเข้าร่วมอบรมสัมมนาและเป็นสมาชิกชมรมสมาคม, ที่เกี่ยวข้องในเรื่องกฎหมาย เช่น ชมรมความปลอดภัย ฯ สมาคมความปลอดภัยฯ, ชมรมบริหารทรัพยากรบุคคลฯ ฯลฯ โดยเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงานระดับวิชาชีพมีหน้าที่รับผิดชอบในการติดตามข่าวสาร ให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา และสื่อสารให้ผู้บริหาร, ผู้จัดการแผนก,หัวหน้าหน่วยงาน, พนักงานรับทราบอย่างต่อเนื่องซึ่งจะไปตามระเบียบปฏิบัติงานการสื่อสาร และระเบียบปฏิบัติงานการจัดการสารสนเทศทางอิเล็กทรอนิกส์(โดยบัญชีรายชื่อกฎหมายจะมีการ UPDATE ทุก 6 เดือน)

(4) การป้องกันและระงับอัคคีภัยจำกัดความพื้นที่ควบคุม หมายถึง พื้นที่ที่บริษัทกำหนดให้เป็นเขตควบคุมดูแลเป็นพิเศษในเรื่องของการป้องกันและระงับอัคคีภัยตามแผนป้องกันและระงับอัคคีภัยเนื่องจากอัคคีภัยทำความสูญเสียให้แก่สถานประกอบการที่ขาดระบบการ

ควบคุม และระงับอัคคีภัย ดังนั้นการกำหนดมาตรการป้องกันอัคคีภัย วิธีการควบคุม และระงับอัคคีภัย การอพยพพนักงานออกจากสถานที่ทำงานที่เกิดเพลิงไหม้ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ตามกฎหมายความปลอดภัยกำหนด ทางบริษัทฯ จึงกำหนดให้มีการจัดทำแผนป้องกัน และระงับอัคคีภัยและให้มีการฝึกซ้อมดับเพลิง และฝึกซ้อมหนีไฟ ปีละ 1 ครั้ง โดยดำเนินกิจกรรมตามแผน โดยเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยฯ ดังนี้

ก. จัดทำแผนผังทางหนีไฟทุกจุดบริเวณโรงงาน โดยระบุเส้นทางหนีไฟ, จุดรวมพล ให้ชัดเจน ตามเอกสารแผนผังโรงงาน

ข. มีการสำรวจตรวจตราถึงดับเพลิงและสภาพการใช้งานประจำวัน และกำหนดตรวจสอบจากบริษัทฯ ผู้ผลิตอย่างน้อย เดือนละ 1 ครั้ง

ค. ทำการสำรวจตรวจตราสัญญาณเตือนภัยทุกสองสัปดาห์

ง. สำรวจทดสอบความพร้อมเครื่องปั้มน้ำดับเพลิง ตู้ใส่สายดับเพลิง พร้อมอุปกรณ์ดับเพลิงตามแบบตรวจทุกสัปดาห์

จ. สรุปรายงานการป้องกัน และระงับอัคคีภัยตามแบบตรวจสอบการป้องกัน และระงับอัคคีภัย ในเขตพื้นที่ควบคุมอันตรายโดยทำการตรวจสอบทุกพื้นที่และสรุปรายงานทุก ๆ เดือน

ฉ. สำรวจตรวจตราสภาพทางหนีไฟ ทุกจุดบริเวณโรงงานเพื่อป้องกัน
สิ่งกีดขวางทางออก

ช. ติดป้ายเตือนหน้าบริเวณทุกจุดที่ไม่ปลอดภัย

ซ. จัดให้มีการฝึกซ้อมดับเพลิง และซ้อมอพยพหนีไฟ ตามแผนงานความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานประจำปี และจัดทำรายงานการฝึกซ้อมดับเพลิง ซ้อมอพยพหนีไฟ ส่งสำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และจัดเก็บสำเนาไว้เป็นหลักฐาน

ฅ. จัดให้มีการตรวจสอบสภาพพื้นที่การทำงาน เครื่องจักรและอุปกรณ์ไฟฟ้า เครื่องใช้สำนักงาน ในช่วงที่บริษัทหยุดการผลิต และสำนักงานปิดทำการในวันหยุดนักขัตฤกษ์ โดยกรอกเอกสารแบบส่งมอบความรับผิดชอบใน

ญ. กำหนดให้มีการขออนุญาตในพื้นที่ทำงานเพื่อป้องกันการเกิดอัคคีภัย ตามแบบฟอร์มใบขออนุญาตเชื่อม ตัด บัดกรีหรือใช้ความร้อนที่มีประกายไฟ

(5) กิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัยกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัยในการทำงานเป็นกิจกรรมหนึ่งของสถานประกอบการซึ่งจัดขึ้นเพื่อการรณรงค์ส่งเสริมความปลอดภัย แก่

พนักงานเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายความปลอดภัยและแผนงานความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ก. จัดทำแผ่นป้ายแสดงสถิติอุบัติเหตุ โดยจัดทำและกรอกรายละเอียดการเกิดอุบัติเหตุเป็นประจำทุก ๆ วัน

ข. การกระจายเสียงตามสายเพื่อความปลอดภัยใช้เสียงตามสายโดยเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ในช่วงเช้าก่อนเริ่มทำงาน และหลังเลิกงาน

ค. การรณรงค์ด้วยโปสเตอร์ และสัญลักษณ์ความปลอดภัยโดยเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย มีการสำรวจและจัดทำเพื่อสื่อสารข้อมูลต่างๆทุกๆเดือนโดยประสานงานกับหน่วยงานราชการในการขอเอกสารต่างๆ เพื่อเผยแพร่ให้พนักงานรับทราบ

(6) การดูแลสุขภาพอนามัยของพนักงานโดยจัดให้มีเวชภัณฑ์และยาในการปฐมพยาบาล ตามกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดสวัสดิการในสถานประกอบการ พ.ศ.2548 ไว้ในห้องปฐมพยาบาลของบริษัท อย่างเพียงพอ มีเจ้าหน้าที่พยาบาลประจำในเวลาทำการเพื่อให้การดูแลสุขภาพอนามัยของพนักงาน ที่มาขอรับบริการตามแบบใบส่งตัวเข้ารับการรักษาพยาบาลและบันทึกในแบบรายละเอียดการรักษาพยาบาลเพื่อรายงานมายังแผนกความปลอดภัย และมีการทำสัญญากับสถานพยาบาลที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับโรงงานเพื่อส่งตัวพนักงานที่เจ็บป่วยเข้ารับการรักษาได้อย่างรวดเร็วและจัดให้มีตู้ปฐมพยาบาลตามจุดต่างๆภายในบริษัท โดยเจ้าหน้าที่พยาบาลทำการตรวจจุดตู้ปฐมพยาบาลทุกสัปดาห์ตามแบบตรวจจุดปฐมพยาบาลและจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารในด้านสุขภาพอนามัยให้กับพนักงานอย่างสม่ำเสมอ ตลอดถึงจัดให้มีการตรวจสุขภาพพนักงานประจำปี เป็นประจำทุกปีกำหนดให้มีการดูแลสุขภาพหญิงตั้งครรภ์ตามประกาศเรื่องพนักงานหญิงที่ตั้งครรภ์โดยสำรวจพนักงานหญิงมีครรภ์ร่วมกับแผนกอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง เพื่อดูแลให้มีการปฏิบัติในด้านสุขภาพตามแบบฟอร์มสำรวจพนักงานหญิงมีครรภ์

(7) ขอร้องเรียน / ข้อคิดเห็น / ข้อเสนอแนะของพนักงาน

พนักงานที่มีคำร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะในเรื่องต่างๆด้านความปลอดภัยในการทำงาน เช่นสภาพและปัญหาของการทำงาน สวัสดิภาพและสุขภาพอนามัยโดยทั่วไปของพนักงานเรื่องความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเรื่องอื่นๆสามารถร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชาในสายงานตนเองหรือในสายงานที่เกี่ยวข้องหรือเขียนขอร้องเรียน / ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะใส่ในตู้รับขอร้องเรียน / ข้อเสนอแนะของพนักงานซึ่งมีแบบฟอร์มขอร้องเรียน / ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะของพนักงานและตู้รับขอร้องเรียน / ข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะติดตั้งอยู่ตามจุดต่างๆในบริษัทโดยขอร้องเรียนข้อคิดเห็นข้อเสนอแนะของพนักงานเป็นสิ่งสำคัญ ที่บริษัทจะนำไปปรับปรุง และพัฒนางานของแต่ละหน่วยงานที่รับผิดชอบทางบริษัทฯ จะดำเนินการในเรื่องขอร้องเรียน ข้อคิดเห็น

ข้อเสนอแนะของพนักงานในเรื่องที่สามารถดำเนินการได้ภายใต้นโยบายการบริหารงานของบริษัท โดยการเปิดรับคำร้องเรียนหรือการดำเนินตามคำร้องเรียนให้เป็นที่ไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้
 ที่มา: บริษัทหรือบรรณานุกรณ จำกัด อ้างอิงระเบียบปฏิบัติงานการควบคุมดูแลความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ของบริษัทฯ (2550)

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศนั้น มีผู้ศึกษาในเรื่องของพฤติกรรมความปลอดภัยของคณงานในโรงงานอุตสาหกรรมไว้หลายผลงานที่มีลักษณะตัวแปรการวัดพฤติกรรมในลักษณะเดียวกันที่สามารถนำมาเป็นแนวทางในการศึกษา ได้ดังต่อไปนี้

3.1 งานวิจัยในประเทศ

สมชาย ระมาศ(2542)ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงานในโรงแยกก๊าซธรรมชาติระยอง พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยได้แก่ระดับการศึกษา รายได้ ทักษะเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน และการบริหารงานความปลอดภัยของโรงแยกก๊าซธรรมชาติโดยพบว่ามีความสัมพันธ์เชิงบวกโดยกลุ่มพนักงานที่มีรายได้สูง ระดับการศึกษาสูงและทักษะเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานสูงจะมีพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยดีกว่าพนักงานกลุ่มอื่นๆและพบว่าการบริหารความปลอดภัยของโรงแยกก๊าซธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงานในทิศทางบวก เป็นส่วนใหญ่ซึ่งส่งผลให้พนักงานมีพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยดีขึ้น

ธันตลา กรพิทักษ์(2544)ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมบีเอ็มโลหะ จังหวัดสมุทรสาคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คณงานฝ่ายผลิตที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมบีเอ็มโลหะขนาดกลาง จำนวน 265 คนซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น ใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมบีเอ็มโลหะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ รายได้ อายุการทำงาน และความพึงพอใจ ปัจจัยด้านเวลาในการทำงานไม่พบว่ามีตัวแปรใดที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานใน โรงงานอุตสาหกรรมบีเอ็มโลหะ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานใน โรงงานอุตสาหกรรมบีเอ็มโลหะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่อุปกรณ์ป้องกัน และเสียง จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอาจสรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความปลอดภัยหรือการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานอาจเกิดได้จากหลายๆปัจจัยซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากตัวพนักงานที่ต้องปฏิบัติงานภายใต้สภาวะแวดล้อมต่างๆ

พรทิพย์ แก้วจันทร์(2546)ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยจากการฝึกวิชาชีพช่างไม้ของผู้ต้องขังในเรือนจำคลองเปรม พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยจากการฝึกวิชาชีพช่างไม้ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล การจัดสถานที่สูบบุหรี่และการตรวจสอบสุขภาพประจำปี ความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัยส่วนอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร สภาพแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ ความร้อน แสงสว่าง เสียงและฝุ่น พบว่ามีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

นิภาภรณ์ ผดุงชอบ(2546)ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานที่ไม่ปลอดภัย โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 283 คน พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยมีดังนี้ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการเกิดอุบัติเหตุ คือปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมขณะทำงานยิ่งไปกว่านั้นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยยังรวมถึงการรับรู้ความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการควบคุมงานของผู้ควบคุมและความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการความปลอดภัย

เกื้อกูล เป็นสุวรรณ(2548)ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานฝ่ายบริการลานจอดรถการบินไทย โดยเก็บตัวอย่างจากแบบสอบถามของพนักงาน 200 คน ผลการวิจัยพบว่าพนักงานฝ่ายบริการลานจอดอากาศยานมีพฤติกรรมความปลอดภัยการทำงานในระดับสูงพนักงานฝ่ายบริการลานจอดอากาศยานที่มีอายุ ระดับการศึกษาและอายุงานแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานฝ่ายบริการลานจอดอากาศยานมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จักรกฤษณ์ ดิฐวิบูลย์(2549)ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิตโรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียมในประเทศไทยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือพนักงานในฝ่ายผลิตจำนวน 350 คน จากโรงกลั่นน้ำมันจำนวน 5 แห่ง โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง พบว่าระดับความรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยของคนงานอยู่ในระดับดี อายุ อายุงาน ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

พิภพ โลกคำลือ(2549)ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ทัศนคติต่อการจัดการความปลอดภัยและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานในกลุ่ม พูจิคุระ จำนวนทั้งสิ้น 1,206 ตัวอย่างพบว่า พนักงานมีการรับรู้ทัศนคติต่อการจัดการทางด้านความปลอดภัยอยู่ในระดับดีและ

พฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนอายุ ประสบการณ์การทำงาน รายได้ ต่อเดือน ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานแตกต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการและพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 แต่ไม่พบความแตกต่างทางด้านการรับรู้ และพบว่าการรับรู้และทัศนคติต่อการจัดการความปลอดภัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางด้านความปลอดภัยในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ($r = 0.158$ และ 0.496 ตามลำดับ) และการรับรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการจัดการความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = 0.234$)

วันเฉลิม พลอินทร์(2549)ศึกษาปัจจัยการสนับสนุนเรื่องความปลอดภัยและอนามัยในการทำงานขององค์การพฤติกรรมความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานบริษัทปูนซิเมนต์ไทยทุ่งสง จำกัด ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ชุตินา พันละม้าย (2550)ศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในพนักงานอุตสาหกรรม อาหารทะเลบรรจุกระป๋องการศึกษาพนักงานพนักงานแผนกผลิตอุตสาหกรรมอาหารทะเลบรรจุกระป๋อง ในจังหวัดสงขลา จำนวน 366 คน ผลวิจัยชี้ให้เห็นว่า การวางแผนการป้องกันและลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ที่มีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน

น้ำทิพย์ แจกภู(2551)ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 172 คน ผลการวิจัยพบว่า 1)ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุทั้งสามด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดอุบัติเหตุในระดับปานกลาง โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดอุบัติเหตุในระดับปานกลางมากที่สุด คือพฤติกรรมส่วนบุคคล รองลงมา คือปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน และปัจจัยด้านระบบการบริหารจัดการความปลอดภัยตามลำดับ 2)ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดอุบัติเหตุ จากการวิเคราะห์การถดถอยของพหุคูณ ได้แก่ปัจจัยด้านพฤติกรรมส่วนบุคคล 3)ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา และการได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานส่งผลต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ยกเว้นประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุที่ส่งผลต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

อารี ทวีศรี(2551)การศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานในโรงงานอาหารทะเลแช่เยือกแข็ง การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มประชากร คือพนักงานที่ปฏิบัติงานของบริษัทยูเนี่ยน โพรเซ่น โปรดักส์ จำกัด โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ได้จำนวน

ตัวอย่าง 345 ราย ผลการศึกษาพบว่า 1)กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ ความเข้าใจเรื่องความปลอดภัยในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือการปฏิบัติตามกฎระเบียบวิธีการทำงานที่ปลอดภัยที่ทางบริษัทกำหนดจะช่วยลดอุบัติเหตุลงได้ 2)กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเรื่องความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรื่องที่พนักงานมีความคิดเห็นมากที่สุดคือลูกจ้างที่มีจิตสำนึกที่ดีต้องยอมปฏิบัติตามวิธีการทำงานที่ปลอดภัยที่นายจ้างกำหนดไว้ รองลงมาคือนายจ้างที่มีจิตสำนึกที่ดีต้องจัดทำวิธีการขั้นตอนการทำงานที่ปลอดภัยและแจ้งให้ลูกจ้างรับรู้ในทุกจุดที่อันตรายเกิดขึ้น 3)กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการทำงานที่ปลอดภัยอยู่ในระดับดี โดยพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการไม่หยอกล้อกับผู้อื่นในขณะที่ปฏิบัติงาน

จันแสง ธารีสาร(2551)ศึกษาการมีส่วนร่วมของพนักงานเพื่อส่งเสริมกิจกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานบริษัทกาสะลองเชรามิคส์ จำกัด การศึกษาคั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจประชากรที่ศึกษาพนักงานในฝ่ายผลิตงานขึ้นรูปของบริษัทฯจำนวน 187 คนดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจำนวน 127 คน ผลการศึกษาพบว่า 1)พนักงานมีส่วนร่วมในการส่งเสริมกิจกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับสูง จากการสำรวจและประเมินโดยใช้การสัมภาษณ์ด้านที่มีระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ การให้อำนาจแก่พนักงาน รองลงมา คือการให้ข้อมูลข่าวสาร การเข้ามามีบทบาท การหารือ และน้อยที่สุดคือการสร้างความร่วมมือซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์เชิงลึกที่พบว่าผู้บริหารของบริษัทให้ความสำคัญอย่างมากในเรื่องความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานการมีส่วนร่วมทั้งการรับข้อมูลข่าวสาร การร่วมประชุมปรึกษาการเสนอความคิดเห็น เป็นคณะกรรมการความปลอดภัย รวมทั้งการเสนอให้ผู้บริหารของบริษัทจัดหาอุปกรณ์เพื่อทำให้เกิดการทำงานอย่างปลอดภัยยิ่งขึ้น 2)แนวทางการส่งเสริม การมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบรักษาความปลอดภัยในการทำงาน โดยเลือกตั้งแทนการแต่งตั้งและสนับสนุนงบประมาณในการป้องกันควบคุมอันตรายจากสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

พิณพงษ์ รัตนะ(2551)ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของคณงานในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารทะเลในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ คือคณงานในสายการผลิตในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารทะเลในเขตจังหวัด ภูเก็ต พังงา กระบี่ ตรัง ระนอง จำนวน 380 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า 1) พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของคณงานอยู่ในระดับปานกลาง 2) เพศ ระดับการศึกษา รายได้ อายุงาน เวลาทำงาน ลักษณะงาน ประสบการณ์การได้รับอันตราย ทักษะคติเกี่ยวกับความปลอดภัย การบริหารงานความปลอดภัยมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

0.05 ส่วนอายุ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงงาน ไม่มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Meshkati(1990)ศึกษาการป้องกันอุบัติเหตุของอุตสาหกรรมน้ำมันและอุตสาหกรรมเคมี พบว่า สาเหตุหนึ่งที่พบบ่อยของการเกิดอุบัติเหตุคือความผิดพลาดของผู้ปฏิบัติงาน งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าความผิดพลาดของผู้ปฏิบัติงานและความล้มเหลวของระบบเป็นผลมาจากปัจจัยดังนี้ การออกแบบสถานที่ทำงาน การฝึกอบรมที่ไม่มีประสิทธิภาพ สภาพแวดล้อมมีการรบกวน ไม่มีความระมัดระวังเกี่ยวกับความปลอดภัยล้วนเป็นสาเหตุของการเกิดอันตรายทั้งสิ้น

Hofmann and stetzer(1996)ศึกษาเกี่ยวกับการทำงานที่ปลอดภัยและไม่ปลอดภัยของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมพบว่า การรับรู้บรรยากาศที่ไม่ปลอดภัยในการทำงานมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับอัตราการเกิดอุบัติเหตุพนักงานกับการรับรู้เกี่ยวกับความไม่ปลอดภัยในการทำงานของพนักงานจะทำให้พนักงานมีพฤติกรรมดีในการทำงาน

Sawacha et al.(1999)ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยในสถานที่ก่อสร้าง โดยศึกษาผลกระทบของปัจจัยที่มีผลต่อความปลอดภัย คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ภูมิหลัง อายุและประสบการณ์การทำงาน ปัจจัยทางจิตวิทยาประเมินด้วยพฤติกรรมความปลอดภัยของคณงานและหัวหน้างาน ปัจจัยทางเทคนิคประเมินด้วยการจัดฝึกอบรมและการจัดการอุปกรณ์ความปลอดภัย ปัจจัยทางองค์การประเมินด้วยประเภทของนโยบายและการจัดการความปลอดภัย โดยนำข้อมูลจากปัจจัยต่างๆมาหาความสัมพันธ์กับรายงานการเกิดอุบัติเหตุของคณงานก่อสร้างจำนวน 120 คน พบว่า การบรรยายเกี่ยวกับความปลอดภัย การจัดให้มีหนังสือเกี่ยวกับความปลอดภัย อุปกรณ์ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัยและการฝึกอบรมในสถานที่ทำงานที่มีความเชื่อมโยงกับพฤติกรรมความปลอดภัย

Wallace and Vodonovich,2003 (อ้างอิง สุมณ นานาพูลสิน 2550) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน บุคลิกภาพแบบมีจิตสำนึกความบกพร่องด้านการนึกคิดและปฏิกริยาที่มีต่อกัน จากการศึกษาพบว่าความบกพร่องด้านความนึกคิดเป็นตัวแปรกำกับ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับพฤติกรรมความปลอดภัยและการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน

จากการศึกษาทบทวน เอกสาร ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่าการประสบอันตรายจากการทำงานและเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานนั้น ส่วนหนึ่งมาจากปัจจัยสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่ปลอดภัย และลักษณะของการกระทำที่ไม่ปลอดภัยซึ่งเกิดจากตัวบุคคลที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งพอที่จะสรุปจากงานวิจัยที่ศึกษาได้ว่าการกระทำที่ไม่ปลอดภัยจะเกี่ยวข้องกับตัวบุคคลที่มีความแตกต่างกันได้แก่ เพศ อายุ ระดับ

การศึกษา ประสิทธิภาพการทำงาน ความรู้ความเข้าใจด้านความปลอดภัยในการทำงาน และสภาพแวดล้อมในพื้นที่การทำงาน ทำให้ส่งผลต่อการกระทำและแสดงออกทางด้านพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานที่แตกต่างกันออกไป ดังนั้นการดำเนินการแก้ไขและป้องกันเพื่อให้เกิดพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานที่ถูกต้องจะช่วยให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานได้ซึ่งจะต้องคำนึงถึงปัจจัยดังกล่าวที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยร่วมด้วยเสมอ การศึกษาในครั้งนี้จึงกำหนดกรอบการศึกษา เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ศึกษาปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ ความร้อน แสงสว่าง เสียงและอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ โดยจะวัดพฤติกรรมจากกลุ่มตัวอย่าง ด้วยวิธีการวัดทางอ้อม โดยการใช้แบบสอบถาม(Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการศึกษาซึ่งประกอบด้วยแบบสอบถามแบบปลายปิดและแบบปลายเปิด เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้ ไปพัฒนาปรับปรุงและแก้ไข ให้สำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการทำให้บริษัทฯหรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับประโยชน์และนำความสำเร็จไปสู่อุตสาหกรรมประเภทกิจการผลิตผลิตภัณฑ์พลาสติกต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานโรงงานผลิตพลาสติกขึ้นรูป ของบริษัทตรีอรรถ บูรณ์จำกัด การศึกษาในครั้งนี้ผู้ศึกษาได้อ้างอิงแนวคิดและทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็น แนวทางในการศึกษา มีขั้นตอนการศึกษาดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1.1 ประชากร

ประชากร(Population)ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ ในฝ่ายผลิตของบริษัท ตรีอรรถบรูณ์ จำกัด สาขานครปฐม มีจำนวนทั้งสิ้น 236 คน (31 มีนาคม 2555)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ใช้วิธีการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณของทาโรยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติร้อยละ 95 และความคลาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่างร้อยละ 5 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย n คือ จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนขนาดประชากร

e คือ ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ ของการสุ่มตัวอย่าง ในการศึกษานี้ กำหนดให้เท่ากับ 0.05

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } n &= \frac{236}{1 + 236(0.05)^2} \\ &= 148.43 \\ &= 149 \text{ ตัวอย่าง} \end{aligned}$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษานี้ เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการของฝ่ายผลิต จำนวนทั้งสิ้น 149 คน

1.2.2 วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling Method) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามขั้นตอนดังนี้

1) แบ่งประชากรออกเป็นกลุ่มย่อยตามหน่วยงานของฝ่ายผลิต จากนั้นหา สัดส่วนประชากร โดยแบ่งตามสัดส่วนจำนวนพนักงานระดับปฏิบัติการตามหน่วยงานของฝ่ายผลิต

2) สุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากจำนวนพนักงาน ระดับปฏิบัติการที่สังกัดอยู่ในหน่วยงานต่างๆของฝ่ายผลิตตามจำนวนตัวอย่างที่กำหนด เพื่อให้ได้ จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 149 คน แสดงดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา

กลุ่มที่	หน่วยงานของฝ่ายผลิต	จำนวนประชากร(คน)	จำนวนตัวอย่าง(คน)
1	งานฉีดขึ้นรูปพลาสติก	109	69
2	งานผสมวัตถุดิบ	22	14
3	งานบดทำลายของเสีย	10	6
4	งานหลอมตัดเม็ดพลาสติก	24	15
5	งานประกอบตกแต่ง	38	24
6	งานอาคารสถานที่	8	5
7	งานซ่อมเครื่องจักร	11	7
8	งานซ่อมแม่พิมพ์	14	9
รวม		236	149

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

รายละเอียดของการสร้างเครื่องมือ และการหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ดังนี้

2.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม(Questionnaire) โดยพัฒนาแบบสอบถาม ตามกระบวนการสร้างเครื่องมือศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

2.1.1 ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามการวิจัย

2.1.2 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร บทความ และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางนำมาสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม

2.1.3 กำหนดประเด็นและขอบเขตของคำถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2.1.4 ดำเนินการร่างแบบสอบถามโดยกำหนดโครงสร้างแบบสอบถามเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติการของฝ่ายผลิต ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple-Choices)

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานระดับปฏิบัติการของฝ่ายผลิต ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า โดยใช้เกณฑ์ในการกำหนดระดับคะแนน ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	หมายถึง มากที่สุด
4	หมายถึง มาก
3	หมายถึง ปานกลาง
2	หมายถึง น้อย
1	หมายถึง น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 สภาพแวดล้อมในการทำงาน ของพนักงานระดับปฏิบัติการของฝ่ายผลิตลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า โดยใช้เกณฑ์ในการกำหนดระดับคะแนน ดังนี้

คะแนน	ความหมาย
5	หมายถึง มากที่สุด
4	หมายถึง มาก
3	หมายถึง ปานกลาง
2	หมายถึง น้อย
1	หมายถึง น้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานระดับปฏิบัติการของฝ่ายผลิตลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า โดยใช้เกณฑ์ในการกำหนดระดับคะแนน ดังนี้

คะแนน		ความหมาย
5	หมายถึง	ปฏิบัติทุกครั้ง
4	หมายถึง	ปฏิบัติบ่อยครั้ง
3	หมายถึง	ปฏิบัติบางครั้ง
2	หมายถึง	ปฏิบัตินานๆครั้ง
1	หมายถึง	ไม่เคยปฏิบัติ

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของโรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended)

2.2 การหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การหาประสิทธิภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคำเเนนการดังนี้

2.2.1 การทดสอบหาความตรงของเนื้อหา(Content Validity) คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน (ตามรายชื่อในภาคผนวก ก) พิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม โดยผู้ศึกษาจะเลือกคำถามที่มีค่า IOC เท่ากับหรือมากกว่า 0.5 ไปใช้

2.2.2 การทดสอบความเชื่อมั่น(Reliability) เมื่อแก้ไขแบบสอบถามตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำแล้วจึงนำแบบสอบถามดังกล่าวไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับประชากรที่จะทำการศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค วิเคราะห์ความเชื่อถือของแบบสอบถาม โดยถ้าแบบสอบถามมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อถือระดับสูง และจะต้องมีค่าระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามให้มากกว่า 0.7 (กัลยา วาณิชบัญชา 2546) ผลการทดสอบความเชื่อมั่นพบว่ามีความเชื่อมั่นที่ 0.84 จึงสามารถนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเองกับพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต ของบริษัทตรีอรรณบูรณ์ จำกัด ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 149 คน โดยทำการเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 12-20 เมษายน 2555 ด้วยการส่งแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่กำหนด 149 ชุด และนัดหมายเพื่อเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเองให้ได้ครบตามจำนวนที่ได้แจกจ่ายให้กับกลุ่มตัวอย่างไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนำแบบสอบถามที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยทำตามขั้นตอนดังนี้

4.1 การตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับที่ได้รับคืนมา

4.2 การลงรหัส แบบสอบถามทุกชุดจะต้องนำมาลงรหัสเพื่อสะดวกในการนำไปประมวลผล

4.3 การกรอกข้อมูลตามรหัสลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.4 การประมวลผลข้อมูล ในการศึกษาครั้งนี้ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ซึ่งสามารถประมวลผลโดยการป้อนข้อมูลทั้งด้านตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเข้าไปเพื่อให้ประมวลผลออกมาเป็นค่าสถิติที่ต้องการได้

4.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

4.5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้วิเคราะห์แบบสอบถามได้แก่

- 1) ค่าร้อยละ (Percentage)
- 2) ค่าความถี่ (Frequency)
- 3) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)
- 4) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.5.2 สถิติอ้างอิง (Inferential Statistics)

- 1) ค่า t-test
- 2) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
- 3) การเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's method)

4) การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) แบบขั้นตอน

4.6 การกำหนดเกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยในส่วนที่ 2 ส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 ของแบบสอบถามโดยใช้สูตรคำนวณหาความกว้างของอันตรภาคชั้น (ศิริวรรณ และคณะ 2548 อ้างอิงในวาสนา อยู่กล้า 2552:57) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{จากสูตร ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ \text{แทนค่าจากสูตร} &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.80 \end{aligned}$$

ดังนั้นจึงได้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ยดังนี้

4.6.1 แบบสอบถามส่วนที่ 2

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.21-5.00	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากที่สุด
3.41-4.20	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก
2.61-3.40	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับปานกลาง
1.81-2.60	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.80	มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.6.2 แบบสอบถามส่วนที่ 3

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.21-5.00	สภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับมากที่สุด
3.41-4.20	สภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับมาก
2.61-3.40	สภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง
1.81-2.60	สภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.80	สภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับน้อยที่สุด

4.6.3 แบบสอบถามส่วนที่ 3

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.21-5.00	พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับสูงมาก
3.41-4.20	พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับสูง
2.61-3.40	พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง
1.81-2.60	พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับต่ำ
1.00-1.80	พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับต่ำมาก

4.7 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน เป็นคำถามปลายเปิด ใช้วิธีการจัดหมวดหมู่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ โรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป เป็นการวิจัยเชิงสำรวจซึ่งใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 149 คน และนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ห้อย่างมีระบบโดยขอเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 7 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ส่วนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ส่วนที่ 6 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ส่วนที่ 7 ผลวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อความปลอดภัยในการทำงานเพื่อความเข้าใจที่ตรงกันผู้ศึกษากำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

SD แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t แทน ค่าสถิติเปรียบเทียบกับค่าวิกฤต (t-Distribution)

F แทน ค่าวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-Distribution)

Y แทน พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

X_1 แทน ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัย

X_2 แทน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน

* แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ ฝ้ายผลิต บริษัท ตรีอรรถบวรน์ จำกัด จำแนกตาม เพศ สถานภาพ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งงาน งานที่สังกัดในฝ้ายผลิต จำนวนชั่วโมงทำงานเฉลี่ยต่อวัน การทำงานเป็นกะ การเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน และจำนวนครั้งที่เคยเกิดอุบัติเหตุ มีดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละด้านลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะส่วนบุคคล		จำนวน (n=149)	ร้อยละ (100.0)
เพศ	ชาย	92	61.7
	หญิง	57	38.3
สถานภาพ	โสด	73	49.0
	สมรส	70	47.0
	หย่าร้าง / หม้าย	6	4.0
อายุ	ต่ำกว่า 24 ปี	32	21.5
	อายุ 25 -29 ปี	34	22.8
	อายุ 30 -34 ปี	18	12.1
	อายุ 35 -39 ปี	32	21.5
	อายุ 40 -44 ปี	24	16.1
	มากกว่า 44 ปี	9	6.0
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	13	8.7
	มัธยมศึกษาตอนต้น	50	33.6
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	49	32.9
	ปวช.	13	8.7
	ปวส.	15	10.1
	ปริญญาตรีและสูงกว่า	9	6.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล		จำนวน (n=149)	ร้อยละ (100.0)
ประสบการณ์การทำงานใน ตำแหน่งงาน	ต่ำกว่า 1 ปี	59	39.6
	1 - 5 ปี	26	17.4
	6 - 10 ปี	13	8.7
	11 - 15 ปี	16	10.8
	16 - 20 ปี	21	14.1
	มากกว่า 20 ปี	7	4.7
งานที่สังกัดในฝ่ายผลิต	ฉีดขึ้นรูปพลาสติก	69	46.3
	ผสมวัตถุดิบ	14	9.4
	หลอมตัดเม็ดพลาสติก	15	10.1
	ประกอบตกแต่ง	24	16.1
	บดทำลายของเสีย	6	4.0
	อาคารสถานที่	5	3.4
	ซ่อมแม่พิมพ์	9	6.0
	ซ่อมเครื่องจักร	7	4.7
	จำนวนชั่วโมงทำงานเฉลี่ยต่อวัน	ภายใน 8 ชั่วโมง	77
มากกว่า 8 ชั่วโมง - 10.5 ชั่วโมง		56	37.6
มากกว่า 10.5 ชั่วโมง		16	10.7
การทำงานเป็นกะ	เข้ากะ	46	30.9
	ไม่เข้ากะ	103	69.1
การเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน	ไม่เคย	104	69.8
	เคย	45	30.2
	จำนวน 1 ครั้ง	10	22.2
	จำนวน 2 ครั้ง	21	46.7
	จำนวน 3 ครั้ง	14	31.1

จากตารางที่ 4.1 ผลการศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 149 ตัวอย่าง พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

เพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 61.7 และ เพศหญิง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 38.3

สถานภาพ มากที่สุดมีสถานภาพโสด จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 49.0 รองลงมา สมรส จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 47.0 และน้อยที่สุด หย่าร้าง / หม้าย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0

อายุ มากที่สุดมีอายุระหว่าง 25 – 29 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 22.8 รองลงมา อายุ ต่ำกว่า 24 ปี และ อายุ 35 – 39 ปี จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 เท่ากันและน้อยที่สุดอายุ มากกว่า 44 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0

การศึกษา มากที่สุดในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 33.6 รองลงมา มัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 และน้อยที่สุด ปริญญาตรีและ สูงกว่า จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0

ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งงาน มากที่สุดมีประสบการณ์ต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 39.6 รองลงมา 1 – 5 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 17.4 และน้อยที่สุด 6– 10 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 8.7

หน่วยงานที่สังกัดในฝ่ายผลิต มากที่สุด คือ หน่วยงานฉีดขึ้นรูปพลาสติก จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมาหน่วยงานประกอบตกแต่ง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 16.1 และ น้อยที่สุดหน่วยงานอาคารสถานที่ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4

จำนวนชั่วโมงทำงานเฉลี่ยต่อวัน มากที่สุดทำงานภายใน 8 ชั่วโมง จำนวน 77 คน คิด เป็น ร้อยละ 51.7 รองลงมาทำงานมากกว่า 8 ชั่วโมง - 10.5 ชั่วโมง จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 และน้อยที่สุดทำงานมากกว่า 10.5 ชั่วโมง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 10.7

การทำงานเป็นกะ มากที่สุดทำงานแบบไม่เข้ากะ จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 69.1 และ ทำงานเข้ากะ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9

การเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน ส่วนใหญ่ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน มีจำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 69.8 และเคยเกิดอุบัติเหตุในการทำงาน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 30.2 โดยจำนวนครั้งที่เคยเกิดอุบัติเหตุมากที่สุด จำนวน 2 ครั้ง มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาจำนวน 3 ครั้ง มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 และ น้อยที่สุดจำนวน 1 ครั้ง มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 22.2

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

การวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิต บริษัท ตรีอรรธนบุรณ จำกัด ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	\bar{x}	SD	แปลผล
1.การปฏิบัติงานตามระเบียบปฏิบัติงานทุกขั้นตอนช่วยให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน	4.19	1.10	มาก
2.การไม่ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับความปลอดภัยในการทำงานทำให้เกิดอุบัติเหตุจากการทำงานได้	3.58	0.93	มาก
3.การเลือกใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลที่เหมาะสมกับลักษณะงานสามารถป้องกันการเกิดอุบัติเหตุได้	3.83	0.59	มาก
4.การสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลช่วยลดความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุได้	4.07	0.77	มาก
5.นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่ในการจัดหาอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้แก่ลูกจ้างเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน	4.00	0.85	มาก
6.ป้ายแจ้งเตือนอันตรายในการทำงาน ช่วยให้เกิดความระมัดระวังในการทำงานมากขึ้น	3.59	1.07	มาก
7.สภาพแวดล้อมในพื้นที่การทำงานที่ไม่เหมาะสมมีผลต่อความปลอดภัยในการทำงาน	3.88	0.58	มาก
8.การป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน ไม่ใช่หน้าที่ของพนักงานหรือผู้ปฏิบัติงานเท่านั้น	3.74	1.01	มาก
9.กรณีที่พนักงานต้องทำงานในพื้นที่การทำงานที่ไม่ปลอดภัย พนักงานมีสิทธิเรียกร้องให้มีการปรับปรุงเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน	3.93	0.66	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน	\bar{X}	SD	แปลผล
10.การจัดวางเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้เป็นระเบียบทำให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน	4.03	1.42	มาก
รวม	3.89	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.2 ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ของพนักงานในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) ในรายชื่อ พบว่า มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานในระดับมากทุกข้อ โดยสูงสุด คือ การปฏิบัติงานตามระเบียบปฏิบัติงานทุกขั้นตอนช่วยให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมา การสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ช่วยลดความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุได้ ($\bar{X} = 4.07$) และน้อยที่สุดการไม่ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับความปลอดภัยในการทำงานทำให้เกิดอุบัติเหตุจากการทำงานได้ ($\bar{X} = 3.58$)

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ประกอบด้วย ด้านความร้อน ด้านแสงสว่าง ด้านเสียง และ ด้านอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในภาพรวม

ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน	\bar{X}	SD	แปลผล
1.ด้านความร้อน	3.52	0.68	มาก
2.ด้านแสงสว่าง	3.54	1.09	มาก
3.ด้านเสียง	3.55	0.80	มาก
4.ด้านอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย	3.78	0.56	มาก
รวม	3.60	0.64	มาก

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) ในรายด้านพบว่าสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยสูงสุด คือ ด้านอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมาคือด้านเสียง ($\bar{X} = 3.55$) ด้านแสงสว่าง ($\bar{X} = 3.54$) และน้อยที่สุดคือด้านความร้อน ($\bar{X} = 3.52$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านความร้อน

ด้านความร้อน	\bar{X}	SD	แปลผล
1. โรงงานมีการระบายอากาศในพื้นที่ทำงาน	3.54	0.96	มาก
2. โรงงานมีการควบคุมแหล่งกำเนิดความร้อนในพื้นที่ทำงาน	3.46	1.04	มาก
3. โรงงานมีการควบคุมระดับความร้อนในพื้นที่ให้เหมาะสมกับลักษณะงาน	3.42	1.15	มาก
4. โรงงานมีการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความร้อนในพื้นที่ทำงาน	3.72	1.00	มาก
5. โรงงานจัดให้มีป้ายเตือน ความร้อนสูง ในพื้นที่ทำงาน	3.42	1.04	มาก
6. โรงงานจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล เพื่อป้องกันความร้อนในพื้นที่ขณะปฏิบัติงาน	3.59	1.07	มาก
รวม	3.52	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานด้านความร้อน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) ในรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยสูงสุด คือ โรงงานมีการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความร้อนในพื้นที่ทำงาน ($\bar{X} = 3.72$) รองลงมาโรงงานจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล เพื่อป้องกันความร้อนในพื้นที่ขณะปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.59$) และน้อยที่สุดโรงงานมีการควบคุมระดับความร้อนในพื้นที่ให้เหมาะสมกับลักษณะงาน และ โรงงานจัดให้มีป้ายเตือนความร้อนสูงในพื้นที่ทำงาน ($\bar{X} = 3.42$ เท่ากัน)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านเสียง

ด้านเสียง	\bar{X}	SD	แปลผล
1. โรงงานมีการควบคุมแหล่งกำเนิดเสียงในพื้นที่ทำงาน	3.59	0.94	มาก
2. โรงงานมีการควบคุม ระดับเสียง ในพื้นที่ทำงานให้ได้ตามมาตรฐาน	3.83	0.73	มาก
3. โรงงานมีการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับเสียง ในพื้นที่ทำงาน	3.05	1.34	ปานกลาง
4. โรงงานจัดให้มีป้ายเตือน เสียงดังเกินมาตรฐาน ในพื้นที่ทำงาน	4.14	0.96	มาก
5. โรงงานจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล เพื่อป้องกันเสียงดังเกินมาตรฐาน ในพื้นที่ทำงาน	3.15	1.43	ปานกลาง
รวม	3.55	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านเสียง ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) ในรายชื่อ พบว่าสูงสุดอยู่ในระดับมากคือ โรงงานจัดให้มีป้ายเตือนเสียงดังเกินมาตรฐานในพื้นที่ทำงาน ($\bar{X} = 4.14$) รองลงมาโรงงานมีการควบคุมระดับเสียงในพื้นที่ทำงานให้ได้ตามมาตรฐาน ($\bar{X} = 3.83$) และน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง โรงงานมีการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับเสียงในพื้นที่ทำงาน ($\bar{X} = 3.05$)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านแสงสว่าง

ด้านแสงสว่าง	\bar{X}	SD	แปลผล
1. โรงงานมีการจัดระบบแสงสว่างในพื้นที่การทำงาน	3.27	1.39	ปานกลาง
2. โรงงานมีการควบคุม ความสว่างของแสง ในแต่ละพื้นที่การทำงานให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด	3.79	0.82	มาก
3. โรงงานมีการซ่อมบำรุงดูแลรักษา หลอดไฟ ในพื้นที่การทำงาน	3.35	1.57	ปานกลาง
4. โรงงานมีการตรวจวัดและวิเคราะห์ความสว่างของแสง ในพื้นที่ทำงาน	3.75	1.54	มาก
รวม	3.54	1.09	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านแสงสว่างในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$) ในรายชื่อพบว่าสูงสุดอยู่ในระดับมาก คือ โรงงานมีการควบคุมความสว่างของแสงในแต่ละพื้นที่การทำงานให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ($\bar{X} = 3.79$) รองลงมา โรงงานมีการตรวจวัดและวิเคราะห์ความสว่างของแสงในพื้นที่ทำงาน ($\bar{X} = 3.75$) และน้อยที่สุดอยู่ในระดับปานกลาง โรงงานมีการจัดระบบแสงสว่างในพื้นที่การทำงาน ($\bar{X} = 3.27$)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย

ด้านอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย	\bar{X}	SD	แปลผล
1. โรงงานเลือกใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลโดยพิจารณาจากประสิทธิภาพการป้องกันและมาตรฐานการรับรอง	3.85	1.11	มาก
2. โรงงานจัดให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันศีรษะ เช่น หมวกนิรภัย ตามลักษณะงานอย่างเพียงพอ	4.32	0.86	มากที่สุด
3. โรงงานจัดให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันใบหน้าและดวงตา เช่น กะบังหน้า แว่นตานิรภัยตามลักษณะงานอย่างเพียงพอ	3.99	0.72	มาก
4. โรงงานจัดให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันมือและแขน เช่น ถุงมือ ปกอกแขน ตามลักษณะงานอย่างเพียงพอ	3.55	0.67	มาก
5. โรงงานจัดให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันขาและเท้า เช่น รองเท้านิรภัย ตามลักษณะงานอย่างเพียงพอ	3.50	0.92	มาก
6. โรงงานจัดให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันลำตัว เช่น ชุดป้องกันความร้อน เข็มขัดพยุงหลัง ตามลักษณะงานอย่างเพียงพอ	3.47	0.87	มาก
รวม	3.78	0.65	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานด้านอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$) ในรายชื่อพบว่าสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด คือ โรงงานจัดให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันศีรษะ เช่น หมวกนิรภัย ตามลักษณะงานอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.32$) รองลงมาคือ โรงงานจัดให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันใบหน้าและดวงตา เช่น กะบังหน้า แว่นตานิรภัย ตามลักษณะงานอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.99$) และน้อยที่สุดอยู่ในระดับมาก โรงงานจัดให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันลำตัว เช่น ชุดป้องกันความร้อน เข็มขัดพยุงหลัง ตามลักษณะงานอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.47$)

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ประกอบด้วย การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงาน และการปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงาน มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวม

พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน	\bar{X}	SD	แปลผล
1.การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงาน	3.74	0.51	สูง
2.การปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงาน	3.79	0.49	สูง
รวม	3.76	0.37	สูง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.76$) ในรายด้านพบว่าทั้ง 2 ด้านอยู่ในระดับสูง โดยสูงสุดคือการปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงาน ($\bar{X} = 3.79$) และรองลงมาคือการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงาน ($\bar{X} = 3.74$) ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงาน

การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงาน	\bar{X}	SD	แปลผล
1.การปฏิบัติงานตามกฎระเบียบข้อบังคับความปลอดภัยในการทำงานอย่างเคร่งครัด	3.86	0.84	สูง
2.การแนะนำให้ผู้อื่นเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงาน	3.51	0.96	สูง
3.การปฏิบัติตามเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัยโดยทั่วไปในสถานที่การทำงาน	3.50	1.08	สูง

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงาน	\bar{X}	SD	แปลผล
4.การปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการทำงาน	3.83	0.91	สูง
5.การใส่ชุดทำงานและแต่งกายรัดกุมตามกฎระเบียบของโรงงาน	3.42	1.04	สูง
6.การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลขณะปฏิบัติงานในพื้นที่เสี่ยงอันตราย	3.59	1.07	สูง
7.การตรวจสอบเครื่องจักรเครื่องมือและอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยก่อนนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน	3.65	1.13	สูง
8.การแจ้งให้หัวหน้างานทราบทันทีเมื่อพบว่าเครื่องจักรและอุปกรณ์อยู่ในสภาพชำรุดและไม่ปลอดภัยต่อการใช้งาน	4.05	0.91	สูง
9.การจัดวางสิ่งของอย่างเป็นระเบียบไม่กีดขวางในพื้นที่การปฏิบัติงาน	3.77	0.69	สูง
10.การคัดแยกขยะและทิ้งลงในภาชนะรองรับขยะตามประเภทของขยะที่กำหนดไว้	4.15	0.83	สูง
11.การไม่หยอกล้อหรือเล่นกับเพื่อนในระหว่างปฏิบัติงาน	3.81	0.82	สูง
12.การรีบแจ้งหัวหน้างานทันทีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นกับตัวเองหรือผู้อื่น	3.76	0.76	สูง
รวม	3.74	0.51	สูง

จากตารางที่ 4.9 พบว่าพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.74$) ในรายชื่อ พบว่า พฤติกรรมการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับสูงทุกข้อ โดยสูงสุด คือ การคัดแยกขยะและทิ้งลงในภาชนะรองรับขยะตามประเภทของขยะที่กำหนดไว้ ($\bar{X} = 4.15$) รองลงมาคือการแจ้งให้หัวหน้างานทราบทันทีเมื่อพบว่าเครื่องจักรและอุปกรณ์อยู่ในสภาพชำรุดและไม่ปลอดภัยต่อการใช้งาน ($\bar{X} = 4.05$) และน้อยที่สุด การใส่ชุดทำงานและแต่งกายรัดกุมตามกฎระเบียบของโรงงาน ($\bar{X} = 3.42$)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงาน

การปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงาน	\bar{X}	SD	แปลผล
1.การทำงานตามวิธีการปฏิบัติงานที่โรงงานกำหนด	3.81	1.04	สูง
2.การทำงานตามลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานที่โรงงานกำหนด	3.85	1.05	สูง
3.การปฏิบัติงานตามข้อเสนอแนะของหัวหน้างานอย่างเคร่งครัด	3.95	0.49	สูง
4.การแนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติงานอย่างถูกต้องเมื่อพบว่ามีการทำงานที่ไม่ปลอดภัย	3.96	1.05	สูง
5.การสอบถามหัวหน้างานถ้าไม่เข้าใจในวิธีการและขั้นตอนปฏิบัติงานที่ถูกต้อง ก่อนปฏิบัติงาน	3.99	1.34	สูง
6.การปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงาน เมื่อพบว่าเครื่องมืออุปกรณ์หรือเครื่องจักรเกิดการชำรุดในระหว่างปฏิบัติงาน โดยการแจ้งหัวหน้างานทุกครั้ง	3.69	0.82	สูง
7.การต้องติดป้ายแสดงสถานะว่ากำลังซ่อมแซมเครื่องจักรและห้ามเปิดสวิทซ์เครื่องจักรขณะซ่อมแซมเครื่องจักร	3.64	0.89	สูง
8.การปิดสวิทซ์ไฟฟ้าควบคุมของอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ไม่ได้ใช้งาน	3.66	1.23	สูง
9.การใช้เครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามวิธีปฏิบัติงาน	3.85	0.93	สูง
10.การใช้เครื่องมือที่เป็นของมีคมด้วยความระมัดระวังและจัดเก็บไว้เป็นระเบียบไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น	3.58	1.00	สูง
11.การไม่ยกของหนักเกินกว่าจะยกคนเดียวได้ โดยจะเรียกให้คนช่วยและทำการยกด้วยวิธีที่ถูกต้อง	3.79	0.87	สูง
12.การทำความสะอาดเครื่องมือเครื่องใช้และจัดเก็บให้เป็นระเบียบเรียบร้อยทุกครั้งหลังเลิกงาน	3.70	0.95	สูง
รวม	3.79	0.49	สูง

ตารางที่ 4.10 พบว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานด้านการปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงานในภาพรวม อยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.79$) ในรายชื่อ พบว่า พฤติกรรมการปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงานในระดับสูงทุกข้อโดยสูงสุด คือ การสอบถามหัวหน้างานถ้าไม่เข้าใจในวิธีการและขั้นตอนปฏิบัติงานที่ถูกต้องก่อนปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.99$) รองลงมาคือการแนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติงานอย่างถูกต้องเมื่อพบว่ามีการทำงานที่ไม่ปลอดภัย ($\bar{X} = 3.96$) และน้อยที่สุดคือ การใช้เครื่องมือที่เป็นของมีคมด้วยความระมัดระวังและจัดเก็บไว้เป็นระเบียบไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น ($\bar{X} = 3.58$)

ส่วนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การเปรียบเทียบพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลมีดังนี้

ตารางที่ 4.11 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยจำแนกตามเพศ

พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน	เพศ	N	\bar{X}	SD	t	Sig.
1.การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ชาย	92	3.67	0.44	-2.018*	0.046
	หญิง	57	3.85	0.59		
	รวม	149	3.74	0.51		
2.การปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงาน	ชาย	92	3.70	0.50	-2.891*	0.004
	หญิง	57	3.93	0.43		
	รวม	149	3.79	0.49		
รวม	ชาย	92	3.68	0.34	-3.465*	0.001
	หญิง	57	3.89	0.38		
	รวม	149	3.76	0.37		

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.11 พบว่าพนักงานเพศหญิงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงกว่าเพศชายทั้งในภาพรวมและรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.12 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยจำแนกตามสถานภาพ

พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน	แหล่งความแปรปรวน	ผลรวม		ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนกำลังสอง		F	Sig.
		ของกำลังสอง	องศาอิสระ	กำลังสอง			
1.การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	0.388	2	0.194	0.755	0.472	
	ภายในกลุ่ม	37.522	146	0.257			
	รวม	37.910	148				
2.การปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	0.714	2	0.357	1.522	0.222	
	ภายในกลุ่ม	34.256	146	0.235			
	รวม	34.970	148				
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.234	2	0.117	0.871	0.421	
	ภายในกลุ่ม	19.637	146	0.134			
	รวม	19.871	148				

จากตารางที่ 4.12 พบว่าพนักงานที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 4.13 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยจำแนกตามอายุ

พฤติกรรมความปลอดภัยใน การทำงาน	แหล่งความ แปรปรวน	ผลรวม		ค่าเฉลี่ย		F	Sig.
		ของกำลัง สองส่วน เบี่ยงเบน	องศา อิสระ	ส่วน เบี่ยงเบน กำลังสอง			
1.การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับด้านความ ปลอดภัยในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	5.947	5	1.189	5.321*	0.000	
	ภายในกลุ่ม	31.963	143	0.224			
	รวม	37.910	148				
2.การปฏิบัติตามวิธีการ ปฏิบัติงานและขั้นตอน การทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	6.970	5	1.394	7.119*	0.000	
	ภายในกลุ่ม	28.000	143	0.196			
	รวม	34.970	148				
รวม	ระหว่างกลุ่ม	5.539	5	1.108	11.053*	0.000	
	ภายในกลุ่ม	14.332	143	0.100			
	รวม	19.871	148				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.13 พบว่าพนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน จึงนำมาทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่โดยวิธี Scheffe ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 ทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุ กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

พฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน	ต่ำกว่า 24 ปี	อายุ				มากกว่า 44 ปี	
		25 -29 ปี	30 -34 ปี	35 -39 ปี	40 -44 ปี		
ภาพรวม	\bar{x}	3.48	3.75	3.82	3.74	4.09	3.97
ต่ำกว่า 24 ปี	3.48		0.27*	0.33*	0.26*	0.61*	0.49*
อายุ 25 -29 ปี	3.75			0.07	0.01	0.34*	0.22*
อายุ 30 -34 ปี	3.82				0.08	0.27*	0.15
อายุ 35 -39 ปี	3.74					0.35*	0.23
อายุ 40 -44 ปี	4.09						0.12
มากกว่า 44 ปี	3.97						

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.14 พบว่าพนักงานที่มีอายุต่ำกว่า 24 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุตั้งแต่อายุ 25 ปีขึ้นไป พนักงานที่มีอายุ 25-29 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุตั้งแต่ 40 ปีขึ้นไป และพนักงานที่มีอายุ 30-39 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุ 40-44 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.15 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมความปลอดภัยใน การทำงาน	แหล่งความ แปรปรวน	ผลรวม		ค่าเฉลี่ย		F	Sig.
		ของกำลัง สองส่วน เบี่ยงเบน	องศา อิสระ	ส่วน เบี่ยงเบน กำลังสอง			
1.การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับด้านความ ปลอดภัยในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	6.163	5	1.233	5.552*	0.000	
	ภายในกลุ่ม	31.747	143	0.222			
	รวม	37.910	148				
2.การปฏิบัติตามวิธีการ ปฏิบัติงานและขั้นตอน การทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	3.628	5	0.726	3.311*	0.007	
	ภายในกลุ่ม	31.341	143	0.219			
	รวม	34.970	148				
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.919	5	0.784	7.026*	0.000	
	ภายในกลุ่ม	15.952	143	0.112			
	รวม	19.871	148				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.15 พบว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมความ
ปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน จึงนำมาทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่โดยวิธี Scheffe ดัง
ตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 ทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษา กับ พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

พฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน	ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา ตอนต้น	มัธยม ศึกษา ตอน ปลาย	ปวช.	ปวส.	ปริญญา ตรีและ สูงกว่า	
ภาพรวม	\bar{x}	3.44	3.77	3.85	3.66	3.60	4.19
ประถมศึกษา	3.44		0.33*	0.41*	0.23	0.16	0.75*
มัธยมศึกษาตอนต้น	3.77			0.08	0.10	0.17	0.42*
มัธยมศึกษาตอนปลาย	3.85				0.19	0.25	0.34*
ปวช.	3.66					0.07	0.52*
ปวส.	3.60						0.59*
ปริญญาตรีและสูงกว่า	4.19						

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.16 พบว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาประถมศึกษามีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายและปริญญาตรีและสูงกว่า พนักงานที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. และปวส. มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.17 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

พฤติกรรมความปลอดภัยใน การทำงาน	แหล่งความ แปรปรวน	ผลรวม		ค่าเฉลี่ย		F	Sig.
		ของกำลัง สองส่วน เบี่ยงเบน	องศา อิสระ	ส่วน เบี่ยงเบน กำลังสอง			
1.การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับด้านความ ปลอดภัยในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	4.649	5	0.930	3.998*	0.002	
	ภายในกลุ่ม	33.261	143	0.233			
	รวม	37.910	148				
2.การปฏิบัติตามวิธีการ ปฏิบัติงานและขั้นตอน การทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	7.249	5	1.450	7.479*	0.000	
	ภายในกลุ่ม	27.721	143	0.194			
	รวม	34.970	148				
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4.685	5	0.937	8.822*	0.000	
	ภายในกลุ่ม	15.187	143	0.106			
	รวม	19.871	148				

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่าพนักงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน จึงนำมาทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่โดยวิธี Scheffe ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18 ทดสอบความแตกต่างรายคู่ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ด้านประสพการณ์ในการทำงาน กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

พฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน		ต่ำกว่า 1 ปี	1 - 5 ปี	6 - 10 ปี	11-15 ปี	16 - 20 ปี	มากกว่า 20 ปี
<i>ภาพรวม</i>	\bar{X}	3.68	3.65	3.66	3.82	3.82	4.28
ต่ำกว่า 1 ปี	3.68		0.03	0.02	0.13	0.14	0.60*
1 - 5 ปี	3.65			0.02	0.17	0.17	0.63*
6 - 10 ปี	3.66				0.15	0.16	0.61*
11 - 15 ปี	3.82					0.01	0.46*
16 - 20 ปี	3.82						0.46*
มากกว่า 20 ปี	4.28						

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่าพนักงานที่มีประสพการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 1 ปี 1-5ปี 6-10ปี 11-15 ปี และ 16-20 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีประสพการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.19 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยจำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด

พฤติกรรมความปลอดภัยใน การทำงาน	แหล่งความ แปรปรวน	ผลรวม		ค่าเฉลี่ย		F	Sig.
		ของกำลัง สองส่วน เบี่ยงเบน	องศา อิสระ	ส่วน เบี่ยงเบน กำลังสอง			
1.การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับด้านความ ปลอดภัยในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	3.428	7	0.490	2.003	0.059	
	ภายในกลุ่ม	34.482	141	0.245			
	รวม	37.910	148				
2.การปฏิบัติตามวิธีการ ปฏิบัติงานและขั้นตอน การทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	1.839	7	0.263	1.118	0.355	
	ภายในกลุ่ม	33.131	141	0.235			
	รวม	34.970	148				
รวม	ระหว่างกลุ่ม	1.107	7	0.158	1.189	0.313	
	ภายในกลุ่ม	18.764	141	0.133			
	รวม	19.871	148				

จากตารางที่ 4.19 พบว่าพนักงานในหน่วยงานที่สังกัดแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 4.20 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยจำแนกตามจำนวนชั่วโมงการปฏิบัติงาน

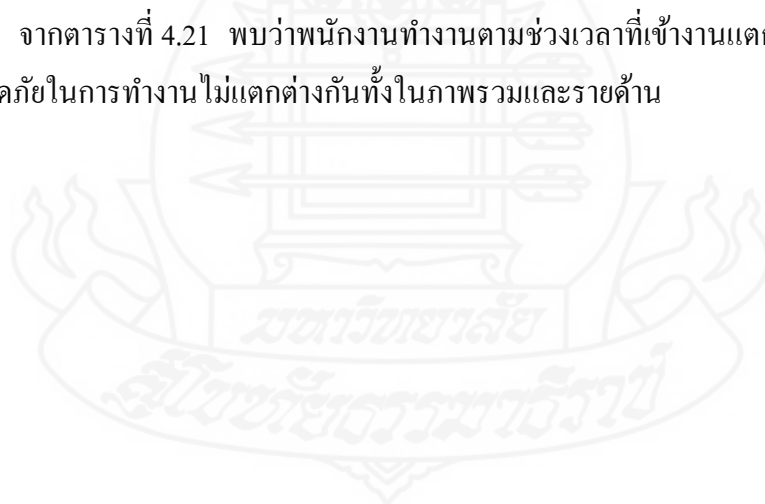
พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน	แหล่งความแปรปรวน	ผลรวม		ค่าเฉลี่ย		F	Sig.
		ของกำลังสอง ส่วน เบี่ยงเบน	องศา อิสระ	ส่วน เบี่ยงเบน กำลังสอง			
1.การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับด้านความ ปลอดภัยในการทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	0.185	2	0.092	0.357	0.700	
	ภายในกลุ่ม	37.725	146	0.258			
	รวม	37.910	148				
2.การปฏิบัติตามวิธีการ ปฏิบัติงานและขั้นตอน การทำงาน	ระหว่างกลุ่ม	0.558	2	0.279	1.184	0.309	
	ภายในกลุ่ม	34.412	146	0.236			
	รวม	34.970	148				
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.252	2	0.126	0.938	0.394	
	ภายในกลุ่ม	19.619	146	0.134			
	รวม	19.871	148				

จากตารางที่ 4.20 พบว่าพนักงานที่ทำงานจำนวนชั่วโมงการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 4.21 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยจำแนกตามช่วงเวลาที่เข้างาน

พฤติกรรมความปลอดภัยใน การทำงาน	ลักษณะการ เข้างาน	N	\bar{x}	SD	t.	Sig.
1.การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับด้านความ ปลอดภัยในการทำงาน	เข้ากะ	46	3.687	0.508	-0.877	0.382
	ไม่เข้ากะ	103	3.766	0.506		
	รวม	149	3.742	0.506		
2.การปฏิบัติตามวิธีการ ปฏิบัติและขั้นตอน การทำงาน	เข้ากะ	46	3.718	0.548	-1.164	0.246
	ไม่เข้ากะ	103	3.818	0.455		
	รวม	149	3.787	0.486		
รวม	เข้ากะ	46	3.702	0.363	-1.382	0.169
	ไม่เข้ากะ	103	3.792	0.366		
	รวม	149	3.764	0.366		

จากตารางที่ 4.21 พบว่าพนักงานทำงานตามช่วงเวลาที่เข้างานแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน

ตารางที่ 4.22 ทดสอบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยจำแนกตามประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุ

พฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงาน	ด้าน		N	\bar{X}	SD.	t.	Sig.
	ประสบการณ์การ เกิดอุบัติเหตุใน การปฏิบัติงาน						
1.การปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับด้านความ ปลอดภัยในการทำงาน	เคย		45	3.617	0.499	-1.995*	0.048
	ไม่เคย		104	3.795	0.502		
	รวม		149	3.742	0.506		
2.การปฏิบัติตามวิธีการ ปฏิบัติงานและขั้นตอน การทำงาน	เคย		45	3.598	0.476	-3.218*	0.002
	ไม่เคย		104	3.869	0.470		
	รวม		149	3.787	0.486		
รวม	เคย		45	3.608	0.393	-3.567*	0.000
	ไม่เคย		104	3.832	0.334		
	รวม		149	3.764	0.366		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่าพนักงานที่มีประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน โดยพนักงานที่ไม่เคยมีประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงกว่า พนักงานที่เคยมีประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนที่ 6 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

Variables	Unstandardized		Standardized	t	Sig.
	Coefficients		Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	2.154	0.181		11.873	0.000
ปัจจัยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน(X_1)	0.212	0.041	0.370	5.330	0.000*
ปัจจัยสภาพแวดล้อมในการทำงาน(X_2)	0.218	0.040	0.371	5.347	0.000*

หมายเหตุ: $R=0.597$, $R^2=0.356$; * นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่าปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน(X_1)และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน(X_2) ส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยสามารถสร้างสมการการพยากรณ์พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดังนี้

$$Y=2.154+0.212X_1+0.218X_2$$

$$\text{หรือ } Y=0.370X_1+0.371X_2$$

ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานสามารถร่วมกันทำนายการส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานได้ร้อยละ 35.6 ($R^2=0.356$)

ส่วนที่ 7 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อความปลอดภัยในการทำงาน

การวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อความปลอดภัยในการทำงานซึ่งมีผู้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2

ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อความปลอดภัยในการทำงาน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	จำนวน (n=54)	ร้อยละ (100.0)
1.ควรมีการจัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงานบ่อยๆ	15	27.8
2.ควรมีการจัดกิจกรรมให้มีการเสนอความคิดเห็นต่างๆ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน	12	22.2
3.ควรมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่การทำงาน	10	18.5
4.ควรมีการควบคุมดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบด้านความปลอดภัยอย่างเคร่งครัดสม่ำเสมอ	7	13.0
5.ควรมีการสนับสนุนการจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ที่ดีและปลอดภัยได้มาตรฐาน	6	11.1
6.ควรมีการตรวจสอบงานด้านความปลอดภัยในพื้นที่ปฏิบัติงานจากผู้บริหารระดับสูงเพื่อกระตุ้นพนักงานให้เห็นความสำคัญในการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย	4	7.4

จากตารางที่ 4.24 พบว่าพนักงานมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมากที่สุดคือควรมีการจัดการฝึกอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงานบ่อยๆจำนวน 15 คนคิดเป็นร้อยละ 27.8 รองลงมา คือควรมีการจัดกิจกรรมให้มีการเสนอความคิดเห็นต่างๆ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน จำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 22.2 และน้อยที่สุดคือควรมีการตรวจสอบงานด้านความปลอดภัยในพื้นที่ปฏิบัติงานจากผู้บริหารระดับสูงเพื่อกระตุ้นพนักงานให้เห็นความสำคัญในการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 7.4

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน โรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป กรณีศึกษาบริษัท ตรีอรรธนบุรี จำกัด โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นพนักงานระดับปฏิบัติการของฝ่ายผลิตในโรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูปจำนวน 149 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามซึ่งสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

1.สรุปการศึกษา

1.1วัตถุประสงค์การศึกษา

1.1.1 เพื่อศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป บริษัทตรีอรรธนบุรี จำกัด

1.1.2 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป บริษัทตรีอรรธนบุรี จำกัด

1.1.3 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูป บริษัทตรีอรรธนบุรี จำกัด จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

1.2 วิธีดำเนินการศึกษา

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
การศึกษาในครั้งนี้ศึกษาจากประชากรที่เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการของฝ่ายผลิตในโรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูปของบริษัทตรีอรรธนบุรี จำกัด โดยศึกษาข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของพนักงานระดับปฏิบัติการจำนวน 149 คน จากประชากรทั้งหมด 236 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ใช้แบบสอบถาม(Questionnaire) โดยแบ่งเป็น 5 ส่วน ดังนี้

- 1) ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล
- 2) ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน
- 3) ส่วนที่ 3 สภาพแวดล้อมในการทำงาน
- 4) ส่วนที่ 4 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

5) ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือผู้ศึกษาได้นำเครื่องมือไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ได้ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจำนวน 30 คน ทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา(Conbrach's Alpha Coefficient) ได้ผลว่ามีความเชื่อมั่นในระดับสูง มีค่าการทดสอบที่ 0.84

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นข้อมูลปฐมภูมิที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 149 ชุด

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติดังนี้ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน ได้แก่ การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ้ และการวิเคราะห์สถิติถดถอยพหุคูณ

1.3 ผลการศึกษา

1.3.1 ลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล

ผลการศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 149 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 61.7 มีสถานภาพโสดร้อยละ 49.0 มีอายุระหว่าง 25-29 ปีร้อยละ 22.8 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นร้อยละ 33.6 มีประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งงานต่ำกว่า 1 ปี ร้อยละ 39.6 โดยงานที่สังกัดในฝ่ายผลิตมากที่สุด คือ หน่วยงานฉีดพลาสติกขึ้นรูปร้อยละ 46.3 มีจำนวนชั่วโมงทำงานเฉลี่ยต่อวันภายใน 8 ชั่วโมงร้อยละ 51.7 โดยพนักงานส่วนมากทำงานแบบไม่เข้ากะ ร้อยละ 69.1 และส่วนใหญ่ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุในการทำงานร้อยละ 69.8

1.3.2 ปัจจัยด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

ผลการศึกษา พบว่า พนักงานมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) ในรายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมากโดยมีความรู้ความเข้าใจสูงสุด คือ การปฏิบัติงานตามระเบียบปฏิบัติงานทุกขั้นตอนช่วยให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน ($\bar{X} = 4.19$)

1.3.3 ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) ในรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากโดยสูงสุดคือด้านอุปกรณ์คุ้มครองความ

ปลอดภัย ($\bar{X} = 3.78$) รองลงมาคือด้านเสียง ($\bar{X} = 3.55$) ด้านแสงสว่าง ($\bar{X} = 3.54$) และน้อยที่สุดด้านความร้อน ($\bar{X} = 3.52$) สำหรับแต่ละด้านมีผลการศึกษาดังนี้

1) ด้านอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย พบว่าในรายชื่ออยู่ในระดับมากและมากที่สุดโดยสูงสุด คือ โรงงานจัดให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันศีรษะเช่น หมวกนิรภัยตามลักษณะงานอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.32$)

2) ด้านเสียง พบว่าในรายชื่ออยู่ในระดับปานกลางและมากโดยสูงสุด คือ โรงงานจัดให้มีป้ายเตือนเสียงดังเกินมาตรฐานในพื้นที่ทำงาน ($\bar{X} = 4.14$)

3) ด้านแสงสว่าง พบว่าในรายชื่ออยู่ในระดับปานกลางและมากโดยสูงสุด คือ โรงงานมีการควบคุมความสว่างของแสงในแต่ละพื้นที่การทำงานให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ($\bar{X} = 3.79$)

4) ด้านความร้อน พบว่าในรายชื่ออยู่ในระดับมาก โดยสูงสุด คือ โรงงานมีการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความร้อนในพื้นที่ทำงาน ($\bar{X} = 3.72$)

1.3.4 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ผลการศึกษา พบว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X} = 3.76$) ในรายด้านพบว่าทั้ง 2 ด้านอยู่ในระดับสูงโดยสูงสุด คือ ด้านการปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงาน ($\bar{X} = 3.79$) รองลงมาคือด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงาน ($\bar{X} = 3.74$) สำหรับแต่ละด้านมีผลการศึกษา ดังนี้

1) ด้านการปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงาน พบว่าในรายชื่ออยู่ในระดับสูงโดยสูงสุด คือ การสอบถามหัวหน้างานถ้าไม่เข้าใจในวิธีการและขั้นตอนปฏิบัติงานที่ถูกต้อง ก่อนปฏิบัติงาน ($\bar{X} = 3.99$)

2) ด้านการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงาน พบว่าในรายชื่ออยู่ในระดับสูงโดยสูงสุด คือ การคัดแยกขยะและทิ้งลงในภาชนะรองรับขยะตามประเภทของขยะที่กำหนดไว้ ($\bar{X} = 4.15$)

1.3.5 การเปรียบเทียบพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลอันประกอบด้วย สถานภาพ หน่วยงานที่สังกัด จำนวนชั่วโมงการทำงานและการเข้ากะทำงานแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานไม่แตกต่างกัน ส่วนพนักงานที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและ

ประสบการณ์ที่เคยเกิดอุบัติเหตุ แตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

- 1) เพศ พบว่าเพศหญิงมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงกว่าเพศชาย
- 2) อายุ พบว่าพนักงานอายุต่ำกว่า 24 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ต่ำกว่าพนักงานที่มีอายุ 25 ปี ขึ้นไป พนักงานอายุ 25-29 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยต่ำกว่าพนักงานอายุ 40 ปีขึ้นไป และพนักงานอายุ 30-39 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยต่ำกว่าพนักงานอายุ 40-44 ปี
- 3) ระดับการศึกษา พบว่าพนักงานระดับการศึกษาประถมศึกษา มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่ำกว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย พนักงานที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่ามีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงกว่าทุกระดับการศึกษา
- 4) ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่าพนักงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานตั้งแต่ 20 ปี ลงมามีพฤติกรรมความปลอดภัยต่ำกว่าพนักงานที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี
- 5) ประสบการณ์ที่เคยเกิดอุบัติเหตุ พบว่าพนักงานที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงกว่า พนักงานที่เคยมีประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน

1.3.6 ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานสามารถทำนายการส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน โดยมีผลร้อยละ 35.6 ($R^2=0.356$)

2.อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานระดับปฏิบัติการในโรงงานผลิตพลาสติกขึ้นรูปของบริษัท ศรีอรรณพ จำกัด ซึ่งประกอบไปด้วยปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัย และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ผลการศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พบว่าพนักงานมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับสูงอาจเป็นเพราะพนักงานส่วนใหญ่มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานในระดับมาก โดยมีการปฏิบัติงานตามระเบียบปฏิบัติงานทุกขั้นตอนช่วยให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานและการสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลเพื่อลดความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน ให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงานและการปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานและ

ขั้นตอนการทำงาน พนักงานระดับปฏิบัติการฝ่ายผลิตในโรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูปของบริษัท ตรี อรรถบูรณ์ จำกัด ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมความปลอดภัยอยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับงานศึกษาของ อารี ทวีศรี(2551)ศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการปฏิบัติงานของพนักงานในโรงงานอาหารทะเลแช่แข็ง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการทำงานที่ปลอดภัยอยู่ในระดับดี โดยพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการไม่หยอกล้อกับผู้อื่น ในขณะที่ปฏิบัติงาน และไม่สอดคล้องกับงานศึกษาของ พิภพ โลกคำลือ(2549) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ ทัศนคติต่อการจัดการความปลอดภัยและพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานในกลุ่ม พูจิอุระ ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง และไม่สอดคล้องกับงานศึกษาของ พินพงษ์ รัตน์(2551) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารทะเลในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน ผลการศึกษาพบว่าพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ผลการศึกษาปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ในส่วนของการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงานและการปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานและขั้นตอนในการทำงาน ผลการศึกษาพบว่า พนักงานมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะ โรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูปของบริษัท ตรี อรรถบูรณ์ จำกัด จัดให้มีการฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานให้กับพนักงานอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้พนักงานส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพนักงานมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานเพิ่มและได้ตระหนักถึงความสำคัญของการปฏิบัติงานตามความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานที่ได้รับการเรียนรู้และฝึกหัดมาอย่างจริงจังสม่ำเสมอ ทำให้เกิดพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงมากขึ้น เมื่อวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานมีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษา สอดคล้องกับงานศึกษาของ สมถวิล เมืองพระ (2537) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ ความเข้าใจเป็นปัจจัยที่ช่วยโน้มน้าวให้เกิดพฤติกรรมความปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกื้อกุล เป็นสุวรรณ (2548) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานการบินไทย พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานฝ่ายบริการลานจอดอากาศยานมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักกฤษณ์ ธิฐวิบูลย์(2549) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต โรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียม

ในประเทศไทยพบว่าระดับความรู้ที่อยู่ในระดับดี และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย ระมาศ (2542) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการปฏิบัติอย่างปลอดภัยของพนักงานในโรงงานแยกก๊าซธรรมชาติระยอง ผลการศึกษาพบว่าความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการศึกษาปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พบว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานอยู่ในระดับมากและส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในรายด้านที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ด้านความร้อน โรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูปของบริษัท ตรีอรรถบุรณิจำกัด เป็นกระบวนการผลิตที่ใช้เครื่องฉีดเป็นหลัก โดยการหลอมละลายพลาสติกด้วยความร้อนสูงเพื่อขึ้นรูปพลาสติก ระบบการถ่ายเทระบายความร้อนของโรงงานทำให้สภาพแวดล้อมบางบริเวณพื้นที่ในการปฏิบัติงานมีความร้อนมากและส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการที่ต้องปฏิบัติงานในพื้นที่ดังกล่าวเป็นระยะเวลานานๆ ด้านอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล พนักงานส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยในการทำงาน อาจเป็นเพราะปัจจุบันพนักงานส่วนใหญ่ต้องการให้บริษัทฯ ดูแลพนักงานให้เกิดความปลอดภัยในการทำงานในพื้นที่การทำงานที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ เมื่อมีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยที่ได้มาตรฐานเหมาะสมกับลักษณะงานที่มีความเสี่ยงในพื้นที่ปฏิบัติงานและเพียงพอกับพนักงานทุกคน มีการรณรงค์ให้พนักงานสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย ทำให้พนักงานเกิดความตระหนักและมีพฤติกรรมในการป้องกันตนเองจากการปฏิบัติงานในพื้นที่การทำงานที่มีความเสี่ยง โดยการสวมใส่ใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยมากขึ้น ด้านแสงสว่าง ที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน อาจเป็นเพราะ ความสว่างในพื้นที่การปฏิบัติงานของพนักงานในบางพื้นที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอ บริษัทฯกำหนดให้มีการทำงานเป็นกะตลอด 24 ชั่วโมงซึ่งพนักงานบางส่วนจะต้องปฏิบัติงานในช่วงกลางคืนด้วย ส่วนด้านเสียง ลักษณะงานในบางพื้นที่ ที่มีเสียงดังจะอยู่ในที่โล่งแจ้ง มีการกระจายของเสียงในบรรยากาศและมีการใช้อุปกรณ์ป้องกันแหล่งต้นกำเนิดเสียงเพื่อลดเสียง โดยเฉพาะในพื้นที่หน่วยงานบดทำลายของเสียที่จะมีเสียงดังมากกว่าหน่วยงานอื่นๆของฝ่ายผลิต รวมทั้งพนักงานที่มีความจำเป็นต้องปฏิบัติงานในบริเวณพื้นที่ที่มีเสียงดังพนักงานจะต้องสวมใส่ใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล ป้องกันหูเพื่อลดเสียงที่มีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งผลการศึกษาปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ วัตสัน (John B. Watson) ที่กล่าวว่า ปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อม ในชีวิตประจำวันมนุษย์ต้องเรียนรู้และพบสภาพสิ่งแวดล้อมต่างๆตลอดเวลา สิ่งแวดล้อมใดที่ปรากฏเด่นชัดกับบุคคล สิ่งแวดล้อมนั้นจะทำหน้าที่กระตุ้นให้

บุคคลเกิดพฤติกรรมและพฤติกรรมก็จะแตกต่างกันออกไปตามสภาพสิ่งแวดล้อม แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในการปฏิบัติงานเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ แก้วจันทร์(2546) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยจากการฝึกวิชาชีพช่างไม้ของผู้ต้องขังในเรือนจำคลองเปรม พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยจากการฝึกวิชาชีพช่างไม้ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล การจัดสถานที่สูบบุหรี่และการตรวจสอบสุขภาพประจำปี ความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัยส่วนบุคคลป้องกันอันตรายจากเครื่องจักร สภาพแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ ความร้อน แสงสว่าง เสียงและฝุ่น พบว่ามีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิตา กรพิทักษ์(2544) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมปื้มโลหะ จังหวัดสมุทรสาคร พบว่าปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมปื้มโลหะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ อุปกรณ์ป้องกันและเสียง และไม่สอดคล้องกับงานศึกษาของพิณพงษ์ รัตนะ(2551) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรมอาหารทะเลในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในโรงงานของพนักงานในกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรมอาหารทะเลอยู่ในระดับปานกลางเปรียบเทียบความสัมพันธ์พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.3 ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานและประสบการณ์ที่เคยเกิดอุบัติเหตุ แตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนี้

2.3.1 เพศ ต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์(2544) ที่กล่าวว่า เพศและวัยต่างๆ เป็นความแตกต่างที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของพิณพงษ์ รัตนะ(2551) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรมอาหารทะเลในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน ผลการวิจัยพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเนื่องจากอุตสาหกรรมอาหารทะเลนั้นพนักงานส่วนใหญ่พบว่าเป็นเพศหญิงลักษณะการทำงานมีความเสี่ยงมากกว่าเพศชาย โดยผลการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า พนักงานที่เป็นเพศหญิงจะมีระดับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงกว่าพนักงานเพศชาย อาจเป็นเพราะ บริษัทฯกำหนดให้พนักงานเพศหญิงส่วนใหญ่จะทำงานที่มีลักษณะงานในหน่วยงานที่มีความเสี่ยงน้อยกว่าพนักงานเพศชาย

2.3.2 อายุ ต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกื้อกุล เป็นสุวรรณ(2548) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานการบินไทย ที่กล่าวว่า พนักงานที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานน้อยกว่ากลุ่มตัวอย่างอื่นทั้งหมด ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิณพงษ์ รัตนะ(2551) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของคณงานในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารทะเลในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน ผลการวิจัยพบว่า อายุต่างกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานเนื่องจากในอุตสาหกรรมอาหารทะเลคณงานที่มีหน้าที่ในสายการผลิตที่มีความเสี่ยงในการทำงานโดยมีลักษณะและสภาพแวดล้อมการทำงานแบบเดียวกัน โดยผลการศึกษาในครั้งนี้จำแนกตาม อายุ พบว่า 1)พนักงานอายุต่ำกว่า 24 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ต่ำกว่า พนักงานอายุ 25 ปีขึ้นไป 2)พนักงานอายุ 25 – 29 ปี อายุ 30 - 34 ปี และอายุ 35 – 39 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ต่ำกว่าพนักงาน อายุ 40 – 44 ปี 3)พนักงานอายุ 25-29 ปี มีพฤติกรรมต่ำกว่าพนักงานอายุมากกว่า 44 ปี อาจเป็นเพราะว่า พนักงานส่วนใหญ่ที่มีอายุมากกว่าจะมีประสบการณ์ในการทำงานสูงจึงมีทักษะความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติงานมากกว่าพนักงานที่มีอายุน้อยกว่า

2.3.3 ระดับการศึกษา ต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชาย ระมาศ(2542)ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยของพนักงานโรงแยกก๊าซระยองพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับสูงจะมีพฤติกรรมปฏิบัติงานอย่างปลอดภัยกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภาภรณ์ ผดุงชอบ(2546)ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมปฏิบัติงานที่ไม่ปลอดภัย พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อความสัมพันธ์กับพฤติกรรมปฏิบัติงานที่ไม่ปลอดภัยมีดังนี้ อายุ ระดับการศึกษา คือปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุติมา พันละม้าย(2550)ศึกษาเรื่องพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในพนักงานอุตสาหกรรมอาหารทะเลบรรจุกระป๋องพบว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ที่การศึกษาสูงจะมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุในระดับต่ำ โดยผลการศึกษาในครั้งนี้จำแนกตาม ระดับการศึกษาพบว่าพนักงานระดับการศึกษาประถมศึกษาจะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่ำกว่า พนักงานระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และปริญญาตรีและสูงกว่า และพนักงานระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. และปวส. มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการ

ทำงานต่ำกว่า พนักงานระดับการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่า อาจเป็นเพราะว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าจะมีพื้นฐานความรู้ การเรียนรู้ มีทัศนคติและพฤติกรรมการป้องกันในการปฏิบัติงานที่ดีกว่า ซึ่งพนักงานส่วนใหญ่ที่มีการศึกษาที่สูงกว่าจะได้รับการพิจารณาให้อยู่ในระดับและตำแหน่งงานที่สูงกว่าเพื่อควบคุมพนักงานให้เกิดการปฏิบัติงานตามแนวทางนโยบายที่กำหนด

2.3.4 ประสิทธิภาพการทำงาน ต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2544) ที่กล่าวว่า ประสิทธิภาพการเรียนรู้งานมาก่อนย่อมมีความชำนาญในงานนั้นๆ งานบางอย่างจึงระบุจำนวนปีที่เคยทำงานก่อนรับเข้าทำงานเป็นความแตกต่างที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภาภรณ์ ผดุงชอบ(2546)ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานที่ไม่ปลอดภัย พบว่า ประสิทธิภาพทำงานเป็นปัจจัยที่มีผลต่อความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานที่ไม่ปลอดภัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิณพงษ์ รัตนะ (2551) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของคณงานในกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรมอาหารทะเลในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน พบว่าอายุงานมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน คณงานที่มีอายุงานมากกว่าจะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานดีกว่าคณงานที่มีอายุงานน้อยกว่า โดยผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่า พนักงานประสิทธิภาพในการทำงาน ต่ำกว่า 1 ปี 1 – 5 ปี 6 – 10 ปี 11 - 15 ปี และ 16 – 20 ปี มีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานต่ำกว่า พนักงานที่มีประสิทธิภาพในการทำงานมากกว่า 20 ปี อาจเป็นเพราะว่าพนักงานที่มีประสิทธิภาพในการทำงานสูงกว่าส่วนใหญ่จะมีทักษะความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติงาน มีความระมัดระวังและป้องกันตนเองที่ดีกว่าพนักงานที่มีประสิทธิภาพทำงานน้อยกว่า รวมทั้งมีบทบาทหน้าที่การทำงานในตำแหน่งงานที่สูงขึ้นเพราะมีประสิทธิภาพทำงานและไม่ต้องปฏิบัติงานที่มีความเสี่ยงมากนัก

2.3.5 ประสิทธิภาพการเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน ต่างกันส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ พนักงานที่ไม่เคยมีประสพการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานจะมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน สูงกว่า พนักงานที่เคยมีประสพการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ น้ำทิพย์ แจกภู(2551) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานพบว่า ประสิทธิภาพการเกิดอุบัติเหตุที่ส่งผลต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิณพงษ์ รัตนะ(2551) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของคณงานในกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรมอาหารทะเลในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน พบว่า ประสิทธิภาพการได้รับอันตรายจากการทำงานมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยของ

คนงานในกลุ่มโรงงานอาหารทะเลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วันเฉลิม พลอินทร์(2549) ศึกษาปัจจัยการสนับสนุนเรื่องความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน ขององค์การพฤติกรรมความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานบริษัทปูนซิเมนต์ ไทยทุ่งสง จำกัด ประสพการณ์การได้รับอุบัติเหตุมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยใน การทำงาน และพนักงานที่ไม่เคยมีประสพการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานจะมีพฤติกรรม ความปลอดภัยในการทำงานสูงกว่า พนักงานที่เคยมีประสพการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน เป็นเพราะว่าพนักงานที่ไม่เคยเกิดอุบัติเหตุ มีการปฏิบัติงานตามกฎระเบียบเพื่อความปลอดภัยอย่าง เคร่งครัดเพื่อลดความเสี่ยงจากอันตรายที่จะเกิดขึ้นหรืออาจจะเป็นเพราะพนักงานในกลุ่มดังกล่าว ปฏิบัติงานในลักษณะงานที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุต่ำกว่าพนักงานที่มีประสพการณ์เคย เกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์

3.1.1 จากผลการศึกษาพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน พบว่าพนักงานมี พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานอยู่ในระดับสูง พนักงานส่วนใหญ่มีความตระหนักและมีการ ประพฤติปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงานและการปฏิบัติตามวิธี ปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงานที่ถูกต้องเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการทำงาน ซึ่งทางบริษัทฯ ต้องนำข้อมูลจากการศึกษามาพิจารณาและกำหนดแนวทางการจัดการให้เหมาะสมเพื่อให้เกิด พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานทั้งหมดให้อยู่ในระดับสูงมากขึ้น โดยผู้ศึกษามี ข้อเสนอแนะดังนี้

1) ฝ่ายทรัพยากรบุคคลและหน่วยงานต้นสังกัดควรกำหนดแนวทางการควบคุม พนักงานให้ใส่ชุดทำงานและการแต่งกายรัดกุมตามกฎระเบียบของโรงงานอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะพนักงานใหม่ที่ยังไม่มีชุดฟอร์มของบริษัทฯเพื่อให้เกิดพฤติกรรมแต่งกายอย่าง เหมาะสม

2) บริษัทฯควรส่งเสริมให้พนักงานภายในบริษัทฯทุกคนเห็นความสำคัญ สร้าง คุณค่าร่วมกันเพื่อความปลอดภัยในการทำงาน โดยให้ความช่วยเหลือและแนะนำให้เพื่อนร่วมงาน เห็นความสำคัญของการปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงานอย่าง สม่าเสมอ

3) บริษัทฯควรควบคุมและส่งเสริมให้พนักงานทุกคนของฝ่ายผลิตมีความเข้าใจเพื่อ สร้างพฤติกรรมในการปฏิบัติตามเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน ให้มีการ ตรวจสอบเครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยก่อนนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน

ทุกครั้ง และการสวมใส่และใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลขณะที่ต้องปฏิบัติงานในพื้นที่เสี่ยงอันตราย อย่างเข้มงวด

4) ควบคุมและติดตามวัดผลเพื่อให้พนักงานสามารถทำงานได้ตามวิธีการปฏิบัติงาน ตามขั้นตอนการปฏิบัติงานที่โรงงานกำหนดอย่างถูกต้องสม่ำเสมอ

5) บริษัทฯพิจารณาการใช้เทคโนโลยีในการทำงานแทนแรงงานเพื่อลดพฤติกรรมความเสี่ยง โดยเฉพาะหน่วยงานฉีดขึ้นรูปพลาสติก พนักงานต้องใช้เครื่องมือที่เป็นของมีคมในการตัดแต่งชิ้นงานซึ่งทำให้เกิดอันตรายต่อตนเองและผู้อื่นได้

3.1.2 จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ทางบริษัทต้องให้ความสำคัญและพิจารณาปรับปรุงสภาพแวดล้อมในพื้นที่ทำงานในแต่ละหน่วยงานให้เหมาะสมกับลักษณะงานให้ได้มาตรฐานมากขึ้น เพื่อสร้างพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในการทำงานให้กับพนักงาน โดยที่ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

1) บริษัทฯควรมีการปรับปรุงเพื่อควบคุมระดับความร้อนในบางพื้นที่ให้เหมาะสมกับลักษณะงาน ถ้าพื้นที่ใดที่มีความร้อนสูงควรจัดให้มีป้ายเตือนความร้อนสูงให้ครบทุกพื้นที่ และจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลเพื่อใช้ป้องกันความร้อนในพื้นที่การทำงานให้เพียงพอ

2) บริษัทฯควรกำหนดให้มีการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับเสียงดังในพื้นที่ทำงานกับลักษณะงานให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ที่มีความเสี่ยง และจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้กับพนักงานทุกคนได้สวมใส่ทุกครั้งในพื้นที่ทำงาน เพื่อป้องกันปัญหาสุขภาพจากเสียงดังเกินมาตรฐานกำหนด

3) บริษัทฯควรทำการปรับปรุงเกี่ยวกับการจัดระบบแสงสว่างในพื้นที่การทำงานให้มีแสงสว่างเพียงพอและมีความเหมาะสมตามลักษณะงานที่กำหนดในพื้นที่ และควรกำหนดให้มีการซ่อมบำรุง ดูแลรักษาระบบแสงสว่างในพื้นที่การทำงานอย่างสม่ำเสมอ

4) บริษัทฯควรให้ความสำคัญในการเลือกใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลโดยพิจารณาประสิทธิภาพการป้องกันให้กับพนักงาน โดยจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันขาและเท้า อุปกรณ์ป้องกันลำตัว ตามลักษณะงานให้กับพนักงานอย่างเพียงพอเพื่อส่งเสริมให้พนักงานปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นการป้องกันอันตรายต่างๆที่จะเกิดขึ้นได้

3.1.3 จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานส่งผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน ดังนั้นทางบริษัทต้องให้ความสำคัญกับ

เรื่อง การเพิ่มขีดความสามารถให้กับพนักงานให้เหมาะสมกับกลุ่มพนักงานเพื่อให้พนักงานมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

1) ฝ่ายทรัพยากรบุคคล ร่วมกับเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในระดับวิชาชีพ จัดทำแผนการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรประจำปีด้านความปลอดภัยให้มากขึ้นให้ครอบคลุมและเหมาะสมกับกลุ่มพนักงานเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานให้สูงมากขึ้น

2) การให้ความรู้ความเข้าใจสำหรับพนักงานที่ยังมีความรู้ความเข้าใจไม่ถูกต้องในปฏิบัติงาน เกี่ยวกับป้ายแจ้งเตือนอันตรายในการทำงาน การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับความปลอดภัยในการทำงาน และการจัดวางเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงานให้เป็นระเบียบ

3) กำหนดให้มีการฝึกอบรมและการปฐมนิเทศพนักงานใหม่ด้านความปลอดภัยและการฝึกอบรมพนักงานในสายงานการผลิต (On the jobs training) เพื่อเสริมสร้างให้มีความรู้ความเข้าใจก่อนเข้าไปปฏิบัติงานในหน่วยงานต่างๆ

4) จัดทำเอกสารความรู้เผยแพร่เกี่ยวกับงานความปลอดภัยในการทำงานรวมถึงการจัดทำคู่มือความปลอดภัยในการทำงานโดยการประเมินความเสี่ยงการทำงานให้ครบทุกหน่วยงาน เพื่อใช้เป็นคู่มือในการฝึกอบรมพนักงานอย่างต่อเนื่อง

3.1.4 จากผลการศึกษาพบว่า พนักงานที่มีปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และ ประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน แตกต่างกันมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานแตกต่างกัน ทางบริษัทต้องให้ความสำคัญกับปัจจัยส่วนบุคคลกับกลุ่มพนักงานที่เป็นเพศชาย กลุ่มอายุงานของพนักงานที่ต่ำกว่า 25-29 ปี กลุ่มพนักงานที่มีระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นลงมา กลุ่มพนักงานที่มีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 1 ปี และกลุ่มพนักงานที่มีประสบการณ์การเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน จะมีพฤติกรรมความปลอดภัยที่ต่ำกว่าพนักงานในกลุ่มอื่นๆ เพื่อเสริมสร้างให้พนักงานมีพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานสูงขึ้น โดยผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

1) ลักษณะงานของพนักงานเพศชายมีความเสี่ยงสูงกว่าพนักงานเพศหญิง ดังนั้น ควรให้ความสำคัญในการประเมินความเสี่ยงลักษณะงานของพนักงานเพศชาย เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานเพื่อลดความเสี่ยงต่างๆตามลักษณะงานที่ต้องปฏิบัติ

2) กลุ่มอายุงานของพนักงานที่ต่ำกว่า 25-29 ปี ส่วนใหญ่เป็นพนักงานที่เพิ่งเริ่มต้นเข้าทำงานในบริษัทฯยังขาดประสบการณ์ในการทำงาน ดังนั้นจึงควรเน้นเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจกับพนักงานในกลุ่มดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นก่อนเริ่มต้นการทำงานและในระหว่างการทำงาน โดยกำหนดให้มีการติดตามการทำงานอย่างใกล้ชิดจากหัวหน้างาน และควรจัดให้ทำงานในลักษณะที่มีความเสี่ยงต่ำก่อนในช่วงแรก

3)การให้การจัดอบรมพัฒนาบุคคลากรกลุ่มที่มีระดับการศึกษาไม่สูงที่มีความสามารถในการเรียนรู้และเข้าใจในงานไม่มากโดยการประเมินผลจากการปฏิบัติงานจริงและกำหนดให้มีการอบรมซ้ำให้กับพนักงานมากขึ้นที่เกี่ยวข้องกับวิธีการปฏิบัติงานที่ถูกต้องและปลอดภัย เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ให้กับพนักงานในกลุ่มดังกล่าว

4)การฝึกอบรมพนักงานใหม่ที่เริ่มต้นการทำงานหรือมีประสบการณ์ในการทำงานน้อย เน้นเสริมสร้างให้พนักงานที่มีประสบการณ์สูงกว่าในสายงานที่ต้องทำงานร่วมกันเป็นผู้ควบคุมดูแลพนักงานใหม่ดังกล่าวเพื่อให้เกิดการปฏิบัติที่ถูกต้อง

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการขยายขอบเขตการศึกษาโดยศึกษาเปรียบเทียบ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต ในกลุ่มโรงงานฉีดพลาสติกขึ้นรูปของบริษัทอื่นๆ ในเครือกลุ่มบริษัทฯ เพื่อเปรียบเทียบกับผลการศึกษานี้ในแง่ของวัฒนธรรมและสภาพท้องถิ่นที่แตกต่างกัน

3.2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานกับพนักงานในระดับหรือตำแหน่งงานและฝ่ายอื่นๆ ที่แตกต่างเปรียบเทียบกับกัน เพื่อทราบถึงความคิดเห็นและการให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานในแต่ละระดับหรือตำแหน่งงานที่มีหน้าที่สภาพการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- “กฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานในการบริหารและการจัดการด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเกี่ยวกับ ความร้อน แสงสว่าง และเสียง พ.ศ. 2549” (2549, 6 มีนาคม) ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกาเล่ม 123 ตอนที่ 23ก หน้า 13-20
- กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกระทรวงแรงงาน (2551) คู่มือการฝึกอบรมหลักสูตร คณะกรรมการความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร บริษัท เรียงสาม กราฟฟิค ดีไซน์ จำกัด
- กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกระทรวงแรงงาน (2551) คู่มือการฝึกอบรมหลักสูตร เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับหัวหน้างาน พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร บริษัท เรียงสาม กราฟฟิค ดีไซน์ จำกัด
- กองตรวจความปลอดภัย กรมสวัสดิการคุ้มครองแรงงาน (2543) คู่มือดูแลความปลอดภัยในการทำงาน กรุงเทพมหานคร กรมสวัสดิการคุ้มครองแรงงาน
- เกื้อกูล เป็นสุวรรณ (2548) "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานการบินไทย" วิทยานิพนธ์ ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- คณิงนิจ นิษานนท์ (2544) "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายของพนักงานโรงงานทอผ้าในเขตจังหวัดสมุทรปราการ" วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- จักรกฤษณ์ ดิฐวิบูลย์ (2549) "ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ระบบความปลอดภัยและพฤติกรรมการปลอดภัยของพนักงานฝ่ายผลิต โรงกลั่นน้ำมันปิโตรเลียมในประเทศไทย" วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- จันแสง ธารีสาร (2551) "การมีส่วนร่วมเพื่อส่งเสริมกิจกรรม ความปลอดภัยของพนักงานในการทำงาน บริษัทกะสะลองเซรามิกส์ จำกัด" วิทยานิพนธ์ปริญญาสาขารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- จารุพงษ์ สุผลากร (2550) "ปัจจัยแวดล้อมในการทำงานที่มีผลต่อความสำคัญทางด้านความปลอดภัยของพนักงานบริษัท ไทยโดโนอิเกะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด" วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

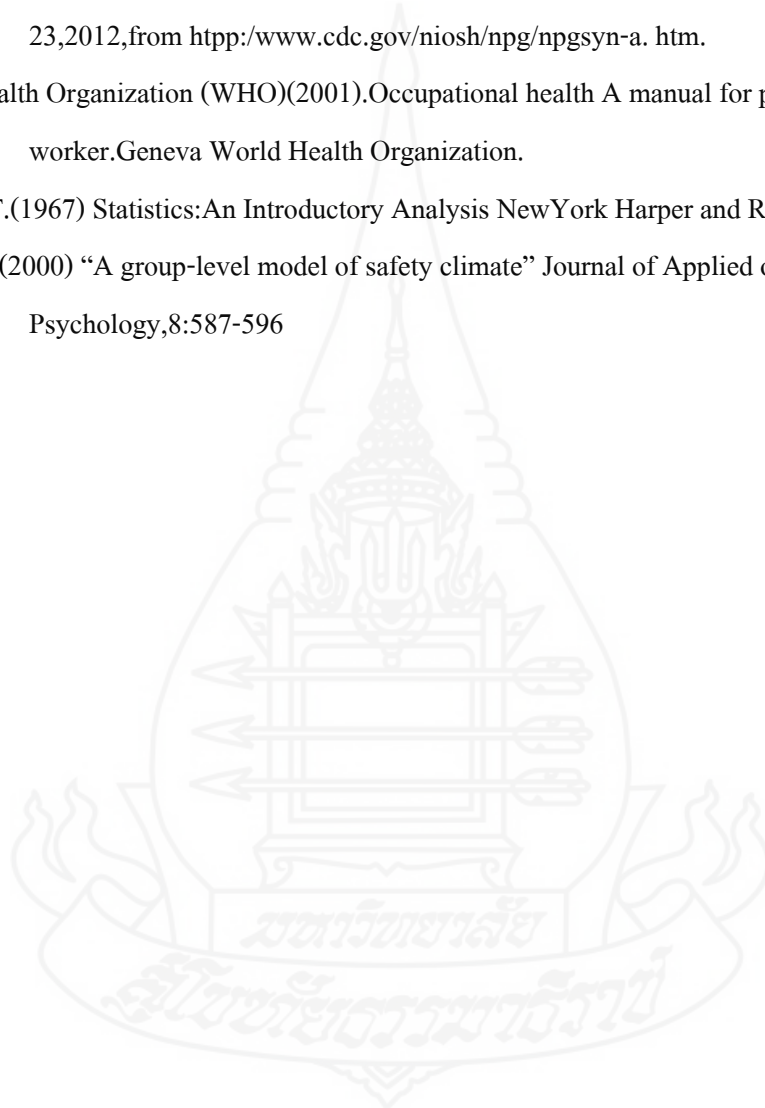
- ชุติมา พันละม้าย (2550) "พฤติกรรมเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องในพนักงาน
อุตสาหกรรมอาหารทะเลบรรจุกระป๋อง" วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการพยาบาล อาชีวอนามัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ฐานิส หริกจันทร์ (2551) "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงด้านความปลอดภัยในการทำงาน ศึกษา
เฉพาะกรณีของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมประกอบรถยนต์" วิทยานิพนธ์ปริญญา
สาขารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ณรงค์ ฌ เชียงใหม่ (2537) การจัดการความปลอดภัยในอุตสาหกรรม กรุงเทพมหานคร
โอเคียนสโตร์
- ธวัชชัย ชินวิเศษวงศ์ (2553) "การบริหารจัดการอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลและ
อุปกรณ์ฉุกเฉิน" ในเอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานอาชีวอนามัยและความ
ปลอดภัยหน่วยที่ 6 หน้า 1-69 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชา
วิทยาศาสตร์สุขภาพ
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2551) การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS พิมพ์ครั้งที่ 9
กรุงเทพมหานคร ห้างหุ้นส่วนสามัญ บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี
- นิภาภรณ์ ผดุงชอบ(2546) "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการทำงานที่ไม่ปลอดภัย
กรณีศึกษาพนักงานสนามและช่างสายอากาศที่ปฏิบัติงานด้านสายอากาศของการ
ไฟฟ้านครหลวง" วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- นราศรี ไววนิชกุล (2552) ระเบียบวิจัยธุรกิจ พิมพ์ครั้งที่ 20 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- น้ำทิพย์ แจกู่ (2551) "ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน กรณีศึกษา บริษัทไมโครชิฟ
เทคโนโลยี (ไทยแลนด์) จำกัด" วิทยานิพนธ์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขา
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ปราโมช เชี่ยวชาญ (2553) "การสื่อสารเพื่อความปลอดภัย" ในเอกสารการสอนชุดวิชาการ
บริหารงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยหน่วยที่ 8 หน้า 27-59 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546) จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล กรุงเทพมหานคร ศูนย์สื่อเสริม
กรุงเทพ

- ปิติ พลไชยศรี (2553) "พฤติกรรมมนุษย์และพฤติกรรมความปลอดภัยการทำงาน" ในเอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานอาชีพอนามัยและความปลอดภัยหน่วยที่ 7 หน้า 1-47
นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- พรเกียรติ เนติจร (2546) "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัย กรณีศึกษาพนักงานโรงงานประกอบรถยนต์ในจังหวัดสมุทรปราการ" วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- พรชัย หวังใจสุข (2548) "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานของพนักงานในโรงงานผลิตอลูมิเนียม" วิทยานิพนธ์ปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมความปลอดภัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- พรทิพย์ แก้วจันทร์ (2546) "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยจากการฝึกวิชาชีพช่างไม้ของผู้ต้องขังในเรือนจำโคราช" วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- พิณพงษ์ รัตนะ (2551) "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานในกลุ่มโรงงานอุตสาหกรรมอาหารทะเลในเขตจังหวัดชายฝั่งทะเลอันดามัน" วิทยานิพนธ์ปริญญาสาขาระยะสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545” (2545, 19 สิงหาคม) ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 116 ตอน 74 ก หน้า 1-23
- “พระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2554” (2554, 17 มกราคม) ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 128 ตอน 4ก หน้า 5-25
- มัลลิกา รัตนสุนทร (2546) "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงานของพนักงานต้นรับบนเครื่องบิน" วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- วรารักษ์ บุญมาก (2551) "อุบัติเหตุจากการทำงานและพฤติกรรมเสี่ยงของผู้ประกอบการอาชีพผลิตเกมส์ไม้" วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลอาชีวอนามัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- วีรพงษ์ เฉลิมจิระรัตน์ (2534) การบริหารเพื่อควบคุมความสูญเสีย กรุงเทพมหานคร สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น)

- วิระพงษ์ เถลิ้มจิระรัตน์และวิฑูรย์ สิมะโชคดี (2550) วิศวกรรมและการบริหารความปลอดภัยใน
โรงงาน พิมพ์ครั้งที่ 23 กรุงเทพมหานคร สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี(ไทย-ญี่ปุ่น)
- วันเฉลิม พลอินทร์ (2549) "การสนับสนุนเรื่องความปลอดภัยและอนามัยในการทำงานของ
องค์การพฤติกรรมความปลอดภัยและคุณภาพชีวิตในการทำงานของพนักงานปูนซิ
เมนต์ไทยทุ่งสง" วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยา
อุตสาหกรรมและองค์การ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- ศิริจันทร์ ทองประเสริฐ และคณะ (2530) คู่มือความปลอดภัยในโรงงาน กรุงเทพมหานคร
โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
- สุจิตรา เรืองมงคล (2548) "ความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานและคนงานการไฟฟ้าส่วน
ภูมิภาคจังหวัดเพชรบุรี" วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- สมชาย ระมาศ (2542) "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการทำงานอย่างปลอดภัยของพนักงานใน
โรงแยกก๊าซธรรมชาติระยอง" วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
เทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยมหิดล
- สมถวิล เมืองพระ (2537) "การศึกษาพฤติกรรมอนามัยและคนงานในระดับปฏิบัติการเรื่องการ
ป้องกันอุบัติเหตุเนื่องจากการทำงาน ศึกษาเฉพาะกรณีอุตสาหกรรมผลิตผลิตภัณฑ์
โลหะเครื่องจักรและอุปกรณ์เขตอำเภอบางประกง จังหวัดฉะเชิงเทรา" วิทยานิพนธ์
ปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอาชีวอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย) (2537) รวมกฎหมาย
ความปลอดภัยในการทำงานและสิ่งแวดล้อม 2537 พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพมหานคร
สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (ประเทศไทย)
- สราวุธ สุธรรมเสา (2553) "การจัดการความเสี่ยง" ในเอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานอาชีว
อนามัยและความปลอดภัยหน่วยที่ 5 หน้า 1-41 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- สวินทร์ พงษ์เก่า (2553) "การบริหารเพื่อควบคุมความสูญเสีย" ในเอกสารการสอนชุดวิชาการ
บริหารงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยหน่วยที่ 3 หน้า 1-41 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- สุมน นานาพลูสิน (2550) "ผลของบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบที่มีผลต่อพฤติกรรมการทำงาน
กรณีศึกษาพนักงานระดับปฏิบัติการบริษัทปูนซิเมนต์ไทย(ท่าหลวง)จำกัด "

- วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและ
องค์การ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน ข้อมูลสถิติกองทุนประกันสังคม (ออนไลน์) เข้าถึงเมื่อ
10 มกราคม 2555 จาก www.sso.go.th/wpr/home.jsp
- อภิรดี ศรีโอภาส (2553) "เทคนิคเฉพาะด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย" ในเอกสารการสอน
ชุดวิชาการบริหารงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยหน่วยที่ 10 หน้า 1-51 นนทบุรี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ
- อารี เพชรผุด (2536) สภาพการทำงานและองค์ประกอบด้านบุคคล กรุงเทพมหานคร ภาควิชา
จิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- Anderson,P.(1989) Safety Management for Mechanical Plant Construction.London Kluwer
Publishing.
- Dane Lukic, Anoush Margaryan and Allison Littlejohn.(2010) “How organisations learn from
safety incidents: a multifaceted Problem” The Journal of Workplace Learning Vol.
22 No. 7, 2010 pp. 428-450
- Georgios Boustras,Romaios Bratskas,Vasileios Tokakis and Andreas Efstathiades.(2011) “Safety
awareness of practitioners in the Cypriot manufacturing sector”. Journal of
Engineering, Design and Technology Vol. 9 No. 1, 2011 pp 19-31
- Griffin and Neal (2000) “Perceptions of safety at work” Journal of Occupational Health
Psychology,5:347-358
- Gummerson, Event. (2000). *Qualitative Method in Management Research*. 2nd ed. London:
Sage Publications.
- Hassan Ali, Nor Azimah Chew Abdullah and Chandrakantan Subramaniam (2009) “Management
practice in safety culture and its influence on workplace injury An industrial study in
Malaysia” Disaster Prevention and Management Vol. 18 No. 5, 2009 pp. 470-477
- Heinrich,H.W. Dan Pertersen and Nester Roos (1980) “Industrial Accident Prevention”
McGraw-Hill Book Company,Newyork
- Heinrich,H.W.(1978) Industrial Accident Perception. London McGraw-Hill
- Holmgren,M (2006) Maintenance related and accident:Aspects of harzard
identification.Unpublished doctoral dissertation,University of Lulea
Technogy,Sweden.

- Imanol Nun˜ez and Mikel Villanueva (2011) “Professional Practice Safety capital: the management of organizational knowledge on occupational health and safety” Journal of Workplace Learning Vol. 23 No. 1, 2011 pp. 56-71
- National Institute for Occupational and Health (NIOSH) (2005). NIOSH Pocket to chemical hazard: index of chemical names, synonyms and trade names. Retrieved March 23, 2012, from <http://www.cdc.gov/niosh/npg/npgsyn-a.htm>.
- World Health Organization (WHO)(2001). Occupational health A manual for primary health care worker. Geneva World Health Organization.
- Yamane, T. (1967) Statistics: An Introductory Analysis New York Harper and Row
- Zohan, D. (2000) “A group-level model of safety climate” Journal of Applied Psychology, 8:587-596

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

ภาคผนวก ก

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

- 1.นางพัชรา พลับสวาท ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคล บริษัทตรีอรรณบูรณ์ จำกัด และนักวิจัยและที่ปรึกษาอิสระ SME Alliance Groups
- 2.นายชัยพลฤกษ์ สุวรรณวานิช ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับวิชาชีพ บริษัทตรีอรรณบูรณ์ จำกัด
- 3.นายโอภาส นวลเต็ม ตำแหน่งหัวหน้างานผลิต ฝ่ายผลิต บริษัทตรีอรรณบูรณ์ จำกัด

ภาคผนวก ข

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงานของพนักงานโรงงาน
นิคมอุตสาหกรรม

คำชี้แจง

1. ข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถามจะถือเป็นความลับและใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ผลการศึกษาดังกล่าวจะไม่มีอ้างอิงถึงตัวท่าน และจะไม่มีผลกระทบใดๆต่อการปฏิบัติงานหรือเป็นหลักฐานผูกมัดต่อตัวท่านทั้งสิ้น

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

ส่วนที่ 3 สภาพแวดล้อมในการทำงาน

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

3. ผู้ศึกษาขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างยิ่งในการตอบคำถามให้ครบทุกข้อ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. สถานภาพ

โสด

สมรส

หย่าร้าง / หม้าย

3. อายุ

ต่ำกว่า 24 ปี

25 -29 ปี

30 -34 ปี

35 -39 ปี

40 -44 ปี

มากกว่า 44 ปี

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย

ปวช.

ปวส.

ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

5. ประสบการณ์การทำงานในตำแหน่งงานในปัจจุบัน

ต่ำกว่า 1 ปี

1 - 5 ปี

6 - 10 ปี

11 - 15 ปี

16 - 20 ปี

มากกว่า 20 ปี

6. งานที่สังกัดในฝ่ายผลิต

- ผลิตชิ้นรูปพลาสติก ผสมวัตถุดิบ หลอมตัดเม็ดพลาสติก
 ประกอบटकแต่ง บดทำลายของเสีย อาคารสถานที่
 ซ่อมแม่พิมพ์ ซ่อมเครื่องจักร

7. จำนวนชั่วโมงทำงานเฉลี่ยต่อวัน

- 8 ชั่วโมง 10.5 ชั่วโมง มากกว่า 10.5 ชั่วโมง

8. ท่านต้องทำงานโดยเข้ากะทำงานหรือไม่

- เข้ากะ ไม่เข้ากะ

9. ท่านเคยเกิดอุบัติเหตุจากการทำงานหรือไม่

- เคย โปรดระบุจำนวนครั้งที่เคยเกิดอุบัติเหตุ.....ครั้ง
 ไม่เคย

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ ที่	รายละเอียด	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1.	การปฏิบัติงานตามระเบียบปฏิบัติงาน ทุกขั้นตอนช่วยให้เกิดความปลอดภัย ในการทำงาน					
2.	การไม่ปฏิบัติตามกฎข้อบังคับความ ปลอดภัยในการทำงานทำให้เกิด อุบัติเหตุจากการทำงานได้					
3.	การเลือกใช้อุปกรณ์คุ้มครองความ ปลอดภัยส่วนบุคคล ที่เหมาะสมกับ ลักษณะงานสามารถป้องกันการเกิด อุบัติเหตุได้					
4.	การสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความ ปลอดภัยส่วนบุคคล ช่วยลดความ เสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุได้					
5.	นายจ้างเป็นผู้มีหน้าที่ในการจัดหา อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วน บุคคลให้แก่ลูกจ้างเพื่อความปลอดภัย ในการทำงาน					

ข้อ ที่	รายละเอียด	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
6.	ป้ายแจ้งเดือนอันตรายในการทำงาน ช่วยให้เกิดความระมัดระวังในการ ทำงานมากขึ้น					
7.	สภาพแวดล้อมในพื้นที่การทำงานที่ ไม่เหมาะสม มีผลต่อความปลอดภัย ในการทำงาน					
8.	การป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการ ทำงาน ไม่ใช่หน้าที่ของพนักงานหรือ ผู้ปฏิบัติงานเท่านั้น					
9.	กรณีที่พนักงานต้องทำงานในพื้นที่ การทำงานที่ไม่ปลอดภัย พนักงานมี สิทธิเรียกร้องให้มีการปรับปรุงเพื่อให้ เกิดความปลอดภัยในการทำงาน					
10.	การจัดวางเครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ใน การปฏิบัติงานให้เป็นระเบียบทำให้ เกิดความปลอดภัยในการทำงาน					

ส่วนที่ 3 สภาพแวดล้อมในการทำงาน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับสภาพแวดล้อมในการทำงานของท่านมากที่สุด โดยแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ข้อที่	รายละเอียด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ความร้อน						
1.	โรงงานมีการระบายอากาศในพื้นที่ทำงาน					
2.	โรงงานมีการควบคุมแหล่งกำเนิดความร้อนในพื้นที่ทำงาน					
3.	โรงงานมีการควบคุมระดับความร้อนในพื้นที่ให้เหมาะสมกับลักษณะงาน					
4.	โรงงานมีการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับความร้อนในพื้นที่ทำงาน					
5.	โรงงานจัดให้มีป้ายเตือน ความร้อนสูง ในพื้นที่ทำงาน					

ข้อที่	รายละเอียด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
6.	โรงงานจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล เพื่อป้องกันความร้อนในพื้นที่ขณะปฏิบัติงาน					
เสียง						
7.	โรงงานมีการควบคุมแหล่งกำเนิดเสียงในพื้นที่ทำงาน					
8.	โรงงานมีการควบคุม ระดับเสียง ในพื้นที่ทำงาน ให้ได้ตามมาตรฐาน					
9.	โรงงานมีการตรวจวัดและวิเคราะห์ระดับเสียง ในพื้นที่ทำงาน					
10.	โรงงานจัดให้มีป้ายเตือน เสียงดังเกินมาตรฐาน ในพื้นที่ทำงาน					
11.	โรงงานจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล เพื่อป้องกันเสียงดังเกินมาตรฐาน ในพื้นที่ทำงาน					
แสงสว่าง						
12.	โรงงานมีการจัดระบบแสงสว่างในพื้นที่การทำงาน					
13.	โรงงานมีการควบคุม ความสว่างของแสง ในแต่ละพื้นที่การทำงาน ให้ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด					
14.	โรงงานมีการซ่อมบำรุงดูแลรักษา หลอดไฟ ในพื้นที่การทำงาน					
15.	โรงงานมีการตรวจวัดและวิเคราะห์ความสว่างของแสง ในพื้นที่ทำงาน					
อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคล						
16.	โรงงานเลือกใช้อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลโดยพิจารณาจากประสิทธิภาพการป้องกันและมาตรฐานการรับรอง					
17.	โรงงานจัดให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันศีรษะ เช่น หมวกนิรภัย ตามลักษณะงานอย่างเพียงพอ					
18.	โรงงานจัดให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันใบหน้า และดวงตาเช่นกะบังหน้า, แว่นตานิรภัยตามลักษณะงานอย่างเพียงพอ					

ข้อที่	รายละเอียด	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
19.	โรงงานจัดให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันมือและแขน เช่น ถุงมือ, ปลอกแขน ตามลักษณะงานอย่างเพียงพอ					
20.	โรงงานจัดให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันขาและเท้า เช่น รองเท้านิรภัย ตามลักษณะงานอย่างเพียงพอ					
21.	โรงงานจัดให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันลำตัว เช่น ชุดป้องกันความร้อน, เข็มขัดพยุงหลัง ตามลักษณะงานอย่างเพียงพอ					

ส่วนที่ 4 พฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความและพิจารณาข้อความแต่ละหัวข้อว่าการปฏิบัติงานภายใน 1 สัปดาห์ที่ผ่านมาจนถึงวันที่ท่านตอบแบบสอบถาม ท่านได้ปฏิบัติอย่างไร

โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติของท่านมากที่สุด

โดยมีการแบ่งระดับการปฏิบัติโดยประมาณดังนี้

ปฏิบัติทุกครั้ง หมายถึง ได้ปฏิบัติต่อสิ่งนั้นทุกครั้งสม่ำเสมอเป็นประจำ เช่น จำนวน 10 ครั้ง จะปฏิบัติโดยประมาณอยู่ที่ 10 ครั้ง

ปฏิบัติบ่อยครั้ง หมายถึง ได้ปฏิบัติต่อสิ่งนั้นค่อนข้างสม่ำเสมอเป็นประจำ เช่น จำนวน 10 ครั้ง จะปฏิบัติโดยประมาณอยู่ที่ 7-9 ครั้ง

ปฏิบัติบางครั้ง หมายถึง ได้ปฏิบัติต่อสิ่งนั้นบ้างไม่สม่ำเสมอเช่น จำนวน 10 ครั้ง จะปฏิบัติโดยประมาณอยู่ที่ 4-6 ครั้ง

ปฏิบัตินานๆครั้ง หมายถึง ได้ปฏิบัติต่อสิ่งนั้นไม่สม่ำเสมอเช่น จำนวน 10 ครั้ง จะปฏิบัติโดยประมาณอยู่ที่ 1-3 ครั้ง

ไม่เคยปฏิบัติ หมายถึง ไม่มีการปฏิบัติต่อสิ่งนั้นเลย

ข้อ ที่	รายละเอียด	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัติ นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติเลย
การปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับด้านความปลอดภัยในการทำงาน						
1.	ท่านปฏิบัติงานตามกฎระเบียบข้อบังคับความปลอดภัยในการทำงานอย่างเคร่งครัด					
2.	ท่านแนะนำให้ผู้อื่นเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตามกฎระเบียบความปลอดภัยในการทำงาน					
3.	ท่านปฏิบัติตามเครื่องหมายเพื่อความปลอดภัยโดยทั่วไปในสถานที่การทำงาน					
4.	ท่านปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวังอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการทำงาน					
5.	ท่านใส่ชุดทำงานและแต่งกายรัดกุมตามกฎระเบียบของโรงงาน					
6.	ท่านใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลขณะที่ปฏิบัติงานในพื้นที่เสี่ยงอันตราย					
7.	ท่านตรวจสอบเครื่องจักรเครื่องมือและอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยก่อนนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน					
8.	ท่านแจ้งให้หัวหน้างานทราบทันทีเมื่อพบว่าเครื่องจักรและอุปกรณ์อยู่ในสภาพชำรุดและไม่ปลอดภัยต่อการใช้งาน					
9.	ท่านจัดวางสิ่งของอย่างเป็นระเบียบ ไม่กีดขวางในพื้นที่การปฏิบัติงาน					
10.	ท่านคัดแยกขยะและทิ้งลงในภาชนะรองรับขยะตามประเภทของขยะที่กำหนดไว้					
11.	ท่านจะไม่หยอกล้อหรือเล่นกับเพื่อนในระหว่างปฏิบัติงาน					
12.	ท่านรีบแจ้งหัวหน้างานทันทีที่มีอุบัติเหตุเกิดขึ้นกับท่านหรือผู้อื่น					
การปฏิบัติตามวิธีการปฏิบัติงานและขั้นตอนการทำงาน						
13.	ท่านทำงานตามวิธีการปฏิบัติงานที่โรงงานกำหนด					
14.	ท่านทำงานตามลำดับขั้นตอนการปฏิบัติงานที่โรงงานกำหนด					

ข้อ ที่	รายละเอียด	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บ่อยครั้ง	ปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัติ นานๆ ครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติเลย
15.	ท่านได้ปฏิบัติงานตามข้อแนะนำของหัวหน้างานอย่างเคร่งครัด					
16.	ท่านแนะนำให้ผู้อื่นปฏิบัติงานอย่างถูกต้องเมื่อพบว่ามีการทำงานที่ไม่ปลอดภัย					
17.	ท่านจะสอบถามหัวหน้างานถ้าไม่เข้าใจในวิธีการและขั้นตอนปฏิบัติงานที่ถูกต้องก่อนปฏิบัติงาน					
18.	ท่านปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงาน เมื่อพบว่าเครื่องมืออุปกรณ์หรือเครื่องจักรเกิดการชำรุดในระหว่างปฏิบัติงาน โดยการแจ้งหัวหน้างานทุกครั้ง					
19.	ท่านต้องติดป้ายแสดงสถานะว่ากำลังซ่อมแซมเครื่องจักรและห้ามเปิดสวิตช์เครื่องจักรขณะซ่อมแซมเครื่องจักร					
20.	ท่านจะปิดสวิตช์ไฟฟ้าควบคุมของอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ไม่ได้ใช้งาน					
21.	ท่านใช้เครื่องจักร เครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามวิธีปฏิบัติงาน					
22.	ท่านใช้เครื่องมือที่เป็นของมีคมด้วยความระมัดระวังและจัดเก็บไว้เป็นระเบียบไม่ทำให้เกิดอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น					
23.	ท่านจะไม่ยกของหนักเกินกว่าจะยกคนเดียวได้ โดยจะเรียกให้คนช่วยและทำการยกด้วยวิธีที่ถูกต้อง					
24.	ท่านจะทำความสะอาดเครื่องมือเครื่องใช้และจัดเก็บให้เป็นระเบียบเรียบร้อยทุกครั้งหลังเลิกงาน					

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

คำชี้แจง โปรดเขียนแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำงานให้เกิดความปลอดภัย

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณผู้กรอกแบบสอบถามทุกท่าน

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นายบุรินทร์ ทองอุดม
วัน เดือน ปีเกิด	25 มิถุนายน 2518
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม
ประวัติการศึกษา	อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ พ.ศ. 2540
สถานที่ทำงาน	บริษัทตรีอรรณบูรณ์ จำกัด จังหวัดนครปฐม
ตำแหน่ง	ผู้จัดการฝ่ายผลิต

